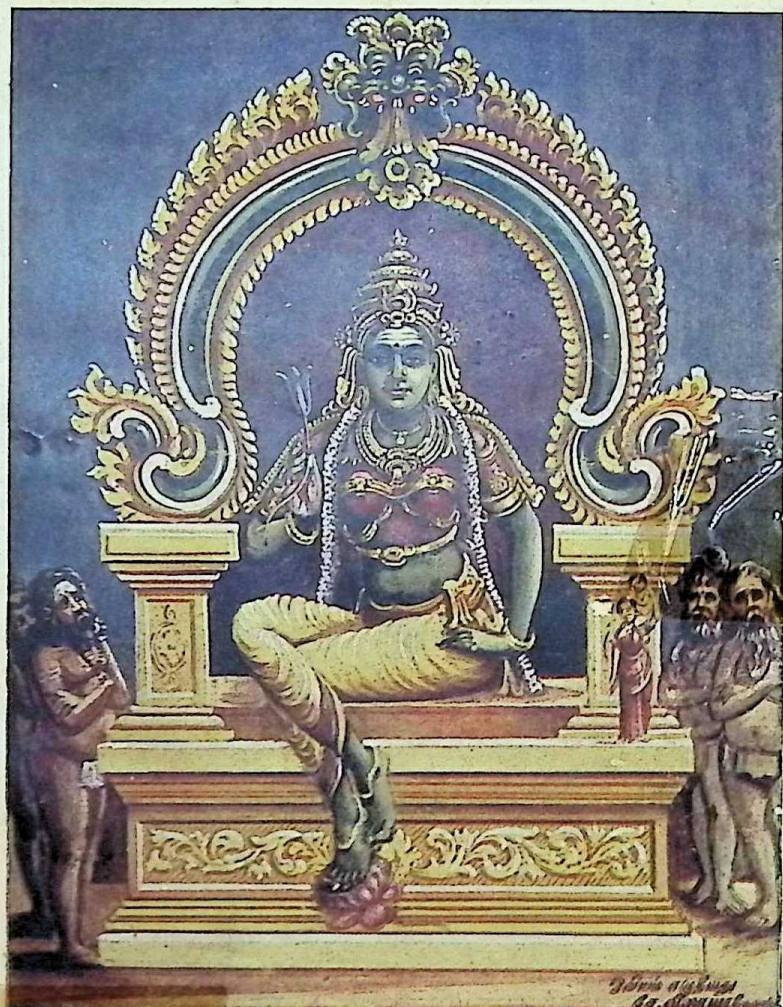

கமலாம்பிகை பிரபந்தங்கள்:

பதிப்பாட்டாளர்
ச. தண்டபாணி தேசிகர்

A.No: 2803
Q25

பதிப்பாட்டாளர்,
வித்துவான் ச. தண்டபாணி தேசிகர்

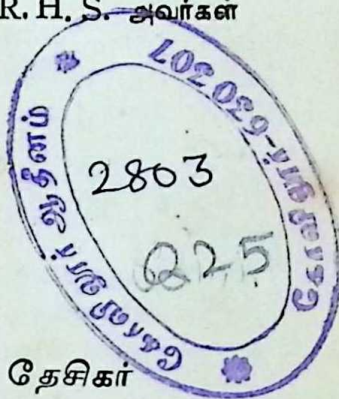
ஓம்

கமலாம்பிகை பிரபந்தங்கள்

2803

திருச்சிராப்பள்ளி ஜில்லா பிக்ஷாண்டார் கோவில்
பண்ணையார்

ராவ் பஹதூர் G. இராஜகோபால பிள்ளை F. R. H. S. அவர்கள்
நல்லுதவியால்

வித்துவான் ச. தண்டபாணி தேசிகர்
எழுதிய
குறிப்புரை முதலியவற்றுடன்

மதராஸ் லா ஜர்னல் பிரிஞ்ச் பிரஸ்ஸில்
பதிப்பிக்கப் பெற்றன.

உரிமை பதிவு]

1947

[விலை 1—12—0

1947-

12 ஏப்ரல்

முதற் பதிப்பு 1947

1. கமலாம்பிகை பிள்ளைத் தமிழ்
2. கமலாலய அம்மன் பிள்ளைத் தமிழ்
3. கமலைப் பராசத்தி மரலை
4. கமலாம்பிகா அக்டகங்கள்
5. கமலாமபிகா சூர்ணிகை.

PRINTED AT
THE M. L. J. BRANCH PRESS, TIRUPUVANAM, TDR.
T. E. 149—Copies 500.

திருவாரூர் அன்னதானக் கட்டளை

மணியம் சோமசுந்தரம் பிள்ளை
அவர்கள் ஞாபகம்

0000

கமலாம்பிகை படவிளக்கம்

இது அழகுக்கு உறைவிடமாம் அம்மையின் திருவுருவம். அன்புப் பணியத்திற்காக, அருள் வெள்ளத்தை வாரிவழங்குகிறது. உலகோர் உய்ய யோகாசனத்தில் எழுந்தருளி யிருக்கிறது. உளத் தாமரையெனக் குளத்தாமரையில் திருவடிகளைப் பதித்திருக்கிறது. மஞ்சள் ஆடை, மரகத மேனி. வலது திருக்கரகமலத்துச் செங்கழுநீர் முகமதிநோக்கி மலர்கிறது. இடது திருக்கரகமலம் ஒளியாடை மிளிரும் திருவரையில் ஏய்ந்துள்ளது. முகத்தில் நகை நிலவும் கண்களிற் கருணையும் வழிகின்றன.

ஓங்காரத் திருவாசியின் ஒரு புறத்து, தோழியின் ரோளில் அழகுத் தெய்வமாம் இளங்கந்தன் எழுந்தருளி யிருக்கிறார். முற்றத்துறந்த முனிவர் இருபுறமும் மோன வழிபாடு புரிகின்றனர். இத்தகைய கமலாம்பிகையின் திருவுருவைத் துதிப்பாடல்கள் வாயிலாக உள்ளத்து உருவேற்ற வேண்டும். உருவேற்றத் திருவேறும்.

சிவபிரகாசம்

சிவபிரகாசம் பிள்ளை அவர்கள் எழுதியது.

சிவபிரகாசம் பிள்ளை அவர்கள் எழுதியது.

சிவபிரகாசம் பிள்ளை அவர்கள் எழுதியது.

சிவபிரகாசம் பிள்ளை அவர்கள் எழுதியது.

சிவபிரகாசம் பிள்ளை அவர்கள் எழுதியது.

சிவபிரகாசம் பிள்ளை அவர்கள் எழுதியது.

மு க வு ரை

பொன்னுமெய்ப் பொருளுந் தருவானைப்
 போகமுந் திருவும் புணர்ப்பானைப்
 பின்னையென் பிழையைப் பொறுப்பானைப்
 பிழையெலாந் தவிரப் பணிப்பானை
 இன்னதன்மையெனென்றறிவொண்ணா
 எம்மானை எளிவந்த பிரானை
 அன்னம்வையும் வயற்பழனத்
 தனியாருரானை மறக்கலு மாமே! — “சுந்தரர்”

நூலாசிரியன் உதிக்க உள்ளத்தாமரை மலர்கிறது. மலரும் பருவந் தெரிந்து கவிஞர்களாகிய வண்டுகள் கவிதைகளாகிய ரீங்காரத்தைச் செய்கின்றன. உள்ளத்தாமரை இரு உதவிகளாலும் நன்கு விரிகிறது. அன்புத் தேன் சுரக்கிறது. வண்டுகள் தாமும் உண்டு உலகிற்கும் ஊட்டுகின்றன. உண்ட உலகு மனஒருமை உற்று இன்பக்கடலில் மூழ்குகிறது. உலகு இன்பக்கடலில் மூழ்கி யெடுத்த முத்தும், மணியும், உறுதியும்-வளர்ச்சியுமாம். இத்தகைய பெரும்பயன் அளிக்குங் கவிதைகளாகிய ரீங்காரங்கள் தோத்திரப் பிரபந்தங்களே. பிரபந்தங்கள் தொண்ணூற்றாற்று வகைப்படுவன. அவற்றுள் பிள்ளைத் தமிழ் ஒன்று.

பிள்ளைத்தமிழ் என்பது பாட்டுடைத்தலைவரைப் பிள்ளைப் பருவத்தவராக வைத்துத் தாதி யர்கள் குழந்தையைத் ‘தருமால் முதலிய தெய்வங்கள் காக்க’ வென வேண்டிக் கொள்வது முதல், ஊசல் அல்லது சிறுதேர் உருட்டி விளையாடுக என வேண்டிக் கொள்வது இறுதியாகப் பத்து பருவங்கள் அமையப் பாடப்பெறுவது. இப்பிரபந்தம் பெரும்பாலும் தெய்வம் பற்றியனவாகவும்; அரசர், ஆசாரியர்களை பற்றியனவாகவும், எழுந்தன. எழுகின்றன.

இதனால் எல்லா வல்லமையும் சிறைந்த இறைவனும், இறைவியும் பிள்ளைப் பருவத்துச் சிறுவிளையாட்டை மேற் கொண்டார்கள் என்று எண்ணுகின்றபோது கனிந்த உள்ளம் தன் தன்மையை யிழக்கின்றது. எளிவந்த கருணையை எண்ணி உருகுகின்றது. ஆதலால் பிள்ளைச் செய்கையைப் பெரியாழ்வார் கண்ணன் விஷத்திற் காட்டிய காலமுதல் பிள்ளைத் தமிழ் நூல்கள் அன்புச் சுவைதரும் அமுதமாகப் போற்றப் படுகின்றன.

இந்த வெளியீட்டில் கமலாம்பிகை பிள்ளைத்தமிழ், கமலாலய அம்மன் பிள்ளைத்தமிழ் என்ற இரண்டும் அடங்கியுள்ளன. கமலாம்பிகை கமலாலய அம்மன் என்பன திருவாரூர்ப் பூங்கோயிலின் தென்மேற்கு முகையில் திருக்கோயில் கொண்டு, தவத்திருக்கோலத்தில் எழுந்தருளியிருக்கின்ற அம்மையின் திருநாமங்கள். பிறவா மூவா அம்மையின் - பால்மொழிக் கன்னியின் பிள்ளைப் பருவநிலையை மணக்காட்சியில், கற்பனை யாகக் கண்ட புலவர்களின் களிப்பே இந் நூல்களின் ஆக்கம்.

இந் நூல் காப்பு, செக்கோ, தால், சப்பாணி, முத்தம், வாராண, அம்புலி, அம்மாண, ரீராடல், பொன்னாசல் என பத்துப் பருவங்களை யுடையன.

இவ்விரு பிள்ளைத் தமிழ்களுமே சைவசித்தார்த்தக் கருத்துக்கள் சிறைக்கன. வரலாற்றுப் பகுதிகள் மலிர்தன. அம்மையின் அருள் விளைபாட்டுக்களை யறிவிப்பன. அம்மையே எல்லாமாயிருந்து படைத்தலாதிய ஐந்தொழில்களையாற்றுகின்றொண்பதை அறிவிப்பன. செல்வத்தியாகேசப் பெருமானுடைய செந்தமிழ்ப் பற்றையும், திருவருட்டிறத்ததையும் விளக்குவன. இலக்கியச் சுவையில் ஈடுபடுவார்களுக்கு கருத்துன்றும் கற்பனைத்திறமும், சொல்லழகும், பொருளமைதியும் பொருந்தவன.

இந் நூல்களில், திருவாரூர்ப் பெயர்களும், அக்காலத்து மக்களின் அணிவகைகளும், மணிவகைகளும், மணிகள் பிறக்கும் இடங்களும், அவற்றைப்பற்றிய குண தோஷங்களும், அம்மையின் பல்வேறு திருநாமங்களும், தாமரை, நீலம் முதலியவற்றின் இயற்கைகளும், பூதகணநாதர் பெருமையும், திருவாரூர்ப் பிறந்தார் எய்தும் பேறகளும், அம்மையை அகங்கொண்டன்பு செய்வார் அடையும் இன்பங்களும் எடுத்து விளக்கப் பெறுகின்றன. சைவசித்தார்த்தனை முப்பொருளுணர்ந்த தூயோர் என அழைப்பது இன்பந்தரும் பகுதிகளில் ஒன்று,

இறைவன் ஒருவன் உண்டு. அவனுக்கு எாம் என்றும் மீளா ஆளாய் வழி வழிவரும் அடிமைகள் என்ற மனப் பான்மையின்றித் தாமே தலைவர் என்பார் தருக்கு அழியும் என்பதும், இறைவன் கருணையிருந்தால் எலியும் அரசாவதால் தன்முனைப்படக்கிச் சிவப்பணியை புத்தியோடு பொருந்தாது (அபுத்தி பூர்வமாய்) செய்யினும் புண்ணியப் பேறு எய்துதல் எளிதென்பதும் முதலான உபரிப உண்மைகள் உணர்த்தப் பெறுகின்றன.

மூன்றாவதாக, 'மனங்கமழ் தெய்வத் திளநலன்காட்டிய கமலாம்பிகைக்குச் சாத்திய மாலையாகிய கமலைப் பராசத்தி மாலையமைந்திருக்கிறது. இந் நூல் கட்டளைக் கலித்தறையால் ஆக்கப்பெற்றது. காப்பு நீக்க முப்பது பாடல்களையுடையது. இதுவும் கனிந்த கனியிக்கின்ற பாடல்களாலானதே.

இதில் நாம ரூபமில்லாத இறைவி நம்மிது வைத்த பெருங்கருணையால் ஞானத் திருமேனியுந் தாங்கி, பெயருந்தாங்கி, குறிப்பிட்ட தலங்களிலும் எழுந்தருளியிருக்கின்ற திறம் பலவிடங்களில் பாராட்டப் பெறுகின்றது.

இத்தகைய நூல்களை இயற்றிய தெய்வத் தமிழ்ப் புலவர்கள் பெயர் நன்கு தெரியவில்லை. ஆயினும், அடியேனிடமிருந்த கமலாம்பிகை பிள்ளைத் தமிழின் ஏட்டின் இறுதியில்,

சம்பந்தன் தன்குறிப்பின்———சிவ ஞானத்தான்
வெம்பந்தம் போக விளைத்திட்டால்——வெம்பந்தர்
தம்பந்தம் போக்குகம லாம்பிகை———மிழைச்
———நிவ..———ன்

என்ற வெண்பா காணப்பெற்றது. இதனையுற்று நோக்கின் எதுகைகொடுக்கும் இனிய வாய்ப்பாகச் 'சம்பந்த மாமுநிவன் தான்' என்றிருக்குமோ என்ற எண்ணம் உண்டாகிறது. அல்லாமலும் இந்தப் பிள்ளைத்தமிழிற் பலவிடங்களில் திருவாரூர்ப் புராணத்துச் சொல்லாட்சி அப்படியே செறிந்திருப்பதும் இந்தச் சிந்தனையை வலியுறுக்கின்றது. அல்லாமலும் இந்தப் பிள்ளைத் தமிழின் பெயர் கமலாலய அம்மன் பிள்ளைத் தமிழ் என்று சாஸ்வதிமால் புத்தகசாலைப் பட்டியலில் குறிக்கப்பெற்றிருக்கிறது. இந்தப் பெயரும் பட்டியல் எழுதுவாரால் மாற்றி எழுதப்பெற்றது என்பதை இவ்வெண்பா தெரியக்கிறது.

இம் முனிவர் பெருமான் திருக்கைலாய பரம்பரைத் தருமபுரவாதீனத்து அடியார் குழாங்களுள் ஒருவர் என்பதும், திருவாரூர்ப் புராண ஆசிரியர் என்பதும், யாவரும் அறிந்ததே இவர்கள் இராசாங்கக் கட்டளை விசாரணையில் இருந்திருக்கக் கூடும். அப்போது சித்ய சேனவயின் பயனாக இந் நூல்களை இயற்றியிருக்கக்கூடும்.

மற்றும், கமலாம்பிகை யட்டகங்கள், கமலாம்பிகை சூர்ணிகையாகிய மூன்று வடமொழி ஸ்தோத்திரங்களும் இதில் இணைக்கப் பெற்றந்நன. செந்திறத்த தமிழோசை வட கொல்லாகி இருப்பதே இறைவி யியல்பாதலின் இரண்டும் இதன்கண் இணைந்து விளங்குகின்றன.

இந்தால் வெளிவர ஊக்கமும், ஆக்கமும் தந்து உதவியவர்கள் பிஷான்டார் கோயில் பண்ணையாராகிய ஸ்ரீமான் ராப்பறதூர் G. இராஜகோபால பிள்ளையவர்கள். இவர்கள் “ஆரூரண மறக்கலுமாமே” என்ற சுந்தார் தந்த செந்தமிழ் வழி நின்று, நிறைசெல்வத் தியாகேசன் திருவடி மறவாத சிந்தையை புடையவர்கள். தியாகப் பெருமானுக்கும், இடம் பிரியாத கொண்டிக்கும் கற்கோயில் புதுக்கும் பொற்புடைய மன்னர்கள்போல சோழ்கோயில் புதுக்குந் தூயசிந்தையுடையவர்கள். சிவப்பணியையும் உலையத் பணிக்காக உபயோகிக்கும் இக்காலத்தவர்கள் போலாது சிவப்பணியைச் சிவப்பணியாகவே செய்யும் செம்மைசான்ற செல்வர். திருச்சி விவசாய சங்கம், நேராமியோபதி வைத்திய சங்கம், திருச்சி கைவ பரிபாலன சங்கம், ஆலயத் திருப்பணிச் சங்கம், இவற்றின், தலைவராக இருந்த தொண்டாற்றபவர்கள். தியாகப் பெருமான் திருப்பணியை நடைக்கு எழுந்தருளத் திருவடி நிலை செய்கின்றவர்கள். இத்தகைய செந்தமிழ்ப் புரவலர் அவர்கள் திருவாரூரைப் பற்றிய தமிழ், வடமொழி, இசை நூல்கள் எல்லாம் வெளிவர வேண்டும் என்ற எண்ணம் கொண்டார்கள். செல்வத்தியாகரும் சொற்கோயில் (பிரபந்தங்கள்) புதுக்குயித்துக் எழுந்தருளத் திருவுளம் கொண்டார். அவர் அருள் இவர்கள் உள்ளத்தை ஊக்குவித்தது. ஆதிசத்தியோடு புணரின் எத்தொழிலும் செய்ய வன்மை விடையுமாதலின் கமலாம்பிகை நூறுபிரம் திருநாமம் (ஸகாச்சகை) ஏற்ற மகிழ்ந்த திருவோலக்கத்திலே கருணை கூர்ந்த இச்சையாக இருந்த இக்கருத்தைச் செயல் முறையிற் கொணரத் திருவருள் சுந்தான். அதன் விளைவாகச் சந்தனாகிய தியாகேசர் நூல்கள் முதற்கண் வெளிவந்தன.

சக்தியின் அருள் நூல்கள் இரண்டாவதாக வெளிவருகின்றன. முறையான இரண்டு தொகுதிகளின் எழுச்சியும், இம்முயற்சி இனிது நிறைவேறுதற்கேற்ற திருவருட் பொலிவு மிகுதியும் இருக்கின்ற தென்பதையும், நற்பொருள் அறிவுப் பணிக்கு ஆரும் வாய்ப்பினை யும், நன்கு விளக்கி நிற்கின்றது.

சில ஆண்டுகட்குமுன் பிள்ளைத்தமிழ்ப் பிரதி யொன்று தமிழ் முதாட்டி ஒருவர் வாயிலாக அடிபேற்குக் கிடைத்தது. அவ்வேடு முறிந்தும், கிடைத்தும் இருந்தது. கல்வி நலத்தை அறிந்து அகருந் தன்னலச்செல் எட்டின் நன்னலம் கெடுத்திருந்தது. இவற்றால் என் சிந்தை கவன்றதாயினும், -வன்மிக முயற்சி தானே வழி கிடைக்கும் எனப் பிரதி செய்து

வைத்திருந்தேன். இதன் இறுதியிலேதான் ஸ்தலப்பற்றியதாகச் சிதைவுபட்ட முன்னைய வெண்பாவும் இருந்தது.

பின்னர், திருவழுந்தூர் குருபுஜை மடத்தில் இருக்கும் சிவப்பணிச் செல்வர் திருவிழிமிழலை சாமிநாத தேசிகர் அவர்களிடம் ஒரு ஏழை அதன் கைக்காப்பியும் இருப்பதாகக் கேள்வியுற்றுச் சென்று பார்த்தபோது அது முன்னதிற்கு முற்றம் வேறுக இருந்தது. முற்றம் அறிய முடியாததாகவும் இருந்தது. ஒப்புநோக்க ஏழ் தேடிய காலத்துத் தஞ்சை சாஸ்வதி மஹாலில் கமலாசய அம்மன் பிள்ளைத்தமிழ் என்ற ஒரு நூலிருப்பதாக அறிந்து தேடிச் சென்றேன். அங்கு பரிசோதகராக இருக்கின்ற பிரமஸ்ரீ வாசுதேவ சாஸ்திரிகள் B.A., B.L., L.T., அவர்கள் ஏட்டையும் கையெழுத்துக் காகித பிரதியையும் கொடுத்து வேண்டிய உதவிகளையுஞ் செய்து தந்தார்கள். இந்தப் பிரதி அடியேனிடமிருந்த முற்பிரதியோடு ஒத்திருந்தது. அதனால் அது அடைந்த திருத்தங்கள் பல.

பின்னதாகிய சாமிநாத தேசிகர் பிரதியுடன் ஒப்புநோக்க உதவி கிடையாமையால் இருந்த நிலையிலேயே அதனை எனியேன் அறிவினமைதிக்கொண்டு செப்பஞ் செய்தேன். ஆயினும் இதன் இறுதி யிரண்டு பருவங்கள் முற்றம் கிடைக்கவில்லை.

பின்னர், திருவாரூர் திருமஞ்சனவீதி இருமொழி வல்லுநர் சிவஸ்ரீ. சூரியமூர்த்தி தேசிகர் எழுதி வைத்திருந்த கமலைப் பராசத்தி மாலைப் பிரதி யொன்று கிடைத்தது. அது செப்பமுற்றதாக இல்லை. அதனைத் திருத்திக்கொள்ள அடியேனுடைய ஞானபிதாவாகிய மகாமகோபாத்தாய பிரமஸ்ரீ, உ. வே. சாமிநாத ஐயர் அவர்கள் செந்தமிழ்க் களஞ்சியத்தில் இருந்த பிரதியை அவர்கள் திருக்குமாரர் பிரமஸ்ரீ S. கல்யாணசுந்தரம் ஆய்னர் அவர்களிடம் இருந்து பிச்சுண்டார் கோயில் ஸ்ரீமான் பிள்ளையவர்கள், வாங்கி உதவினார்கள். சற்றேறக்குறைய இருபது ஆண்டுகட்கு முன்பே வெளிவந்த கமலாசனி பத்திரிகைத் தொகுதியைத் அதன் ஆசிரியராகிய திருவாளர் T. S. திபாகராஜ ஞானியார் அவர்கள் கொடுத்ததவினார்கள். எல்லாம் சேர்ந்து பராசத்தி மாலையை ஒப்புநோக்க உதவின. ஆயினும் இருபதாம் பாடற்கு உரைகளும் வாய்ப்பும், உண்மைப்பாடம் ானும் வாய்ப்பும் அடியேற்கு இப்போது கிட்டவில்லை.

ஸ்ரீமான் பிள்ளையவர்களின் தீர்மானத்தில், இளமையிலேயே பதிந்த இரண்டு செய்யுட்கள் வேறொரு பராசக்தி மாலையும் உண்டு என்பதை விளக்குகின்றன. அந்தச் செய்யுள்:—

“வாரும் பயிரை மழைவந்த காக்கும் வளமதுபோல்
தேமும் பொழுதவச் தஞ்சலென் பாய்திரு வாரூர்தனிலே
ஆமும் தியாகர் இடப்பாகச் தன்னில் அமர்ந்தவனே
காடுங் கிருபா சரியே கமலாலய நாயகியே.”

“அன்பா லுனது பாதா விர்த்தத்தை அனதினமும்
பண்பாய்ப் பணிந்த பலகாலும் பாடப் பயன் அறியேன்
கண்பால் உனது கருணை கடிகு கல்கியெனைச்
கண்பார்த்த ராகி யம்மா கமலைப் பராசக்தியே.”

இந்தப் பராசக்தி மாலையை வைத்திருக்கின்ற அன்பர்கள் மனமுலர்ந்து உதயினால் அடுத்த பதிப்பில் வெளியிடலாகும்.

இந்தப் பிரபந்தங்களுக்கு என் சிற்றறிவுக் கெட்டிய வரை ஒரு சிறு குறிப்பும் எழுதி வெளியிடுகிறேன்.

தஞ்சையிற் படிசெய்கின்ற காலத்து உடனிருந்து எழுதி ஒப்புநோக்கிய எனது அரும்பெறல் மாணவர் கொல்லாபுரம் S. சிவப்பிரகாசம் பிள்ளைக்கு அம்மை அருள் சரப்பாராக.

உடனிருந்து ஓரொருகால் ஒப்பு நோக்கி உதவிய என் நண்பர் கல்லூரித் துணையாசிரியர் வித்வான் M. சுந்தரேசம் பிள்ளையவர்கட்கு என் நன்றியுரியதாகுக.

இத்தகைய, அறிவுத் தெய்வம் விளங்கும் சொற்கையிற் பணியில் என்னை நற்றொண்டு கொள்ளும் செந்திலாண்டவன் திருவருள் நிலபத்தைச் சிந்தை செய்கின்றேன்.

மும்மலக் காட்டுள் திரிகின்ற அடியேனையும் சக்திநி பாதத்தின் (அருட்பதியின்) வாயிலாகிய அம்மையருணால்களை வெளியிட ஆக்கமளிப்பதமட்டுமன்றி அவ்வப்போது ஊக்கியும் வருகின்ற எங்கள் பெருந்தகை பிள்ளையவர்களின் சிந்தை நிறைவிற்குச் செல்வத் தியாகேசர் திருவருள் என்றும் துணையுரியுமாக.

ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ காகிவாசி சாமிநாதசுவாமிகள்
செத்தமிழ்க்கல்லூரி
திருப்பனந்தாள்
10-4-47.

இங்ஙனம்,
ச. தண்டபாணி.

உ
சிவமயம்

கமலாம்பிகை பிள்ளைத் தமிழ்

விநாயக வணக்கம்

பொன்பூத்த கோட்டுப் பொருப்பிற்
 சுவைபெருகு புத்தமுதம் வைத்த தென்னப்
 பொழிநிலவு புரையும் புகழ்பெருகி
 ஏர்கொடு புக்குநின் றிலங்க லென்னத்
 தென்பூத்த நெடுமேரு விற்பார
 தந்திட்டித் திணிசயிலம் நடட் தென்னச்
 செம்பவள வொளிததும் படுக்கலிற்
 கலைமாது சேர்ந்தொளி படைத்த தென்ன
 நன்பூத்த வெண்ணிலவு தவமுஞ்
 சடாமகுடம் நளினகர மைந்து நால்வாய்
 நதியொழுகு மும்மத மிருசெவிகொள்
 ஒருவேழ நளினவடி வஞ்ச லிப்பாம்
 மின்பூத்த சிற்றிடைக் கருணாகரம்
 பெருகு விழிமயிற் பேடு வெற்பின்
 விளங்கிவளர் கமலையுமை யிசைபாடு
 கொழிதமிழ் விரிநிலந் தழைய வென்றே. (1)

திருமால்

சீர்பூத்த நாதாந்த வேதப்பொ
 ருளுதவு திகழ்பரா சத்திவிந்து
 சிறந்தொளிநு மாசத்தி யிமையவெற்
 புறைசத்தி திருந்தியென் சிந்தையுள்ளே
 ஏர்பூத்த பாட்டளி துதையாக்
 கமலத் திருந்தருள்செய் கவுரிமாதா
 இருசரண பங்கயஞ் சென்னிசூட்
 டம்மையை யினிதுவந் திசைந்துகாக்க

நீர்பூத்த பணிலந் தருமுழக்

கிடியாகி நேரலர்க ளாவியுண்டே

நிமிர்ந்தழகு பெருவடிவு காட்டுந்

தனிநேமி நெடியமி னுக்கிற்பக்

கார்பூத்த வனமாலை நீன்கங்குல்

காட்டக் கட்செவிச் சுடிகைமன் னுங்

கதிர்மணிப் பாணுவொரு பக்கமே

காட்டக் கருணைசொரி பெருங்கொண்டலே. (2)

சிவபெருமான்

(வேறு)

அருள்பெறு மடியவர் அறிவுடன்

மலரணி தாட்டுணை

அகமிசை சிரமிசை யவிர்தர

நிறுவிய தீர்த்தனை

அடையலர் திரிபுர மழலுற

வரைசிலை கோட்டிய

அமலனை நதியொடு மறுகணி

சடைமுடி மூர்த்தியை

மருவள ரிதழியு மணம்விரி

குவளையும் ஏற்றிய

வரைநிகர் இருபுய மணிமுடி

யரவணி நீற்றனை

மதிதவழ் நிலவொடு மணிவெயில்

பொதுளிய கோட்டனை

வலமுயர் மழுமறி யிருகர

முடையனை ஏத்துதும்

விரிவுறு சுருதியின் வியனுரை

யுதவிய வாக்கியை

விரிகதிர் இதழொடு மிளிர்நகை

பெதிர்பொரு வர்க்கியை

விரிபுவி தமிழனை விழைமக

வெணவுரை வாக்கியை

விதியரி படையளி விமலனு
மழியெனும் வாக்கியை
எரிவிழி வருகுக இமையவர்
அளியெனும் வாக்கியை
இருமுது மறைபவன் இனிதுற
வருளிய வாக்கியை
இடர்ப்படு மலகையை இமையவ
னெனமொழி வாக்கியை
எழில்வளர் கமலையின் இறைவியை
மகிழ்வொடு காக்கவே.

(3)

முருகக் கடவுள்
செத்துப் பிறக்குங் கடவுளரைச்
சிதையா முத்தி தருவரெனச்
சிந்தை யெண்ணி யுழலாது
தீரா விருளை மாற்றவரு
புத்தி வழங்கி வாடாத
பூந்தா ளிதையப் பூமிசையே
புணர்த்தி யளித்த வாறுமுகப்
புத்தேள் சரண மலர்தொழுவாம்
பத்தி பழுத்த வினத்தொழும்பர்
படரும் பொறியை யுள்ளடக்கிப்
பதிந்து புரியுந் தியானத்தின்
படியே பலங்க ளெய்துமெனும்
சித்தி காட்டி நிற்பதெனச்
சேமந் தனிக்கே பலமளித்த
செல்வி யாரூர் மகிழ்பரையைச்
சிறந்தே யினிது புரக்கவே.

(4)

வீரபத்திரக் கடவுள்
(வேறு)

புன்சமய நெட்டுடைச் சுருட்டும் பாந்தள்
புழைவாயி னகம்புக்கு நெறிகா னாது
மன்சரிதை விட்டிழிந்த மடம்பெற் றென்னை
மகிழ்ந்தெடுத்த கமலைவளர் பரையைக் காக்க

முன்சமயந் தனதாக விழைந்த மூர்த்தி
 முப்புரமும் வெண்ணகைத்தி யுண்ண நல்கி
 அன்புடையோர்க் கெரிஞ்சுர வைத்தோ னேவ
 அணிமகத்தை யழித்தானே யேத்து வாமே. (5)

பிரமன்

(வேறு)

கருந்துழாய்ப் படையிருள் கார்வடிவு
 தந்தவிரு கண்ணாலுங் கமலமாதின்
 காரளகம் விட்டவிருள் தணந்திடப்
 பூமாது களித்தநகை நிலாவரும்பக்
 குருந்துமே விருந்துவரு வணிதையர்
 குழாத்தோடு கூடிவளை கவர்ந்துநின்ற
 கொண்டலணி பங்கயப் பொருட்டுவாய்க்
 குழவியைக் குறுகிரின் றஞ்சலிப்பாம்.
 திருந்தியுயர் மேருவளை வில்லியைப்
 பகடுரச் செருக்கொடு களித்தக ற்றைத்
 தினிநிலம் புகுதவொரு கஞ்சமலர்
 நீட்டிய சேவகத் தலைமையெந்தை
 முருந்துறழு முறுவலா லிடங்கொண்ட
 வல்லியை முண்டகத் தவிசின்மீதே
 முடிவளைந் தோதிமங் கண்டுயிலு
 மாரூர் முதல்வியைப் புரக்கவென்றே. (6)

இந்திரன்

வேதப் புரவிச் சதமகமும் விழைந்து
 தெவ்வர் உரம்பிளந்து
 விளைத்து செவ்வம் பொன்னுலகின் வேந்தாய்
 விளங்கிக் கற்பகத்தார்
 காதங் கமழ வணிந்தகுழற் காமர்வல்லி
 முலைக் கோடு
 களித்துப் பொருத சுவட்டுடனே கதிர்முத்
 தலங்கற் ருழமணி

ஆத னத்தின் மிசையிவர்ந்தே
யமரர் பணியும் பெருவாழ்வை
யளிக்கு மண்ணல் இருசரண
வம்போ ருகத்தை யஞ்சலிப்பாம்
போதந் தந்தே யெனையாண்ட
புத்தேட் பாகம் வீற்றிருந்து
புவன மளிக்கக் கமலைநகர்
புகுந்த பரையைக் காக்கவே.

(7)

திருநந்திதேவர்
அந்திவண்ணன் சுருதிமுடி யாடு
மநாதி பசுபதியென்
றறிந்தே யுணர்ந்தும் மயக்கடுப்ப
அல்லா மொழியைப் பிதற்றுவாய்
நந்தக் கரமும் துணித்திட்ட
நாத னறிவுக் கொருபானு
நம்பன் பதத்தை யுளத்திருத்தும்
நந்திசரண மஞ்சலிப்பாம்
புந்தி தேர்ந்த தொண்டரகம்
புகுந்து காமக் காடறுத்துப்
பொறிமா தங்கஞ் சூழ்கரணப்
புரவி நிறுத்திப் பூநகரம்
ஐந்தும் செய்து மனுச்சேனை
வனையனானத் தவிசிருக்கும்
வாழ்வைக் கமலைப் பராசத்தி
மாதை யினிது காக்கவே.

(8)

சத்தமாதர்
பொன்னங் குடுமிச் சிலைவணக்கிப்
புரந்தி யூட்டி மூவருக்குப்
பொற்றாள் காட்டிக் கதியளித்த
புராரி மகிழ்ந்த பூங்கோயில்
தன்னா ரென்ன வீற்றிருக்குந்
தையல் கவுரி பராசத்தி

தமியேன் றனது குழவியேனச்
 சாற்று மன்னை தனைக்காக்க
 அன்ன மீதி னிவரசத்தி
 யார்க்குங் கலுழ னூரசத்தி
 யருள்சேர் விடையை மகிழ்சத்தி
 யஞ்சா மஞ்ஞை வருசத்தி
 மன்னும் பகட்டின் செல்சத்தி
 மதவா ரணத்தி லுயர்சத்தி
 மாறாக் கூளி பெறுசத்தி
 மலர்த்தாள் வணங்கிப் பரவுதுமே

(9)

முப்பத்து முக்கோடி தேவர்

(வேறு)

பரமகல் யாணியை யதிருப
 வல்லியைப் பாருளார் பிறவி மாற்றும்
 பங்கயக் கண்ணியைக் கமலையிற்,
 செல்வியைப், பராசத்தி, யம்மை மாதை
 திருவளரு மாதவன் பன்றியுருக்
 கொள்ளவோர் திருமொழியை விண்ட மாணச்
 செகமெலா மறம்வளர்த் தளித்திடுங்
 கவுரியைச் சிற்றமோ டெழுந்து வந்து
 தரையெலாம் பொடிபடப் போர்புரியு
 மசுரனைச் சாடிய கொற்ற மாகைத்
 தற்பர னிடப்பக்கம் தகமேவி
 யறிவுதரு தண்ணளிக் கடலைமேலாம்
 வரமிகு நாதாந்த வல்லியை
 யினிதுடன் மருத்துவர் வசக்களெல்லோர்
 மான்மமுச் செங்கையர் மண்டலந் துதிக்கின்ற
 வானவர் தனிபுரக்கவே

(10)

காப்பு முற்றம்.

செங்கீரைப் பருவம்

தூற்றுந் திரைக்கங்கை பாயுஞ்சு
 டைக்கண்மிகத் தூயமதிந் கிரணர்வீசச்
 சுடருமிழு மரவுமணி திருவிளக்
 கேற்றிடச் சோதிசெய் தொடிகள் மின்னப்
 போற்றுஞ் சிகைத்தழற் செங்கையின்
 மேவியே பொங்கிருட் பருகிநிற்பப்
 புணர்சுவைச் செந்தமிழ் கொண்டிடு
 மகிழ்ச்சிமுன் போடியே யிழுத்துநிற்ப
 ஊற்றுந் தெளிநறவு தோற்குமொழி
 பின்னிடை ஓவியப் பரவையாரின்
 உழையிரு முறையிருளிற் றாதுபோய்
 மொழிந்தவன் பாகமேய் சத்திமாதே
 தேற்றுந் தெளிமதித் தொண்டருக்
 கருளம்மை செங்கீரை யாடியருளே
 திருகுமென் மதிகண்டும் கூம்பா
 மலர்ச்சரணி செங்கீரை யாடியருளே

(1)

நறவொழுக வறுபதந் துதைந்தாடு
 பூங்கோதை நகைநிலா உமிழுமுத்தம்
 நடுநிலா வுடன்பொருது நிற்குமுக
 மாதா நறியசந் திழைத்துவாசம்
 குறைவிலா கத்தூரி குங்குமந்
 திமிர்ந்திளங் கொங்கைக் குவட்டுமீதே
 கொழுமணித் தரளமா விகையணிந்
 தைம்பால் கோதியே முடித்துமட்டு
 நிறையவிடு மவ்வலொடு மல்லிகைத்
 தாமமும் நின்றணிந் தடிகள்பூட்டும்
 நெடுங்குளிப் பாடகப் பாடகம்
 நூபுர நிலைபெற வணிந்துமற்றைச்
 சிறியகுற் றேவல்செய வீடுதவு
 கமையுமை செங்கீரை யாடியருளே

திருகுமென் மதிகண்டுங் கூம்பா
மலர்ச்சரணி செங்கீரை யாடியருளே.

(2)

அஞ்சிவரு மமரருக் கரணு

மேருவை யங்கையி னேந்தி நின்றே

அட்டதிக் கேட்டியடி வைத்துடன்

சுற்றிநின் றூர்த்திடும் பூதசேனை

மஞ்சடைத் தேறிவான் பருதியொடு

மண்டலம் வளைக்குமா மனத்தி னெண்ணி

வரிவிழிகள் பிறையெயிறு வெளிக்கடின்

ருடுவன வண்படைப் பூத கோடி.

நஞ்சபடு கடலேழு மோர்வேலை

யாகவே நகத்தினுற் கிறும்புதர்

நளினிவா ழாகுரின் வைகுவா

ராயிரவர் நண்ணினர் வாழ்த்தெ ட்த்துச்

செஞ்சந்து மலர்பொழிய வருள்புரியு

மம்மையே செங்கீரை யாடியருளே

திருகுமென் மதிகண்டும் கூம்பா

மலர்ச்சரணி செங்கீரை யாடியருளே.

(3)

தவராச யோகியர் திருவாணி

பூமாது சானவி யமுனைபொன்னி

சயிலமன் விஞ்சையர்கள் மருத்துவர்

நவக்கோள் சாத்தனோடு துர்க்கை காளி

நவகோடி மாசத்தி யெண்டிசைக்

காவலர் நான்முகன் வகக்களெண்மர்

நாரணன் வாசவன் எண்ணிலாப்

புங்கவர் நாகர்கள் பூத சேனை

பவராசி கெடவருள் சைவாகமத்

தலைவர் பழமறை முனிக்குழாங்கள்

பகராறு சமயத்தர் சதகோடி

தவராசர் அடிமிசை நெருங்கியேத்தும்

சிவராச தாளியாங் கமலாபுரித்

தலைவி செங்கீரை யாடியருளே

திருகுமென் மதிகண்டும் கூம்பா
மலர்ச்சரணி செங்கீரை யாடியருளே.

(4)

கைலைநா கேச்சரம் வெண்காடு
தில்லைநகர் கந்தபுரி காஞ்சிகாழி
காசுய லையாறு வேதிகுடி
வலிவலம் கற்குடி நாகை தெங்கூர்
மயிலையெழு மாகாளம் முதுகுன்று
நெல்வேலி வாஞ்சியம் குடந்தை வாய்மூர்
மதுரைவீ ரட்டமெட் டம்பர்மா
யூரநகர் வண்டுதுறை சேதுநல்லூர்
இயமனூர் சாய்க்காடு கஞ்சனூர்
நள்ளாறு இருக்கைநகர் துருத்திவீழி
யிடைமருது நாரையூர் விரிஞ்சனூர்
தஞ்சைநகர் ஏடகம் மறைசை காசி
செயவந்தி யூர்கமலை யுறைபரா
சத்தியே செங்கீரை யாடியருளே
திருகுமென் மதிகண்டும் கூம்பா
மலர்ச்சரணி செங்கீரை யாடியருளே.

(5)

(வேறு)

கொண்டை யணிந்திடு வண்டு
படுத்தார் கூட வசைந்தாடக்
கோல நுதற்கணி முத்தவீர்
சுட்டி குழைந்து பணிந்தாடத்
தண்டர ளத்தனி மாலிகை
தோள்வளை தாவி யுடன்றாடத்
தண்ணளி தங்கிய கண்மலர்
காதணி தள்ளி மறிந்தாட
மண்டி யெழுந்திணை கொண்ட தனத்தனி
வாரின் மறிந்தாட
வளர்மணி நாபுர மாட
விளங்கி மாமயில் நீடியகா
அண்டர் மகிழ்ந்துறை ஆநு
ரம்மயில்! ஆடுக செங்கீரை

ஆதிப் பரையுமை! கோடிச்
சதிர்மணி! ஆடுக செங்கீரை.

(6)

துண்டப் பிறையணி சோதி
யிடந்திகழ் தூய துளிக்கொடியே!
சுற்று மடியவர் பச்சிலை
கொண்டிடச் சூடும் அருட்கடலே!
கண்டந் தருவிடம் மண்டி
யெழாவகை மலியத் தருமமுதே!
காயும் பவவிருள் மாயும்
படிவிடு காந்தத் தனிமணியே!
கொண்டல் படிந்திடும் மாளிகை
மேலுறை கோல நுதற்றிருவே
கூறுகை தைவரும் யாழிசை
மென்மொழி கூறு மடியறியா
அண்டர் மகிழ்ந்துறை யாரு
ரம்மயில் ஆடுக செங்கீரை
ஆதிப் பரையுமை கோடிச்
சதிர்மணி யாடுக செங்கீரை.

(7)

பாயும் விடையிவர் சோதிச்
சுடர்மணி பற்றுங் கரவமுதே!
பண்டுர் பழகிய நெஞ்சூர்
மாறாப் பச்சைப் பசங்கினியே!
ஆயும் மறையவன் தோயா
தவரும் அன்னப் பேட்டரசே!
அற்றார் தமக்கும் உற்றார்
தமக்கு மருளும் பொற்பாவாய்!
நாயிற் கடையே னின்னை
யுணர நல்குந் தனிமதியே!
கம்ப ரியங்கி யுறையும்
படிக்கே நல்குந் திருவழகே!
ஆயும் மறைதே ராசூர்
நின்றாய்! ஆடுக செங்கீரை
ஆதிப் பரையுமை! கோடிச்
சதிர்மணி! யாடுக செங்கீரை.

(8)

நளினக் குழவி பதுமைக்
 கிழவன் நாடிக் கண்டறியா
 நாதம் குலவா வாழ்வை
 யளித்த நாதப் பெருஞ்சுடரே!
 உனையத் தணந்த வாளிக்
 கிளையாய்! உயர்வா நன்னுதலார்
 உற்றே வாழ்த்தக் கனிக்கும்
 மாணே! ஓவாக் கற்பகமே!
 அளியிற் பெரியா ருள்ளே
 விளையும் அமுதே! குருமணியே!
 அடியார்க் கொளியாய்! அல்லார்க்
 கிருளாய்! அமையுந் தனிமுதலே!
 தெளியத் தெளிந்த மறையின்
 சீர்த்தாய்! செங்கோ செங்கிரை.
 தெய்வத் திருவா சூருறை
 வாழ்வே செங்கோ செங்கிரை.

(9)

மூலத் தொளியின் சூலா
 யிருந்து மொழியு நாதத்தின்
 முனைத்தே விந்து தோயா
 தவிழ்ந்து முறையிற் பிறழாதே
 சீலப் புவனம் பலவின்
 நடந்து செப்புந்தொழி லெல்லாம்
 செய்து முடித்தே சிந்தை
 புருந்த திருவே! பெருகொளியே!
 ஞாலத் திருந்தோ ரங்கங்
 குய்ய நானு நகரின் கண்
 நல்ல வடிவு பலவுங்
 கொண்ட நந்தாப் பெருவீடே!
 சீலத் தளித்த கருணைக்
 கடலே! செங்கோ செங்கிரை
 தெய்வத் திருவா சூருறை
 வாழ்வே! செங்கோ செங்கிரை.

செங்கிரைப் பருவம் முற்று.

(10)

தாலப் பருவம்

அனந்தம் படைகள் படைதாங்கி
 யனந்த சத்தி கடைகாப்ப
 அம்போ ருகத்தின் உறையணங்கே!
 யருளுங் கடைக்கண் குற்றேவல்
 மனத்திற் களித்து நின்றியற்ற
 மழலை வண்டு பண்பாடும்
 வனச வீட்டின் கலைமாது
 மறையா கமங்கள் பலதுதிப்பப்
 புனத்தின் மதுக்கால் துழாய்மருமப்
 புத்தேளெட்டுத் திசை காப்போன்
 பூமேல் விளங்கு நான்ழுகத்தோன்
 போற்றி வணங்க விறலரியா
 சனத்தி னரசு வீற்றிருக்குந்
 தாயே! தாலோ தாலேலோ
 தண்ணூர் பூங்காக் கமலைவளர்
 தாயே! தாலோ தாலேலோ.

(1)

செந்நெற் கறித்து வாய்குதட்டிச்
 செந்தா டுகைத்துக் கதிர்முடித்துச்
 சிறகார் பறவைத் திரளோட்டிச்
 செழுநீர்ப் பொய்கை யிடத்திறங்கி
 மன்னும் வனசம் செவ்வாம்பல்
 மலரின் வகையை மிகவொடித்து
 மருவு மன்னக் குழாமெழுப்பி
 வண்டின் கூட்டம் விரைந்தோட
 துன்னும் வாளைத் திரள்பாயச்
 சுற்றிக் கலக்கிக் களைத்தேறிச்
 சோலைக் கதவித் திரள்சாடிச்
 குழ்ந்து செருக்கு மேதியினம்
 தன்னின் இனஞ்சேர் கமலைநகர்த்
 தாயே! தாலோ தாலேலோ
 தண்ணூர் பூங்காக் கமலைவளர்
 தாயே தாலோ தாலேலோ.

(2)

வேதம் விளம்பு தத்துவத்தின்
 வினைந்த வண்டம் மிசைக்குமிசை
 விளக்க மளவு நலம்பொவிதல்
 மிக்குமிக்கு வளர்ந் தோங்கும்
 நாத மளவும் பலவுயிர்க்கும்
 நண்ணும் போகம் அளவறிந்து
 நாளு முப்பா னிரண்டறமும்
 நடத்திப் பொன்ற வாணந்தப்
 பாதம் வைத்த பேரின்பப்
 பதியை யளிக்கும் பராசத்தி !
 பவளா சலத்தி னிடம்பொருந்தும்
 பச்சைக் கொடியே! யாருரின்
 சாத மாணர்க் கருள்வழங்குந்
 தாயே தாலோ தாலேலோ!
 தண்ணூர் பூங்காக் கமலைவளர்
 தாயே! தாலோ தாலேலோ.

(3)

முகத்துக் குடைந்து நிலவுபொழி
 முழுவெண் மதியு நாணியது.
 முரற் கினைத்து வெண்டரளம்
 மூர்த் திரைபாய் கடல்புகுந்த.
 அகத்தின் விளங்குஞ் செஞ்சரண
 அம்போ ருகத்திற் கிணையாக
 ஆழித் தடங்கை நெடியவன்கண்
 அம்மா தஞ்சம் அடைந்தனவே.
 இகத்தின் குவளை விழிக்குநிகர்
 ஏயா தனங்கன் சரமடைந்த.
 இனிய மொழிக்கு யாமொவ்வா
 தெடுத்த சட்டை கரந்ததுவே.
 சுகத்தின் எவர்க்கும் எழில்மிக்கான்!
 தாயே! தாலோ தாலேலோ
 தண்ணூர் பூங்காக் கமலைவளர்
 தாயே! தாலோ தாலேலோ.

(4)

கண்ண யிடந்தே யணிந்ததற்கோ !
 காரி விதியை யின்றதற்கோ !
 கவுரி யுடனே பிறந்ததற்கோ !
 கண்ண னெரியம் பானதற்கோ !
 மண்ணிற் பிறப்புத் தொறும்புசை
 வனைந்து வாமத் திருந்ததற்கோ !
 வலிய விடையாய் வந்ததற்கோ !
 மாறாக் கருணை யுளங்கொண்டு
 நண்ணும் விடத்தின் முடியாமல்
 நன்கு வாழப் பரிவுடனே
 நாத னளித்த பெரும்புகழே
 நடக்கும் ஆந் ரென்றவர்க்குத்
 தண்ணென் மலர்த்தாள் தந்தளிக்கும்
 தாயே! தாலோ தாலேலோ!
 தண்ணூர் பூங்காக் கமலைவளர்
 தாயே! தாலோ தாலேலோ!

(5)

வேறு

விரிந்த சடையா ! வேதியர்
 சைவா ! விரைசேரும்
 வெண்ணீ றணிந்தே விளங்கும்
 வடிவா ! விழைவெல்லாம்
 இரிந்த யோகத் தசையா
 திருந்தே யிறில்லா
 இனிய பொருளை யுளத்திற்
 கண்டே யேமாப்போர்
 பரிந்த சித்தா ! பலகண
 நாதா ! பசுவேறும்
 பரமா ! என்றே யுருசித்
 திரிவார் பலகோடி
 தெரிந்து போற்றுஞ் செல்வீ!
 தாலோ தாலேலோ
 திருவா ழாரூர்ச் செல்வீ!
 தாலோ தாலேலோ!

(6)

கல்லைக் குழைத்தா ருள்ளங்
குழைத்த காரணியே !
கார்த்தி கேயன் செந்தா
டுகைக்குங் கழைத்தோளின்
புல்லும் வெண்மை நீறு
தோய்தல் பூமாதும்
போற்றும் வாணி குழுமி
யிருக்கும் பொற்பெனவும்
எல்லை மதியும் கூடி
யுறைந்த எழில்போலும்
இறைவர் கண்டே மகிழும்
பரையே ! இமவானின்
செல்வப் பச்சைக் கொடியே !
தாலோ தாலேலோ
திருவா ழாரூர்ச் செல்வீ !
தாலோ தாலேலோ !

(7)

வேளை யெறித்தார் பாகங்
கொண்ட மெல்லிழையே
வேண்டின் நின்கண் கோடி
வேளை விளித்திடுமே.
தாளிற் கண்ணை யணிந்தார்
தனுவும் நின்வடிவே
சாற்றும் வேதம் உணர்ந்தார்
தெளியுந் தற்பரையே !
ஆளுந் தொண்டர் நீங்கா
திருந்த அருட்கடலே !
அண்டம் பலவும் நின்ற
தேர்வா ரகத்தேநின்
தானித் தந்த பரையே !
தாலோ தாலேலோ
தடம்பூங் கோயில் வாழ்வே !
தாலோ தாலேலோ.

(8)

இடப்பால் முப்பா விரண்டே
 யறமும் இனிதாற்ற
 இருந்த விதைவர் ஐய
 மேற்ற தேனோதான்
 சடத்தே குணமில் வாதார்
 தெனியத் தரைமீதில்
 தனுவொன் றைய மேற்க
 வெடுத்தார் சடைமீதே
 படம்பாம் பணிந்தார் பாதம்
 போற்றிப் பணிசெய்து
 பரிவா ரடையும் பேரூம்பரையே
 கருணைப் பரங்கயிலை
 தடக்கோ டிலங்குஞ் செல்வி!
 தாலோ தாலேலோ
 தடம்பூங் கோயில் வாழ்வே!
 தாலோ தாலேலோ!

(9)

உள்ளக் கமலத் தொளியே!
 தாலோ தாலேலோ.
 உயர்ந்த மறைவாழ் உமையே!
 தாலோ தாலேலோ.
 பள்ளப் புனலிற் பரிவாய்
 தாலோ தாலேலோ
 பணிவார் கவைக்குங் கரும்பே
 தாலோ தாலேலோ
 அள்ளல் மலத்தை யழிப்பாய்
 தாலோ தாலேலோ
 ஆரா விற்பம் அளிப்பாய்
 தாலோ தாலேலோ
 தன்னிப் பவத்தைக் களைந்தாய்!
 தாலோ தாலேலோ
 தடப்பூங் கோயில் வாழ்வே!
 தாலோ தாலேலோ.

(10)

தாலப் பருவம் முற்றும்.

நெற்றியணி பட்டமும் மீமிசைச்
கட்டியும் நின்றொளிகள் வீசி யாட
நீலமணி மாலையும் வச்சிரத்
தொங்கலு நீடொளித் தொடியு மாடச்
சுற்றிவரு வண்டோடாத் தேனொழுகு
தாமமுந் தோளிடந் தாவி யாடச்
சுழலுமுழை விழியோடு காதிடத்
தொளித்திடுஞ் சூழ்மணிக் குழையு மாட
வற்றியணி நுண்ணிடை கலையொடு
பருவமும் மன்னிநின் ருடி யாட
மணியணிந் தொளியொடு நூபுரக்
கிண்கிணிகள் மாறிமா றெலியி னுடச்
சற்பமணி சேவடித் தியாகேசர்
மகிழவே சப்பாணி கொட்டி யருளே
தழைபுகழ்க் கமலைவளர் இழைமணிக்
கொடியுமை! சப்பாணி கொட்டி யருளே. (1)

புண்ணியந் தருதவக் கண்ணுவர்
முதல்யோகர் பொருந்திமால் வேள்வி யாற்றப்
போர்புரிய மூரிவில் எழுந்துகை
மேவவமர் புந்தியின் முகுந்த னாதிப்
பண்ணவரை நனிமுனிந் திவனுற்
றுறைதலின் படியிடம் அமரர் சூழ்ந்து
படுசிதலை யாகிராண் உந்திடத்
தனுசெவ்வை பற்றமா லஞ்சி வீழ்க்
கண்ணகன் ஞாலமேல் வேலைகொள்
வானவர் காதலித் தேத்த லாலே
கண்ணுதலு மங்கே மாலுய்ய
அருளினன் கருதுவன் மீக னென்னத்
தண்ணளியின் மேவினன் கமலைப்
பராசத்தி சப்பாணி கொட்டி யருளே.
தழைபுகழ்க் கமலைவளர் இழைமணிக்
கொடியுமை! சப்பாணி கொட்டி யருளே. (2)

அனைக்குட் கருட்டுடற் சீற்றமொ
 டெரிவிழி அயிற்றந்த வாவங் கொண்டே
 ஆனவ முறைதனின் ஆருயிர்ப்
 படுபொறி யருங்கிழங் கெழுந்து பரவி
 வனைக்கும் வினைக்கொழுந் தேறிட
 மண்டிடும் ஆசைகள் மலர்ந்து நிற்ப
 வலியகுணங் காய்த்துறு பவமெனாங்
 கலிகொள்ள வானெயி நிலங்க முன்னே
 முனைக்கும் பகட்டொடு முத்தலைச்
 குலமும் முகவழல் விழியுமுற்றே
 மூதண்ட மிடிபடுங் குரலோடும்
 வந்தவன் மொய்ம்புடன் இழிவு செய்யும்
 தனைக்குட் படாதருட் கமலைப்
 பராசத்தி ! சப்பாணி கொட்டி யருளே.
 தழைபுகழ்க் கமலைவளர் இழைமணிக்
 கொடியுமை ! சப்பாணி கொட்டி யருளே. (3)
 வழக்கோலை யிட்டொரு கிழக்கோல
 மிட்டன்று வன்ஞெண்டர் தொழும்பு மிட்டார்
 மாறிட்டு நாளிட்டு மார்தட்டி
 வேஞெட்டு வட்டமிடு வயீர வேசன்
 முழக்கோல மிட்டிடக் கிழக்கோல
 மிட்டுவரு முரிசேர் நேமி தொட்டார்
 மூதண்ட மேலிட்ட நாதங்
 கடந்தவரை முன்னிடக் கோல மாகி
 வழக்கோடு பேசிட விழிப்புவை
 யிட்டொரு மணக்கோல மிட்டு வைத்தார்
 வாழப் புரந்தருட் கமலால
 யம்மையே மறையிட்ட பாத மிட்டே
 சழக்கோடு மென்மனம் பற்றிட்டு
 நின்றபரை ! சப்பாணி கொட்டி யருளே
 தழைபுகழ்க் கமலைவளர் இழைமணிக்
 கொடியுமை சப்பாணி கொட்டி யருளே. (4)

வரையகம் பிறந்துமுன் சாரலிற்
 றவழ்ந்துளீள் மலைகளிற் றழுவி யேறி
 மணமலர்ச் சந்தனக் காட்டிடம்
 புகுந்திட்டு வால்வரிச் சங்க மேந்திக்
 கரையிடம் பொருதுபாய் திரைக்கர
 மெடுத்துவிண் காரின்மேல் ஆர மேற்றிக்
 கண்ணுதலி னுலையம் பழமறைசொ
 லந்தணர் கருதிடுந் தலங்கள் மேவி
 உரைமனுலோ டாராமை யாகமோ
 டறச்சாலை ஓரிரண் டுழையின் மேவி
 யுவந்துவந் தாடினர் கனிவிலா
 தாடினர்க் குயர்கதி வழங்கு பொன்னி
 தரைவழி நடந்துகுழ் கமலைப்
 பராசத்தி ! சப்பாணி கொட்டி யருளே.
 தழைபுகழ்க் கமலைவளர் இழைமணிக்
 கொடியுமை! சப்பாணி கொட்டி யருளே. (5)

(வேறு)

மழுவா ளயிலெடு பூத கணங்களும்
 வாடித் துடியாமே
 மண்டி வருந்தெரு தாவி கலங்கிட
 வாணோர் டுடியாமே
 செழுமா வெடுகலை வாணி களத்தணி
 சிந்தி மயங்காமே
 அடிப்பணி புரியடி யாரவர் நின்றெதிர்
 சிந்தை கலங்காமே
 மழைமால் வளர்வரை யிமவான்
 மனைவியும் வாடித் துடியாமே
 மன்னு தினகர லிந்து முதற்கோள்
 மாறித் திரியாமே
 குழைவா யிறைகள வாலந் தடவுமை!
 கொட்டுக சப்பாணி
 குலமறை பரவுங் கமலைப் பராபரை!
 கொட்டுக சப்பாணி.

(6)

அழியா வீடே தருபவ னீயெனு
 மன்பே நிலையாடும்
 ஆசைக் கடலில் மூழ்கிக் கிடக்கும்
 அவரோ டிணங்காமே
 பழிபா வம்புரி விழியார் இளமுலை
 பற்றிக் கிடவாமே
 படிமால் கொண்டு நிதிமால் கொண்டும்
 பாழாக் குழையாமே
 விழைவாய் வீணுரை மீண்டுங் கூறி
 வீணாள் கழியாமே
 வீடே நிலையாய் நினைபவர் நேசம்
 மேவப் புரியுமையே!
 குழைவா யின்னும் கதியருள் தாயே!
 கொட்டுக சப்பாணி
 குலமறை பரவுங் கமலைப் பரையுமை!
 கொட்டுக சப்பாணி.

(7)

அண்டம் பதமணி நாதந் திருமொழி
 ஆரண நின்புகழே
 ஆய விருஞ்சுடர் விழியே யெழுகட
 லம்மா தாரினமே
 என்மிக் கணிகலை தத்துவ மேதனு
 எழிலார் கொங்கைகளே
 யிறு படாதுயர் மேரு பசங்கிரி
 யெட்டாப் பாதலமே
 கண்ட நெடுந்தாள் நின்ற வுணைக்கலை
 காட்டுறும் வாடையெனக்
 காணத் தமிழேற் கெவ்வகை கூடுங்
 கண்ணே! கண்மணியே!
 கொண்ட பிழைக்கருள் வைத்த பராபரை!
 கொட்டுக சப்பாணி
 குலமறை பரவுங் கமலைப் பரையுமை!
 கொட்டுக சப்பாணி.

(8)

கயிலைக் கிரியுயர் மேரு வரைத்திரள்
 கதிர்குழிமவானின்

கமலத் துணையடி சென்று நடந்தே
கழியாச் சிவப்பேறப்
பயிலுங் குணமே கண்டன னன்றோ
பரவித் தெரழு நெஞ்சே
பற்று திருந்தாய் காமக் காடே
பரியா தென்றோதான்
புயலிற் றனுவென நின்றான் போற்றிப்
பொன்றாக் கதிகொண்டான்
பொருங்குண மென்னின் விடையூர் தொழிலே
போற்று நின்றாயே
குயிலைப் பழிதரு கோமள மென்மொழி
கொட்டுக சப்பாணி
குலமறை பரவுங் கமலைப் பரையுமை
கொட்டுக சப்பாணி.

(9)

அரவக் கிண்கிணி யாடுந் திருத்தா
ளன்பின் றொழுதாரே
அம்போ ருகவிழி விண்ட துளித்திரள்
அம்புவி மீதோடப்
புரகர வென்றே நின்ற மனுத்திரள்
போற்றுந் தனியோசை
பொன்னுல கும்பர் செவிப்புல நின்றே
புந்தி ஈரைத்திடவே
விரைகமழ் பூமழை பெய்த பணித்தே
விமலா வென்றோதும்
வீரொலி பூவி னவரிட மாடும்
விமலன் பாகத்தாய்
குருமணி இழைசேர் செங்கை சிவப்பக்
கொட்டுக சப்பாணி
குலமறை பரவும் கமலைப் பரையுமை !
கொட்டுக சப்பாணி

(10)

சப்பாணிப் பருவம் முற்றும்.

முத்தப் பருவம்

மயக்கு மாயச் சிற்றிலிடை

வளரும் அண்ட பாண்டங்கள்
வகையிற் பரப்பிப் பொறியழலின்
மதமுன் னாறு விறகடுக்கிப்
பயக்கும் வினையின் சுவையன்னம்
பதத்திற் சமைத்தே யுயிருண் னும்
படியி னூட்டிச் சாய்காவம்
பரமா னந்த வீட்டிடத்தின்
புயக்குங் குமத்தின் சேறணிந்து
பொங்குங் கதிர்முத் தணிந்துநலம்
பூத்த கோங்கைக் கேவலப்பெண்
புணர்ந்து தூங்க வாஞரின்
முயற்சி வினையாட் டொற்றுமுமை
முத்தந் தருக முத்தமே
மூவா மறையின் முடியிருந்த
முதல்வீ முத்தந் தருகவே.

(1)

நெடிய புழைக்கைத் திணிமருப்பு
நெடுந்தார் வேழக் குழாத்தோடு
நீடு முனிகொ ளளவுகிரை
நீட்டிச் சுருக்கு மரிதுஞ்ச
விடியல் முழக்கும் வரிப்புலியு
மிருகோட் டாவு முடன்கிடப்ப
விழைந்த காற்றண் ணலிமாந்தி
மேவி யாடும் பட்டப்பாந்தள்
வடிவின் னிருவே தெழில்காட்டும்
வலிய கலுழன் உடன்மருவ
வயங்கு மணிகள் பலகிடப்ப
வளரும் இமையா சலத்தினது
முடியின் கமலை விளங்குமுமை
முத்தந் தருக முத்தமே
மூவா மறையின் முடியிருந்த
முதல்வீ முத்தந் தருகவே.

(2)

ஆளி யுடனே யரிசினமு

மடங்க அஞ்சா மனமுடைத்தாய்
அடுங்கோ பத்தீ விழிக்கிகவா
ஆழி யுழக்கும் படிமுழுதும்
தூளி படவே நடந்தெதிர்த்துத்
துளைக்கை மருப்பு மினையாது
சுற்றிப் பிளிறிப் போர்புரியும்
துத்தி முகத்துக் குஞ்சரத்தைத்
தூளி னடக்கி நெடுங்கரங்கள்
தழைய நீட்டி யுரித்திட்ட
சுதுர னாரு ரரன்றோனைத்
தழுவிக் குழைத்தென் னெஞ்சன்பு
மூளப் பார்க்கும் கமலையுமை
முத்தந் தருக முத்தமே
மூவா மறையின் முடியிருந்த
முதல்வீ முத்தந் தருகவே.

(3)

மேரு மணிக்கோட் டுழிமுகுந்தன்
விமலை யிருந்து விளங்குதல்போல்
விண்மேற் பொருத சிகரத்தின்
மின்னே டெழிலி கிடந்ததெனப்
பாரை யளித்த பரைவிரிஞ்சன்
பச்சைக் கிரிமே லிருந்ததெனப்
படருங் கோட்டிப் பொங்கரிடம்
பருதியிருந்தே இலங்கலென
ஒரு மொன்பான் மணியழுத்தும்
ஒளிசெய் சிங்கா தனமிசையின்
உறைசெய் யிறையோ டுற்றிருந்தே
ஒவாச் செல்வம் பரவினார்க்கே
மூரி யளிக்கும் கமலவல்லி
முத்தந் தருக முத்தமே
மூவா மறையின் முடியிருந்த
முதல்வீ முத்தந் தருகவே.

(4)

நடக்குஞ் சரண மெழுவாயாய்
நண்ணு மேனி யில்லாத

நாதன் மணந்து பலகோடி
 நந்தாப் புலமை படைத்திருந்தாய்
 அடைக்கும் பொறியின் வழிச்செல்லா
 தாறு குறும்பும் தனைத்திட்டே
 அறிவை அறிந்த ஆசானே
 அடைந்து பணிந்து பக்குவத்தின்
 கிடைக்கு ஞானம் கண்ணியர்க்குக்
 கிளரு முலைப்பால் வழியளித்தாய்
 கேண்மை யுற்ற தொழும்புநளம்
 கிளைத்து மொழிந்து பொருளெல்லாம்
 முடுக்கும் கருணைக் கமலையுமை
 முத்தம் தருக முத்தமே
 மூவா மறையின் முடியிருந்த
 முதல்வி முத்தந் தருகவே.

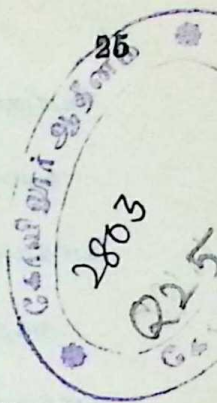
(5)

(வேறு)

போதங் கனவினும் உணராத
 புல்லியன் புரிநன்றி புரவாமுடன்
 புண்ணியந் திவலைசெய வின்பொருள்
 பொருப்பெனப் புணர்த்திடுங் கங்கைவெள்ளம்
 காதம் பரவுறும் காற்றினு லதிபவங்
 கொண்டிடு மேன்மை பெற்ற
 காசினகர் எய்தியுந் திராது நின்றவன்
 கனவினில் மொழிய வேந்தன்
 சேந் தருபுனல் பொன்னிகுழ் நாட்டினிற்
 சிறந்திடுங் கமலை மேவி
 தீர்த்தரா சன்னெனத் திகழுவீ
 வாவியிற் சேர்ந்துநின் றுடியந்தப்
 பாதகமு மாற்றிடும் ஆரூர்ப் பராசத்தி
 பவளவாய் முத்தம் அருளே
 பழமறைகள் யாவைக்கும் பொருள்பெருகி
 நின்றவள் பவளவாய் முத்தமருளே.

(6)

காளிவெண் குடையெடுத்த திருகையி
 னேந்தவே கமலையார் கவரிவிசக்

காசினிப் பேரணங் காலவட் டங்கொளக்
கன்னிய ரெழுவர் வாழ்த்த
நாளலர்க் கலைமகள் மங்கலத்
திசைபாட நந்திகைப் பிரம்புதூண்ட
நளினவிழி யிந்திரை யடைப்பைகையேந்தி
நற்றொண்டு பலவுஞ் செய்ய
வாளுகி ராளியின் கொற்றவை

வெற்றிசெய் வாளெடுத் துலாவி நிற்ப
வனசவிழி துளவமால் இந்திரன் போற்றவே
மகிழ்ந்துறைந் தளிக்கும் வாழ்வே
பாணாநிகர் பூங்குழற் கமலைப்

பராசத்தி பவளவாய் முத்தமருளே
பழமறைகள் யாவைக்கும் ஒளிபெருகி
நின்றபரை பவளவாய் முத்தமருளே.

(7)

பொன்னணங் குறையகத் தயோத்திவாழ்
மன்னவன் போன்முடி தணந்தவர்க்குப்
பொருந்திநல் வேட்டைமேல் வந்துகா
டகம்புகும் புலிமுதற் சாடிநிற்ப

மன்னுமுன் னல்வினைக் காலம்வந்
தழைப்பவே வந்துகண் டஞ்சொல்வாணி

வரமுறுங் குளமுழ்கி வாக்குடன்

பெற்றுநின் மலரடி வணங்கி வாழ்த்தி
நன்னுதற் சயமகள் புயமேவு மன்னவ
நவின்றநல் வரங்க டந்தோம்

நாமநீர் வேலிகுழ் உலகெலா

மளியென்று நல்வர மளித்த வாழ்வே
பன்னிடுஞ் சுருதிசூழ் கமலைப் பராசத்தி
பவளவாய் முத்த மருளே

பழமறைகள் யாவைக்கும் ஒளிபெருகி
நின்றபரை பவளவாய் முத்தமருளே.

(8)

மோகமால் விடுத்துவான் மந்திர

முரைப்பவர் முப்பொருளுணர்ந்த தூயோர்
முன்னவன் புராணநூல் இடந்தொறும்
படிப்பவர் முக்கணன் பூசைசெய்வோர்

யோகுசெய் திருப்பவர் ஆரணம் ஒதுவார்
 உயர்க்கலை யுணர்ந்து சொல்வார்
 உரைபரம பதிவிமல னிதுசரத
 மென்றனர் வியாத னென்பார்
 யாகநல் வினைபல விழைவுட
 னிழைப்பவர் அரன்புகழ் நாமமெல்லாம்
 அந்தணர் சொற்றிடக் கீர்த்தணர்
 தானமோ டறைபவர் செல்லுமாவின்
 பாகரைச் சூழ்பவர் குழுமா சூர்ப்பரை
 பவளவாய் முத்த மருளே
 பழமறைகள் யாவைக்கும் ஒளிபெருகி
 நின்றபரை பவளவாய் முத்தமருளே. (9)

சாமனாசொல் லம்பிகை வாரேறு
 வனமுலைச் சாம்பலி நீலகண்டி
 சதுவாணி சிவகாமி நான்முடி
 வைணவி தத்துவங் கடந்த சக்தி
 கோமனாகொன் பிரமாணி இடபவா
 கனத்தம்மை குடிவைவாழ் சாந்திகன்னி
 கொற்றவை மாலினி மாதேவி
 யீசவரி கொம்பன்ன மருங்குல் வாமை
 யாமனைநல் லயிராணி மனோமணி
 கையமுகத் திறையிடத் தமர்ந்த சக்தி
 ஆரியை பூரணி வேதவிதி பான்முதி
 யல்லியங் கோதையென்சொற்
 பாமலர் தரித்தவ ளாருர்ப்
 பராசக்தி பவளவாய் முத்த மருளே
 பழமறைகள் யாவைக்கும் ஒளிபெருகி
 நின்றபரை பவளவாய் முத்த மருளே. (10)

முத்தப் பருவம் முற்றம்.

வாராலைப் பருவம்

பொன்னார் கமலை சமற்கார
 புரம்பூ விறையப் பூங்கோயில்
 புகழ்சேர் யாக புரந்திகழும்
 போர்வேற் கந்த புரிமுளரி
 மன்னே நிறுத்த வரநகரம்
 வளஞ்சேர் தேவா சிரியமொளி
 வளரு மூலா தரநகர
 மருவாக் கலியே புகாநகரம்
 தென்னார் தக்கே சுரஞ்சீராற் சேரும்
 பரையூர் ஆடகலூர்
 திணிதோள் சேர்முசு குந்தபுரம்
 தேவர் சிதலை வடிவெடுத்த
 வன்மிக புரமென் னூரில்
 மகிழ்ந்த பரையே வருகவே
 மழுவாட் படையார்க் கானந்தம்
 வழங்கும் உமையே வருகவே. (1)

செந்நா விளங்கி மறைவிரிக்குந்
 திருவுஞ் செழுந்தா மரைப்பொகுட்டிற்
 சிறந்து களித்து வளரணங்கும்
 திகழ வணிந்த குழைக்காதும்
 பன்னுள் வழத்து மயிராணி
 பதத்திற் பூட்டு மாடகமும்
 பங்கே ருக்கண் ணெடுமாயன்
 பரிவி னணிந்த மணித்தொடியும்
 தென்னு வெனவே வரிவண்டு
 சிறந்து பாடச் சேடிமார்
 தெரியல் குடுந் குழியமும்
 திசைக டோறுங் கதிருமிழ்ந்து
 மன்னு னிற்க வசைந்தசைந்து
 கமலை வாழ்வே வருகவே
 மழுவாட் படையார்க் கானந்தம்
 வழங்கு முமையே வருகவே. (2)

முனைக்குங் குடுமி நெடுங்கயிலை
 முன்னே யமர்ந்து துளைக்கரத்தை
 மூரீத் திரைசூழ் வளையுவரி
 முகத்தி னீட்டிக் கவர்ந்திறைப்ப
 வளைக்கும் வங்கம் ஒளிமுத்தும்
 வளையாப் பொருப்பு மணியினங்கள்
 மண்டி யுழலுஞ் சலஞ்சலங்கள்
 வானோர் மகிழுஞ் சுவையமுதம்
 கிளைக்குங் கொண்டல் திசைவீழக்
 கிளருந் தேவ ரூடனாடிக்
 கேண்மை யுற்றே யாருரின்
 கீழ்பால் வீட்ட வாசலிலே
 வளைக்குங் கணத்தோ டுறைகளிற்றை
 மகிழ்ந்த பரையே வருகவே
 மருவாட் படையார்க் கானந்தம்
 வழங்கு முமையே வருகவே.

(3)

இருட்டிற் கறுத்துப் புடைவெளிறி
 யிடையின் செம்மை வரிகாட்டி
 யிடத்தின் வேலைக் கொப்பாசி
 யிடர்செய் யாமல் முகம்புரிந்து
 தருக்கின் விளங்கிக் குழைமீதிற்
 றுவித் தாவி நனிபொருது
 தனிவேள் படைக்கு முன்படையாய்த்
 தணனார் குவளைத் திரள்சீறி
 நரித்து மானங் காடெய்த
 நானு மெழிலை மிகப்படைத்து
 நாடு மயக்கின் மூழ்கினர்க்கு
 நல்ல துணைபோற் காட்டிமிக
 மருட்டும் விழியார் மால்களைந்த
 கமலை வாழ்வே வருகவே.
 மருவாட் படையார்க் கானந்தம்
 வழங்கு முமையே வருகவே.

(4)

ஒளிநு ளீல கண்டரிடத்
 துழையைப் பிடித்துச் சடிலமிசை

உதிர்ந்து கிடந்த அறுகரிசி
 உலவா விதழி நறைவிரவி
 அளியி னுண்ண மிகவழங்கி
 யலையார் கங்கை நீர்வாரி
 அடுத்துப் பருகத் தனியளித்து
 அங்கை விடரின் மிசைநீவி
 மிளிர்நங் கண்ட நித்திலத்தை
 வீக்கி வேலன் வினையாட
 விளங்கும் வள்ளி தனைக்குறித்து,
 வினைத்த தெனவே சேடிமார்
 வளைய னென்றே யுரைப்ப மகிழ்
 கமலை வாழ்வே வருகவே
 மழுவாட் படையார்க் கானந்தம்
 வழங்கு முமையே வருகவே. (5)

கன்னியு மாடவர் கோலமுங்
 கொண்டு காதல னிருந்தபோது
 கருணையுட் கொண்ட மங்கலப்
 பார்வையிற் கமலையாய் வினைந்தகாலை
 பன்னியும் வேதத் தலைவனும் வெகுண்டு
 பண்பினு லனைந்து ரைக்க
 பகரரிய மாதவம் புரியநீ முன்னின்று
 படிமிசை நாம் வழங்கும்
 நன்மையை மாற்றினும் நமதூடு
 ஊனினைந்த நற்றவத் தொண்டனென்று
 ஞாலமீ திழைத்தநற் கருமங்கள்
 மாற்றுதல் நடவழி யல்லவென்றே
 மன்னவர் தமக்கேற மறுத்துமொழி கருணையாய்
 வளர்புகழ்க் கமலை வாழ்வே
 மணிமிடற் றெந்தை விழியாகி நின்றபரை
 மகிழ்வுடன் வருக வருகவே (6)
 கஞ்சா சனத்துவளர் பொன்னணங்
 கிருக்குறைக்கக் கலைமாது செங்கைநீட்ட
 ககனமீ தயிராணி மனமுருக
 முன்னின்று கத்தூரி யணிந்தழைப்ப

தஞ்சாத பைந்துழாய் நாரணக்
 கடவுளும் தோன்றலு மகிழ்ச்சிகூர்ந்து
 தாயதா மழையின் அமுதொழுகு
 சொல்லென்று துணைமலர்க் கரங்கள்கொட்ட
 பஞ்சேறு வெண்மதித் திருநுதற்
 சேடிமார் பேரீன்ப முதவுமாதா
 பின்னழகு முன்னழகு காணவரு
 னென்றுமுன் பெரிதுவந் தணைந்துகொள்ள
 மஞ்சேறு பூங்கோதை நகையளித்
 துறைந்தவள் கமலை நாயகி வருகவே
 மணிமிடற் றெந்தைக்கு விழியாகி
 நின்றபரை மகிழ்வுடன் வருக வருகவே. (7)

கண்ணொளிக் கெட்டாத நுண்ணுசப்
 பையமுங் கருத்துணர்ந் தணங்குமாதர்
 காதலிற் சுட்டியுஞ் சூழியத்
 தாமமும் கண்டசர முத்துமிட்டார்
 விண்ணுறைந் தொருமூன்று காலமும்
 கண்டவர் விழைவினான் மயங்குவாரோ ?
 மிக்கதொரு பற்றுளம் மேம்பட்டு
 வருதலின் வினவியுந் தெனியமாட்டார்
 புண்ணியம் பழுத்த கொடி
 நூபுரம் புலம்பவே பூமிசை மெல்லமெல்லப்
 போகவுந் தாமரை யாவையுந்
 துதிக்கவே பொறைவழிக் கொண்டுமேவும்
 மண்மகள் சண்ணாடி யானவா ருருமை
 மகிழ்வுடன் வருக வருகவே
 மணிமிடற் றெந்தைக்கு விழியாகி
 நின்றபரை மகிழ்வுடன் வருக வருகவே. (8)

இருள்பருகு செஞ்சுடர்க் கடவுள்குழ்
 மேருமேல் இபையவர் சூழாங்க ளீண்டி
 யிறிலா தகாதியாம் கடவுளா
 ரென்னவே யிவ்வுலகு தந்தவள்ளல்
 கரியமணி வண்ணையு மூடியே
 நானென்று காதலி னியம்புகாலைக்

கடவுளர்க ளனைவரும் வேதமுரை
செய்தது கழிவிலாச் சரதமென்னச்
சுருதியோரு நாலுமே மதிமுடிப்
பவர்சடைத் தோன்றலெ யனாநியெங்கும்
தோய்விலா னீறிலான் நினைந்த தொழி
லியற்றுவான் தூயவ னென்றுகூறும்
மருமலர்க் கொன்றையான் ஆரூரின்
வாழ்வருள மணிவல்லி வருக வருகவே
மணிமிடற் றெந்தைக்கு விழியாகி
நின்றபரை மகிழ்வுடன் வருக வருகவே. (9)

துன்னிவரு தண்டோடு தண்டினின்
தேகுவார் துடிமருங் கிடையராடச்
சுத்தவிசை மத்தளந் தாளவகை
பல்லியந் துவைப்பரின் றிசைபடிப்பார்
பன்னுமறை யோதுவார் வீதியிற்
கேடிலாப் பந்தமுங் கொண்டுசெல்வார்
பலகொடிகள் கொடியுடன் நெருங்கவே
பங்குனித் திருவிழாவின்
என்னைமுன் னனுப்புவிர் என்னைமுன்
னனுப்புவிர் என்றரன் சந்நிதிக்கே
ஏறிமுன் மடியிலிடு பொன்னேறு
முத்தமும் ஏந்திரின் ரோடுவார்கள்
மன்னுதல நாயன்மார் பரிகலத் தொலிபெருகி
வளர்கமலை யம்மை வருகவே!
மணிமிடற் றெந்தைக்கு விழியாகி
நின்றபரை மகிழ்வுடன் வருகவருகவே. (10)

வாராஜைப் பருவம் முற்றும்.

கலவியெழு திரைமோது மேன்முகட்
 டேறுமணி சூழ்கடற் பிறந்துவந்தாய்
 சுடர்மணித் தேர்குதி கொள் பிணியடுமருந்
 தடவி குழுடுக்கல் வந்தாள்
 நலமலியும் வானவர் குழுவெலாம்
 களித்துண்ண நாளுமே யமுதமீந்தாய்
 ஞானவா னந்தமே தருங்கரு னாகரம்
 நண்ணினர்க் களித்து நின்றாள்
 உலகிடைப் பைங்குழ் பலமலிந் தோங்கவே
 ஒண்ணிலா வுய்த்து நின்றாய்
 உலகெலாம் மன்பதைக் குழுமிருந் தோங்கவே
 யுயரறம் வளர்த்து நின்றாள்
 அவகிலாப் புகழ்பெருகு கமலையம்
 ரம்மையுடன் அம்புலி யாடவாவே
 அருங்கலைகள் வளரவே கருணைசெய்
 தழைத்தனள் அம்புலி யாடவாவே. (1)

நிரையழு மிகவஞ்ச முயர்பாவி யந்தணன்
 நின்றுகிர்த் தனங்கள் கேட்டே
 நேசித்த மாதவர்கள் உள்ளச்
 சரோருகம் நீங்கிலாள் பாதமுற்றாள்
 பருதிசூழ் விசம்போடு பகல்வரவு
 நாணியே பண்டிருட் டிரியலுற்றாய்
 படுமலை களெழுகடற் றினந்தோறுஞ்
 குழாது பண்டுபோல் விளங்கலாகும்
 முரிதிரைத் தேவநற் றிர்த்தத்தி லாடினால்
 மூடிய கயமு மாறும்
 மூவேழு சுற்றமும் கதிசேரு மத்துளிகள்
 முடிமிசைத் தோய்ந்த போதே
 அருமறைகள் சூழ்கமலை யோகமா தாவுடன்
 அம்புலி யாட வாவே
 அருங்கலைகள் வளரவே கருணைசெய் தழைத்தனள்
 அம்புலி யாடவாவே. (2)

உலகெலா பாயுமிருள் ஊழிநா

ஞாண்டவன் ஒதுமறை வேள்வியாற்ற

உறுபொருள்கள் யாவையும் உண்டுண்டு

தெவிட்டாது ஐளிபெருகு மேலியுற்றோன்
நலமலிந் தேவரும் பொருளெலா

நல்கவே நல்குநிதி பெற்றவள்ளல்

நாடுபடி மேலாகும் விண்ணுலகு

யாவையும் நாளுமே யளித்தவேந்தன்

இலகுமறை எல்கைகண் டொருவடிவை

யுற்றவன் ஈறிலாவுயிர் படைத்தோன்

இவ்வுலகு மேலுலகு மிருசரண

மூடினன் ஏத்தியே வாழ்வுபெற்றார்

அலகிலா நலமுறுவை கமலைவா

ழம்மையுடன் அம்புலீ யாடவாவே

அருங்கலைகள் வளரவே கருணைசெய்

தழைத்தனள் யம்புலீ யாடவாவே.

(3)

நெட்டுடற் பொறியழல் செவ்விழித்

திரள்வாரி நெடுமைகொள் கரியகாக்கு

நெடுந்துகையி னஞ்சுகா லெயிற்றொடு

மண்டலம் ரிமிர்ந்தெடுத்தாடுபார்தள்

கிட்டிவந் தணையவே பட்டதுயர்

நீயறிவை கேடிலா திருக்கவேண்டின்

கிளரொளி வீசிடும் தொடியா யிரங்கொண்ட

கிரிநெடும் புயத்தின்மீதே

பட்டதிக் குறையரவ மருந்துதுயர் மாபூதர்

பற்றுமா துயருமானும்

பன்னெடுங் காலமூந் துன்பமற் றுலவலாம்

பங்கயச் செல்விநாளும்

அட்டதிக் குறையமரர் பணிகமலை யம்மையுடன்

அம்புலீ ஆட வாவே

யருங்கலைகள் வளரவே கருணைசெய் தழைத்தனள்

அம்புலீ யாட வாவே.

(4)

கோடிசு ரியரொளிக் கதிகமா மொருபொருட்

கொண்டபடி காணவொட்டாக்

குழுவிருட் டாணவச் செருக்கோட
 ஞானமே கூடுமா முத்தி நல்கும்
 பீடுபெந் துறைவைநீ வடிவுகொண் டிடுமாசு
 போவதும் ஓல்வையாமே
 பெருகுமொளி மேனியை யுள்ளிடங் கொண்டுமின்
 பெரியவா ளணங்குசெய்தாள்
 நாடுமடி யாரிட்ட பச்சிலைக் கிச்சித்த
 நல்விடு தந்த சத்தி
 நம்பனும் இவளேவல் கொண்டுலகு தந்ததும
 நாடிநீ யறிவை யன்றோ!
 ஆடுகொடி மருங்குஞ் கமலையம் பிகையுடன்
 அம்புலி யாட வாவே!
 யருங்கலைகள் வளரவே கருணைசெய் தழைத்தனள்
 யம்புலி யாடவாவே. (5)

மதுரம் பழுத்தொழுகு நறவுண்டு தேக்கிட்டு
 வண்டினம் முரன்று பாடும்
 வனமா லிகைவனத் திருளறக் கவுத்துவ
 மணிவிளக் கிட்ட கொண்டல்
 பதியுமுயர் அண்டமேல் முகடுதொட் டுரிஞ்சவொரு
 படிவமாய் வளர்ந்து நின்றே
 படியிடந் தன்னடிச் சூனெனக் கண்டவன்
 பரையடியை நாடி யன்று
 முதிரும் பெரும்புகழ் துதியாது கான்முனை
 முடிந்ததும் அறிவை நீயே
 முண்டகச் சரணவினை கண்டு நீயாடினே
 முன்னுறுங் கலைகள் பெற்றே
 அதிகமாய் விளங்கலாங் கமலையம் பிகையுடன்
 அம்புலி யாட வாவே
 அருங்கலைகள் வளரவே கருணைசெய் தழைத்தனள்
 அம்புலி யாட வாவே. (6)

காயுஞ் சிறுவிதி தீசெய்யும் வேள்வியின்
 கண்ணுத லேவல் கொண்டே
 கன்னுளம் வெதும்பிவிழி பொறி யெழுஞ்
 செஞ்சிகைக் கனல்விச விசசெங்கை

தோயு நெடுங்கதை முதண்ட வுச்சியின்
சுவடுபட மோதி யப்பால்
சுற்றிடு மேழுவரி ஒருவேலை யாயுடைத்
தொல்லடிப் பூதர் குழ
பாயுஞ் சரபமென வீரபத் திரன்வந்து
பாவகன் முதலினுரைப்
பண்ணிடுந் தண்டத்தின் நீபட்ட பாடறிவை
பரன்முனிவு தள்ள லாங்காண்
ஆயு மதிவல்லை கமலையம் பிகையுடன்
அம்புலி யாட வாவே
அருங்கலைகள் வளரவே கருணைசெய்
தழைத்தனள் அம்புலி யாடவாவே.

(7)

பண்டுபடு முதண்ட வேதண்ட நட்டுவாய்ப்
படுமுழை வியாளம் வீக்கி
பங்கயத் தவிசயன் பைந்துழாய் மாதவன்
பண்ணவர் குழாங்க ளீண்டிக்
கொண்டலின் முழக்கெனப் பாலாழி கடையவே
கோகனகை யுடன்பிறந்தாய்
கோகனக மாதுகண் னாகியே நின்றனள்
குளிர்நிலா வழக்கினாலே
கண்டு படு மொழியம்மை யாடலின்
வருவதே கருமமா மிந்த மேன்மை
ககனமுத லெவ்வுலகிற் தேடினும் வாயாது
கடவுளர் எவர்க்கு மெட்டா
தண்டருந் தொண்டரும் குழ்கமலை வல்லியுட
னம்புலி யாட வாவே
அருங்கலைகள் வளரவே கருணைசெய் தழைத்தனள்
அம்புலி யாட வாவே.

(8)

மருத்துழாய் முகுந்தனும் நான்முகக் கடவுளும்
வானவ ரரம்பை மாதர்
வரிவகைக் கடலாழி பட்டெழும் வல்லிடம்
மண்டிவந் தடுதல் செய்ய
பெருத்தமால் கொண்டுநின் றனைவரு மலறவே
பிஞ்ஞகன் கருணை செய்து

பெருங்களத் தடக்கலும் அவள்கர நீவவே
 பிரிந்தது வலுமை யெல்லாம்
 தரித்தமெய்க் கருப்பெலாம் காட்சியீ நீங்குமே
 தண்ணளி பெற்று நின்றால்
 தனுக்குறை நீக்கலாம் பேரின்ப மெய்தலாம்
 சரதமா யெண்ணி நாதன்
 அருத்தமே பெற்றவள் மகிழற
 இறைவியுட னம்புலீ யாடவாவே
 அருங்கலைகள் வளரவே கருணைசெய் கமலையுடன்
 னம்புலீ யாட வாவே.

(9)

கொண்டநிலை யண்டமுக டிட்டபடி
 கொண்டலிடு கோகனக மேவி நின்றே
 குரைகட லேறுபடு வட்டபுலி
 யிட்டமொடு கொற்றமுடி வைத்த தறிவாய்
 பண்டுவரு பத்திவிட நெட்டுடற்
 கட்செவி படிவமுற வைத்த தறிவாய்
 பாரிடத் தடிபரவின் எப்பதம் வேண்டுமோ
 வப்பத மளித்தல் கண்டாய்
 துண்டுபட் டலையாது வட்டமுறு
 மேனியாய் சுகோதயம் பெற்றுவாழ்வை
 சுடுமுனிவு கொண்டிடின எவர்தடுக்க
 வல்லவர் சொன்னவை மகிழ்ந்து செய்வாய்
 அண்டினர்க் கருன்செய்யு மருந்தவச் செல்வியுட
 னம்புலீ யாட வாவே
 அருங்கலைகள் வளரவே கருணைசெய் யம்மையுட
 னம்புலீ யாட வாவே.

(10)

அம்புலிப் பருவம் முற்றும்.

அம்மாணைப் பருவம்

தேனாறு நெட்டிதழ்ச் செங்கமல வல்லியின்
 செழுமணித் திரளை வெற்றி
 செழுந்தகட் டிழைத்ததிற் பாட்டளி
 துதைந்திடு சீதளத் தவளவெண்மை
 காணாறு பங்கயச் செல்வியு நண்ணலார்
 கதிர்முடிக ளிடறு செங்கைக்
 கடும்படைக் குலிசனுயிர் அயிராணி
 மாதுமே கணமருப் பெருமை சென்னி
 தானேறி நின்றருள் மூவிழிகொள் சக்கரத்
 தையலுஞ் சூழ்ந்து நின்று
 தனிமணி யிழைத்திட்ட அம்மாணை யாடவே
 தளருமிடை துவள மெல்ல
 ஆனேறு கொழுநரு மகிழவே
 யிமையமா தம்மாணை யாடியருளே
 அறம்வளரு மாநூர் மகிழ்பரா
 சக்தியே யம்மாணை யாடியருளே.

(1)

பொருப்பினுற் படைத்திட்ட வாரணந்
 தீஞ்சுவைப் பூங்கரும் புண்ட கீர்த்தி
 பூதலத் துறையாது விண்ணேறு மாபுரம்
 பொடிபட நகைத்த கீர்த்தி
 விருப்பிலா வொருதலை தக்கனுக் கிடுகீர்த்தி
 மேருவின் மேரு வாகி
 வீழிப்புலன் கதுவாத அணுவினுக் கணுவுமாய்
 மேவிடும் பெரியகீர்த்தி
 செருக்கினுல் வருபாண னேகவே யிசைபாடு
 செய்யந் வருக்கொள் கீர்த்தி
 செந்தமிழ் கொண்டுமா லிடங்கருண் பிள்ளையைச்
 சிறுவரை யளித்த கீர்த்தி
 அருக்கெலிக் கிசைவுட லளிகீர்த்தி பாடுமின்
 னம்மாணை யாடி யருளே
 அறம்வளரு மாநூர் மகிழ்பரா சக்தியே
 யம்மாணை யாடி யருளே.

(2)

ஐங்குழற் றுமமொடு புத்தமுத மேவிடும்

புதுநிலாக் குழவி யாட

புயங்கந் தரிக்கின்ற காலொளிசெய் தணிமேவு

பூந்தொடித் திரள்க ளாட

விங்கிளங் கொங்கையார் துறுகலிற் றவளவொளி

விண்டுமுத் தார மாட

மெய்யெனும் பொய்யெனும் இருமொழி படைத்

மின்னிடைத் துணிக ளாட

[திட்ட

தேங்கிடு மரிக்குறற் சதங்கையொடு நூபுரஞ்

சேவடித் துணையி னூடச்

சிற்பரந் தணவாது முக்கால மும்முறைச்

சேரக் கருணை வெள்ளம்

ஆங்கமரும் விழிமணிக் குழையாட

அம்மையே அம்மானையாடி யருளே

அறம்வளரு மாரூர் மகிழ்பரா சத்தியே

யம்மானையாடி யருளே.

(3)

தேனாறு மழையஞ் சொற்குழவி காதலின்

சேரன் கருத்தி லுன்னச்

சிவனிறைவி வேலவன் வடிவாடி வந்துமால்

செய்ப்புசை கொண்டு மேவக்

காளேறு கண்ணியணி வாசவன் கேட்பவே

கரியமால் நல்க மேவிக்

கனிந்துசெய் பூசைகொண் டுறைதலின் முசுமுகக்

காவலன் பத்தி செய்து

வாளேறு வச்சிரன் நல்கவெண்

கண்ணனே மாதலம் நிறுத்து ரைப்பப்

பயங்கொளிசை மணியரிக்கொள் ளாசனத் திருத்தியே

மாபூசை விழா நடத்த

ஆனேறி யருளினன் கமலைப்பராசத்தி

யம்மானையாடி யருளே

அறம்வளரு மாரூர் மகிழ்பரா சத்தியே

அம்மானையாடி யருளே.

(4)

வெம்பித் திசைபிழைத் திருளேற விழிகளின்

விண்ணவர்க ளோடி வந்தே

விமலரின் பதமலால் அடைக்கலம் வேறிலை
 மெய்யென்று ரின்று கூற
 கம்பக் கடாசலம் கிம்புரிக் கோட்டொடு
 கதறிவீழ்ந் திடமுனிந்து
 கமலமென் சரணமுயர் சிரமூன்றி
 நெட்டுளைக் கைத்தலந் துடி துடிப்ப
 ரும்பத்தடமதஞ் சொரியா ரொழுகமிசை
 கொணடிடுங் கறை யடிக்கால்
 குறுங்கரின் றிட்டவுரிக் கம்பலஞ் செய்தழகு
 கொண்டவன் நடமாடி
 அம்புயக் கண்கொண்டு பார்த்தருள் செய்யமின்
 அம்மாணை யாடி யருளே
 அறம்வளரு மாருர் மகிழ்பரா சத்தியே
 அம்மாணை யாடி யருளே.

(5)

(வேறு)

கோலத் துளைக்கை வருவேழந்
 குழைந்து விரைந் தூத
 குறுங்காற் சுரும்பு வுயர்வேகிக்
 குறித்துக் கீழே படிவதுபோல்
 சிலக் கங்கை திரைவானத் திடையே
 துள்ளிப் படிவதுபோல்
 சீரா என்வான் போய்த்தந்தை
 சிரிக்கத் திரும்புந் திறனதுபோல்
 சாலக் குணத்தர்ப் பிரியாத
 சாத்து வீகக் குணமதுபோல்
 தவள அன்னம் விண்பறந்து
 தாலித் தாழ்ந்து வருவதுபோல்
 ஆலித் தெவரும் மொழிகமலை
 வம்மை யாடுக வம்மனையே
 ஆரூர்ப் பரைகரு னாகரி
 யம்மை யாடுக அம்மனையே.

(6)

சாரு நவக்கோ ளுடனாகப்
 பழகித் தணவா திருந்ததுவோ

தண்ணூர் நின்றூட் கமலம் பழகாச்
 சார்ந்தே யிருந்ததுவோ
 ஊரு மாறர் சித்தம் பழகி
 யுடனே யிருந்ததுவோ
 ஒளிரும் பக்கம் இரண்டின் கூடி
 உலவா திருந்ததுவோ
 நாரைத் தணவா நின்கை நேசம்
 நானும் பழகியதோ
 நாடி யுயர ஏறி மீளும்
 நகையைத் தேருமென
 ஆரு மிம்மொழி கூறத் தற்பரை
 யாடுக வம்மனையே
 ஆரூர்ப் பரைகரு னாகரி யம்மை
 யாடுக வம்மனையே.

(7)

சங்கு தவழ்ந்தொலி கைமிசை பொங்கித்
 தாழா வானேற
 தங்கு ம்ணித்திரள் மாலிகையாகத்
 தளர்ந்து குழைந்திடவே
 மங்கு வெனப்படு கோதை முடித்திடு
 மளக மசைந்தாட
 வாளாக் கருமணி யாரக் குழைவிழி
 வந்து மறிந்தாட
 கொங்கை குலுங்க வணிரெடு வாகம்
 கூடப் பொருதேகக்
 கொம்பர் நுகப்பிரு மருங்குந் தளர்ந்து
 கோணிக் குழைந்தாட
 அங்கணர் கண்டு மகிழ்ந்திடவெம்மனை
 யாடுக வம்மனையே
 ஆரூர்ப் பரைகரு னாகரி யம்மை
 யாடுக வம்மனையே.

(8)

சீருர் விமலன் திருநட மிடவே
 செஞ்சடை வெண்பிறை யாடுதலென்னப்
 பாலூர் தாங்கப் பகீரதி மேலே
 படர்ந்தே யேறிப் பணித்த லென்ன

நாரூர் கவுணியர் நற்றயி ழிசையே
நயப்போ டிவந் தே யிரங்குத லென்ன
வாரூர் முலையுமை யாடுக வம்மனையே
ஆரூர்ப் பரையமு தாடுக வம்மனையே (9)

செம்பது ம்ப்பதம் புவிமிசையே
செய்ய வுலவா திருநட மிறையே
கம்பித் தாடுதல் நின்னா டலையே
கண்டேயுள்ளங் களித்ததா லன்றோ!
பம்புங் கதிர்வளை பலவிளை யாட்டிற்
படுமொலி யிடவிண் பரந்தேதூர்ப்ப
அம்புலி தழையின் னாடுக வம்மனை ஆரூர்ப்
பரையமு தாடுக வம்மனையே. (10)
அம்மானைப் பருவம் முற்றும்.

நீராடற் பருவம்.

ஞானந் திரண்டெழுந் தொப்பிலா
தொளிதரு நற்றவக் கைலையன்றே
நாமம் பகர்ந்தவர்க் கீறிலா வீட்டின்பம்
நல்குமொரு வெள்ளிவெற்பின்
பானற் றடங்கண்ணி யாடலிற்
செஞ்சடைப் பரமன்விழி செங்கைமுளரி
பற்றவொரு கங்கையேரர் பத்தாக
வொழுகிடப் பகீரதன் கொணர்ந்து வந்து
கானற் றடங்காப் பாதலம்
புகுகங்கை கண்ணுத வருளினுலே
கமலா லயத்துவந் துறைந்தறம்
புரிசின்ற காதையுந் தொண்ட ரார்ப்பும்
பூநற் றடத்துவனர் பொலிவேடு
வளர்வின்ற புனிதநீ ராடியருளே
புகழ்பரவு மாரூர்ப் பராசத்தி
யென்னம்மை புனிதநீ ராடியருளே. (1)

குடங்கையிற் சாகரம் அடங்கவைத்
 துயர்வரைச் சூப்புகச் செருக்குமாற்றுங்
 கும்பமுனி குண்டிகைக் கங்கைநீர்
 கிம்புரிக் கோடுண் டுழக்கி வெற்றிக்
 கடந்தந்த நால்வாய்க் கருணைபுரி
 குஞ்சரம் கவிழ்ப்பவரு பொன்னி வெள்ளம்
 கவையிரு புறத்தினுஞ் சிவாலயச்
 சங்கவொலி கார்முழக் கென்னவோங்கத
 தடந்தந்த வரைமேவு சந்தனத்
 திரளோடு தன்மலர் சுமந்துசெய்ய
 தனிராசி மணிகளு நித்திலக் குப்பையுஞ்
 சங்கமும் வரன்றி நன்னீர்ப்
 பொடிதந்து மாறாத புண்ணியம்
 பழுத்துவரு புனிதநீ ராடியருளே
 புகழ் பரவு மாநூர்ப் பராசத்தி
 யென்னம்மை புனிதநீ ராடியருளே. (2)

நீதிவள ரணிமணத் தம்பொன்னி
 நாடெலா நெறிவழா தனிக்குமன்னர்
 நேசமுற் றுறைகுழவி வீதிவரு
 தேர்க்கால் நேர்ந்துகன் றுவிபோக
 மாதுயரம் எய்துபக நீதிமணி
 யாட்டவே வளவனும் பதைபதைத்து
 மனுவோது பரிகார முளவென்று
 சொன்னவர் மாற்றமுந் தள்ளியந்த
 வீதிவரு தேருருளை குழவியிட
 விடைமீதின் விமலனிதை யொல்லாவந்தே
 விட்டவுயிரி அனைவரு மேவவருள்
 செய்தவன் விரிபொழிற் கமலைநாதன்
 போதமுறு மாநந்த வேலையா டம்பிகை
 புனிதநீ ராடியருளே
 புகழ்பரவு மாநூர்ப் பராசத்தி
 யென்னம்மை புனிதநீ ராடியருளே. (3)

பழமறைக் கிழவ னருச்சிப்ப
 வீட்டிடம் பற்றிவெண் ணிலவுழுத்த

பதும் பீடிகையிடம் விழைந்துறையு
மங்கலப் பராசத்தி வேதராசி
கிழமைகொள் எண்ணெண் கலைகளும்
ஆகமக் கிளைகளும் குழுமவாணி
கேண்மையுற் றிலகுமொரு பூம்பொய்கை
நாடியே கிட்டினர்க் களிக்கும் வள்ளல்
தழைநகரம் பூமகட் கொருதாம
மென்னவே தயங்கிடும் அயோத்திவேந்தன்
சார்ந்துநின் னருளினால் படியவர்க் களித்திடும்
தன்மைசேர் பொய்கை கஞ்சம்
பொழியுமது வுண்டுவண் டோலமிடு
வாவியில் புனிதநீ ராடியருளே
புகழ்பரவு மாநூர்ப் பராசத்தி
யென்னம்மை புனிதநீ ராடியருளே. (4)

ஒள்ளொளிக் கரங்களோ ராயிர
நீட்டியே யுலகெலாம் விழுங்கி நின்றே
ஒளிருமணி விழிகளுந் தன்வசத்
தடக்கியே யும்பரின் நெறிமூடியே
கொள்ளியுங் காணாது மிடைபுமிருள்
வாரியே கொண்டுபோம் உதயபானு
குழைந்துநின் றுனதருட் கோகடல்
பெற்றநாட் குடைந்தடு பொய்கையாங்கே
உள்ளமீ துவந்துநின் றுடினர்க்
குனதருள் உதவிடுந் தூவிராசி
ஓதிமம் பெடையுடன் கண்டயிலு
முளரியின் உழையிடம் அறுபதஞ்சேர்
புள்ளினம் பண்ணினுற் றூலாட்டு
வாவியிற் புனிதநீ ராடியருளே
புகழ்பரவு மர்நூர்ப் பராசத்தி
யென்னம்மை புனிதநீ ராடியருளே. (5)

தவளப் பொருப்பு ஶிற்றிருந்த
தண்ணூர் கடுக்கைச் சடைமௌலி
தழைக்குங் கருணைக் கடல்கிடந்து
தவிராதோங்கும் விழியுதித்தும்

பவளக் கொடிபோ லிடைநுடங்கும்
 பரைநின் காந்தட் கால்விரலின்
 பாடிந்தே வந்தோ மெனுங் கேனைமை
 பரிவு கூர்ந்து நின் கோயில்
 உவமையிலா மேற்பாலின்
 உறைந்து விரிந்த கங்கைநீர்
 உள்ளம் பழுத்த இனத்தொண்டர்
 உம்ப ரேழு கடலுடுத்த
 புவன மய்ய மிகவிளங்கும்
 புதுநீ ராடி யருள்புரியே
 போற்றுங் கமலைப் பராசத்தி
 புதுநீ ராடி யருள்புரியே.

(6)

அவிரும் விழிகள் கடல்காட்ட
 அலங்க ளளகம் மழைகாட்ட
 அணியார் புருவஞ் சிலகாட்ட
 அகல்வான் மதியம் முகங்காட்ட
 பவள இனத்தை யிதழ்காட்டப்
 பருவெண் டரள நகைகாட்டப்
 பணில வருவங் களங்காட்டப்
 பணிபூண் கொங்கை வரைகாட்டத்
 தவள வளைகள் ஒளிகாட்டத்
 தளரு நுகப்பு மின்காட்டத்
 கயங்கு மணித்தார் திரைகாட்டச்
 சார்ந்தே யன்ப ரரம்பையர்கள்
 புவனி வழத்த வருள்புரிந்தாய்
 புதுநீ ராடி யருள்புரியே
 போற்றுங் கமலைப் பராசத்தி
 புதுநீ ராடி யருள்புரியே.

(7)

குண்டர் சபதங் கூறினபோர்
 குருடராசிப் புறநீங்கக்
 குருடு தீர்ந்து சிவனருளால்
 குழைந்து பணிந்து மிகவழுத்தும்
 தண்டி யடியார் தொட்டபெருந்
 தடத்து நீரைத் திருவாக்காற்

சார்ந்த துணிவு நமிந்தி
 தகழி சொரிந்து விளக்கிடவே
 கண்ட மாந்தர் அதிசயித்ததுக்
 கருணைக் கடலென் றொதுமொலி
 ககன மேறி யெண்டிசையுங்
 கலந்து போர்ப்பப் புகழ்கடந்த
 புண்ட ரீகத் திருவாவிப்
 புதுநீ ராடி யருள்புரியே
 போற்றுங் கமலைப் பராசத்தி
 புதுநீ ராடி யருள்புரியே.

(8)

கடமுன் னூறக் கரைத்திருந்த
 கருதார் புரங்கள் துணைக்கரத்துக்
 காற்றூற் ககன மீதேறிக்
 கலங்கிச் சுற்றி யிழிவுறவே
 படிமிக் கூ. : நடந்துயிரைப்
 பறிக்கு நெடுங்கால் வெள்ளாளைப்
 பாக னீங்காப் பண்ணவரும்
 பண்டு போவப் படைத்திட்ட
 தடமும் விழியா னவிர்சடையில்
 தாவி யிழிய மாட்டாது
 தங்கி யிருக்கும் வரந்தியைத்
 தணவா திருந்தும் பற்றுடனே
 பொடிநீ றணிந்தா னுறைவாவிப்
 புதுநீ ராடி யருள்புரியே
 போற்றுங் கமலைப் பராசத்திப்
 புதுநீ ராடி யருள்புரியே.

(9)

இருளிற் செறிந்த குழற்பாவை
 இனிய பசும்பொன் வழங்கெனவும்
 இசையும் பொருளு நனிவிளங்க
 இழைத்த தமிழ்ப்பா வன்றொண்டர்
 பெரிய முதுகுன்றத் திடத்தொழுகும்
 பெருநீர் மணிமுத் தாற்றுள்ளே
 பெய்தோ மிங்கு வருமெனவும்
 பெரிது முனிய வருள்புரிந்தே

அரிய தமிழ்ப்பா வோதுதலு மமலன்
 அருளால் ஆனைமுகன்
 ஆற்றிற் ருழந்து விரைந்தேகி
 யன்று தந்த மாற்றரைத்துப்
 பொருளை யளித்த புகழ்வாவிப
 புதுநீ ராடி யருள்புரியே
 போற்றுவங் கமலைப் பராசத்திப்
 புதுநீ ராடி யருள்புரியே,

(10)

நீராடற் பருவம் முற்றம்.

பொன்னாசற் பருவம்

கதிதருஞ் செந்துகிர்க் கால்மீதி னொளிபெருகு
 கனவயிர விட்டமேற்றிக்
 கழையின்ற தண்கதிர் கொழிக்குந் தரளமிடு
 கலின்வடம் பூட்டிலீக்கிப்
 புதுநீலவு பொழிமணிக் கனகபீடிகையிசை
 பொங்கொளி பரப்பவேறிப
 புணரீகுல் கொண்டிடுங் களிப்பினால் நித்திலம்
 பொன்னெடுங் கரைக்கிறைத்து
 நதியுணப் பெருக்குமொரு வயிறுனைந் தின்றபொன்
 னறவுகான் றளிக்குநல்கும்
 நளினவீட் டுதைகின்ற வெண்ணெண் கலைகளும்
 நானுமே குழந்துபோற்றும்
 புதுமதித் திருநுதலி கையிடித் தாட்டயின்
 பொன்னாச லாடியருளே!
 புகழ்வளரு மாரூர் மகிழ்பரா சத்தியுமை
 பொன்னாச லாடியருளே.

(1)

குடமிட்ட வெள்ளெனும் பெழில்மங்கை
 யானசீர்கடலிற் பூதமொன்று

கோடுபடு மேருவிற் சோறுண்டும் பற்றுது
குனிர்நதி மடுத்தசீர்த்தி
வடமிட்ட வப்பர்கல் வேலையின் மிதந்தசீர்
வருநரி புரவியாக
வைத்தசீர்க் கவுணிய ரடைந்தநாள் எண்ணிலா
மாந்தர்கதி பெற்றசீர்த்தி
தொடவிட்ட நீறுபொலி செங்கல்பொன்
னானசீர் சுடர்க்கட லிட்டசீர்த்தி
குழகையர் கொடுவமுதி வாழவே யுலலாது
தொன்றுபோ லளித்தசீர்த்தி
பொடியிட்ட மேனியன் முன்பாடி
யென்னம்மை பொன்னாச லாடியருளே
புகழ்வளரு மாநூர் மகிழ்பரா சத்தியே
பொன்னாச லாடியருளே.

(2)

குழியத் தாமமு நெற்றியிற் பட்டமுஞ்
சுட்டியும் ஒளிததும்பச்
சுடர்கொழி வெண்டரள மாலையும்
பாட்டயர் சுரும்பொடு அலங்கலாட
வாழியென் றேத்தினர்க் குதவியுங்
குறையாது லளர்கருணை விழித்ததும்ப
வரிவளைக் கணங்களு நவமணிகள்
ஒளிச்ச வண்பொடித் திரளுமாட
ஆழிபடு சன்னசா கரத்துன்ப
மாற்றியிரு வம்புயப் பாதமிதே
அரிக்குரற் கிண்கிணி நுபுரத் தொடுமாட
அம்பரத் துலாவிவந்த
போழிளம் பிறைகுடி யுளமகிழ்
வென்னம்மை பொன்னாச லாடியருளே
புகழ்வளரு மாநூர் மகிழ்பரா
சத்தியே பொன்னாச லாடியருளே.

(3)

நந்தினிகை சண்டிகை பெருமாய
பல்பூத நாதர்பா ரிடங்கன்காப்ப
நாளலர்கள் சாந்தனிகள் கமலினிகை
அநிந்திதை நற்கரந் தாங்கிநிற்ப்ப்

பைந்தளிர்க் காளிகை வெண்கவிகை
 தாங்கவே பதுமைவெண் கவரிவீசப்
 படிமாது குழ்விசிறி சுற்றிடத்
 துர்க்கைவாள் கண்ச்சியுடனடைப்பைபதாங்கச்
 சுந்தரத் துருப்பிசியை முதலினோர்
 விரைமலர் தூவிடக் கருடர்தேம்
 துதிப்பவே மாலையன் புரந்தரன்
 முனிவரர் தூயமறை சொல்லமாந்தர்
 புந்தியின் மகிழ்ந்தோத அரசிருந்
 தருளம்மை பொன்னாச லாடியருளே
 புகழ்வளரு மாரூர் மகிழ்ப்பரா
 சத்தியே பொன்னாச லாடியருளே.

(4)

ஆயிரஞ் சென்னியர் அம்புலியின்
 மேனியர் ஆதவன் வடிவுபெற்றோர்
 ஆளிமா முகத்தினர் மண்டலமும்
 வீண்டலமும் அங்கையி னேந்திநிற்போர்
 சேயிழைக் கண்ணியர் நவகோடி
 வரியுடற் செம்பொறிச் சுடிகைமீதே
 செம்மணித் தீபமிடு வாளரா வடிவெலாஞ்
 செறிந்திடு மணியணிந்தோர்
 பாயிருட் பருகிவளர் பாவகன்
 என்னவே படர்ச்சடை முடிமுடி ந்தோர்
 பல்வகைப் பூதரு நின்புகழ்
 பாடவே பரமனார் விழிகளிப்பப்
 போய்வரவு நீங்குரு மணிவெயி
 லெறிக்கின்ற பொன்னாச லாடியருளே
 புகழ்வளரு மாரூர் மகிழ்ப்பரா
 சத்தியே பொன்னாச லாடியருளே

(5)

நீயாடல் ஈங்கரன் கண்டுசெவ் வேணி
 நெடுமுடி துணக்கவெள்ளை
 நிலவுமிழு மிந்துவு மணிகொழித்
 தெறிந்திடு நிலமங்கை நீத்தமாடத்
 தேயாத நறவுண்டு பண்பாடு
 வண்டளித் திரள்களு மாடிநிற்பச்

செழுங்கழு நீர்க்கண்ணி பலவாட
மணிமுடிச் சேரரா வோங்கியாடப்
பாயாத உழையாட இறையாட்டு
வித்திடின் பனித்திடார் இல்லையென்னும்
பழமொழிகள் மெய்யென்ன ஏவருங்
கூறமெய்ப் பத்திசெய் யடியருள்ளம்
போயேழு பிறவிகளை யாருர்ப்
பராசத்தி பொன்னாச லாடியருளே
புகழ்வளரும் ஆருர் மகிழ்பரா
சத்தியே பொன்னாச லாடியருளே. (6)

வீசந் திரைக்கங்கை மேவுஞ் சடைக்கற்றை
வெண்ணிலாத் துண்டமீதே
விரிந்தசெந் தாமரைகள் குன்றிட
விளங்குகின் மென்பதந் தொட்டகாலைத்
தேசவை கண்டளவின் மதுவிறு
வென்னவே தேனினை வந்துமொய்ப்பச்
செந்தழற் றுண்டமென் றவிர்மணிப்
பாந்தளும் சேறியே யுழையினோட
நாசமில் வெண்ணிலவு போகாத
நமதுருவின் நண்ணிடுஞ் செம்மைகண்டே
நல்லமதி யதிசயங் கொள்ளநீ
மகிழ்வினால் நகைசெய்த வமைதி கண்டே
பூசைபுரி சேடியர்கள் வாழ்த்தலுறு
கமலையாய் பொன்னாச லாடியருளே
புகழ்வளரு மாருர் மகிழ்பரா
சத்தியே பொன்னாச லாடியருளே. (7)

தத்துவ மாருறின் மேல்விளங்
கவிர்சோதி தனுவாக்கு மனமுமில்லாத்
தற்பர நெருவடிவு கொண்டது
மாடவிற் றழைவிருப் புற்றதன்றோ
பத்தருள வம்புயம் ரின்பதப்
பொன்முளரி பற்றினர்க் கதிகபாவப்
படலையிரு ணீக்கிப் பிரியாத முத்தியைப்
பாலிக்கு மிமயவல்லி

சித்திபெறு புந்தியர் அல்லாத
 புந்தியர் தெரிசனம் பெற்ற மாந்தர்
 சித்தமீ தெண்ணிடுந் தூரதே
 சத்தினர் திசைதொழும் அன்பருய்யப்
 புத்தியின் மகிழ்ந்தருள் யோகப்
 பராசத்தி பொன்னாச லாடியருளே
 புகழ்வளரு மாநூர் மகிழ்ப்பரா
 சத்தியே பொன்னாச லாடியருளே.

(8)

செந்தழற் செம்புவாய் பருகிமெய்
 யானசீர் திருவரை யெடுத்ததோளான்
 சென்னிக னெரியவொரு விரலுன்று சீர்த்தியும்
 செம்மணிக் கணங்கனாகம்
 அந்தமெய்க் கலுழனா மரசனைக்
 காய்ந்தசீர் அம்பரத் துலாவீவந்த
 ஆற்றைநுண் டுளியாக வணிந்தசீர்
 புல்லெலி யரசாகி யுலகமெல்லாம்
 சந்ததமும் ஆண்டபின் படைத்திடுங்
 கடவுளாய்த் தரித்திடவைத்த சீர்த்தி
 தனுவினா தைந்தொழி லாற்றிடும்
 வல்லமை சார்ந்திடும் பெரியசீர்த்தி
 புந்தியின் மகிழ்ந்தரன் முன்பாடி
 யென்னம்மை பொன்னாச லாடியருளே
 புகழ்வளரு மாநூர் மகிழ்ப்பரா
 சத்தியே பொன்னா சாலடியருளே.

(9)

முத்துப் பொழிநிலவு மேலேறு
 வெண்மதி முத்துடன ளாவிரிற் ப
 முரிவின் னெனையெலாம் வடிவுகொண்டு தைதலின்
 மொய்த்தொளிர் வளையொலிப்ப
 நத்துத் தரிக்கின்ற மாயவன்
 தரிமணிக னாயக நகின்மீதிலே
 நடுங்காத வேழ்புரவி மணிதவழ்ந் திடுவதின்
 நன்குற வழுகாட்டப்

பத்திவளர் சேடிமார் சுற்றிநின்ற வனியைப்
 பணிகளின் மகிழ்ந்துகாப்ப
 பாதபங் கயமலரின் நேசம் வைத்
 தடியவர் பணிவதற் குள்மகிழ்ந்தே
 புத்தியுமுத்தியுந் தருங்கருணை யாழியே
 பொன்னாச லாடியருளே
 புகழ்வளரு மாரூர் மகிழ்பரா
 சத்தியே பொன்னாச லாடியருளே.

(10)

பொன்னாசற் பருவம் முற்றும்.

கமலாம்பிகை பிள்ளைத் தமிழ் முற்றும்

உ
சிவமயம்.

கமலாலய அம்மன் பிள்ளைத் தமிழ்

காப்புப் பருவம்

விநாயகர்

திருவளர் புனிற்றிளந் திங்கட் கொழுந்துபடர்
செம்பவள வேணிமுக்கட்
செம்பொன்மால் வரைதினங் கண்டுகளி கூரவிரி
செகதண்ட கோடி யெல்லா
மருவளர் மலர்க்கரத் தன்பரித யத்தினும்
வாழ்த்துமென் னிதயத்தினும்
வாகைவேல் மழவோடும் விளையாடும் வாதாவி
வாரணத்தைத் துதிப்பாம்
உருவளர் பசும்பொன்மால் வரையரசு
தமிழரசு வந்துதவு பெண்ணரசிரீ
ஞலகரசு புகழவந் தருளரசி யுயர்ஞான
வுபயதன மலைசு மந்த
அருவளர் மருங்கும் கருங்குழற்
றில்வியயோ காசனத் தரசுபுரியு
மம்பிகை பராசக்தி கமலா புரிக்கரசி
யந்தமிழ்க் கவி தழையவே.

திருமால்

சீர்பூத்த செம்பொன்மணி யுதயா சலத்திலொரு
செங்கதிரின் மீதுபடருஞ்
செழுநீல வல்லிபொற் சிங்காதனத் தியாக
ராசரோடு வீற்றிருக்குங்
கார்பூத்த மென்குழற் பரமஃல் யாணியைக்
கௌரியைநல் லபிராமியைக்

கனபரா சத்தியைக் கமலால யம்மையைக்
 கருணையின் மகிழ்ந்து காக்கத்
 தார்பூத்த மணியாழி யிளவெயி லெறிப்பவாற்
 சங்கம்வெண் ணிலவெறிப்பத்
 தழையுமர கதமேனி யிருளெறிப் பச்செழுந்
 தாமரைமீன் மகிழ்சிறப்பப்
 பார்பூத்த வாயிரஞ் சுடிகைதொறு
 மாயிரம் பருமணி விளக்கொளிரவே
 பணமாயி ரம்பெறு மனந்தய
 னத்தில்வளர் பச்சைப்பசங் கொண்டலே. (1)

சிவபெருமான்
 (வகுப்ப)

திரிபுரை பூரணி யுமைசிவ
 நாரணி யம்பைதிரி யம்பகிநீள்
 செகமயி மாலினி மிகுதிரி
 குலினி சங்கரி மங்கலைமா
 வரைதரு காரணி யுரைதரு
 மாரணி வண்டலை தண்டலுக்கும்
 வளர்க மலாபுரி வருபர
 மாதை பகிழ்ந்து புரந்திடுமே
 அரிபிர மாதியு மினபடி
 யாமென விண்டு விளம்பரிதா
 மனிமுரல் வாரிசு மலரன
 தான்கள் சிவந்து வருந்திடவே
 பரவிய நாவல ரணிதமிழ்
 மாலு புனைந்து மகிழ்ந்தருளாற்
 பரவைதன் வாசலி லிருவிசை தூது
 நடந்த பரம்பொருளே. (2)

முருகன்
 (வேறு)

திவரு மழையி பிடியி னடைபயில் சிறுமி
 னொருகுற மங்கையைப் பார்த்தவன்
 சிறிய முகிழ்முலை பெரிய சுமைமலர்
 அளகம் வெகுசுமை சிந்துரத் தாற்பொலி

திலத நுதலின் னொடியு மிடைபணி செயமி
 னொருமொழி சிந்தையில் ஏற்றவன்
 தெளியு முழுமதி தனியு முமதிடை சிதைதலுயுமென
 வுங்களித் தார்த்தவன்
 தவள மதகர் முகவ னுள்ளுனி கனியி
 வரண் வலஞ்செய்து தோற்றுமுன்
 ககன முதலிய புவன முழுதுமோர்
 கணமுன் வலம்வரு கந்தனற் கார்த்திகை
 களப முகிழ்முலை பருகு சிறுபினை
 கருணை யடியரொ டெந்தமைச் சேர்த்தவன்
 கமலை யதிபதி முருக னுள்ளுபொழி
 கமல மலரடி யஞ்சலித் தேத்துதும்
 தவள மலர்மட மயிலும் மணம்விரி
 தருபொன் மலர்மினு மின்புறப் பார்த்தவள்
 சகல புவனமு முதலியுயிரோடு தழைய
 மலர்விழி பொங்கருட் கோத்தவள்
 சரண மெனுமடி யவர்கள் பவமொடு
 தளர்வு மிடிகளும் வீண்டிடப் பேர்த்தவள்
 சமரில் வருகரு மயிடம் முடிமிசை
 சரண மலர்களை முந்திவைத் தார்த்தவள்
 பவள மலையொடு தவளவிடைமிசை
 பவனி வருமொரு சுந்தரப் பார்ப்பதி
 பதும முதலிய பெரிய பதவியு
 மெளிதி லடியரினம்பெற தோற்றுமின்
 பகரு நவரச கவிதை மழைபொழி
 பருவ முகிலவர் தங்களைக் காப்பவள்
 பவதி பகவதி யுவதி செகபதி
 பரவு திரிபுரை பண்பினைக் காக்கவே. (3)

பிரமன்

ஏடலரு மலர்கொண்டு புலிபதஞ்
 சலிபணிய இந்த்ராதி தேவர்காண
 ஏழுலகு மரகரென வாழிமால்
 கனிகூர வேமசிறு சபையினடுவே

யாடவரு மானந்த மாகடலி
 னுடனாடு மம்பிகையை யும்பர்போற்று
 மாருரில் வளர்கூரான யோகா
 சனத்திருவை யனுதின மகிழ்ந்துகாக்க
 தோடவர் கருங்குழற் காடுஞ்சுமந்துபோற்
 ரோடுஞ் சுமந்துநானூர்
 தவனுமொரு தவளமென் கொடியையமணி
 நாவினிற் சுருதியொடு வைத்துமகிழும்
 பாடலின வரிவண்டு முரலவேழிசைவிண்டு
 பனிநரு மடல்கள் விரியப்
 பைம்போனந் தாதுதுய் தெய்வநறு மணம்விசு
 பத்மா சனக்கடவுளே.

(4)

இத்திரன்

கூனுமிள வெண்பிறைக் கோடுபடு
 றீள்பெருங் கோழரை நெடும்பலாவின்
 கோடுபடு முட்புறத் தடப்பே ரருங்கனிக்
 குடமுடைந் தொழுதி வழியுந்
 தேனுலவு காறொறுங் கரைபெருகி
 வயறொறுந் தெங்கல கன்னல் கொலெனுஞ்
 செஞ்சாவி வேலிசூழ் தென்கமலை
 வருஞான சிற்பரையை யினிதுகாக்க
 கானமர் பசுந்தளிர்க் கற்பகச் சோலையிற்
 கனகசிங் காதனத்திற்
 காதலிந் திராணிதன் னூருவி லிருப்பமலர்க்
 கற்பகப் பொன்மாலைசூழ்
 வானவர் பசும்பொனெடு மகுடகோ டிகளின்மலர்
 வணிகழற் புணையுநோன்றான்
 வாரிசத் திருமலர்க ளோரா யிரங்கண்மலர்
 மரகத நெடுங்கொண்டலே.

(5)

திருமகள்

பண்டலை செழுந்தரங் கத்தலையு மாயிரம்
 படநாக மெல்லணியின்மேற்
 பங்கயக் கண்வளர் கருங்கொண்டல் மார்பின்வளர்
 பாவையைத் தூயநீல

வண்டலைய நிறைபெரு மதுக்குடம் விரிந்ததென
மடல்விரிந் தொழுகு தேனார்
வாரிசப் பூமண்ட பத்திலுறை பொன்னினிற
மணியிளக் கைத்துதிப்பாம்
கொண்டலை யடர்ந்துகதிர் மண்டல மடர்ந்துகுளிர்
மண்டலம் மதுகடந்தே
குலவிதா ராகணத் திரளெலாஞ்
சின்தொறுங் கொத்தலர் னலரவுயர்பூந்
தண்டலை மருங்குசூழ் தென்கமலை
வாழுமொரு சங்கரியை யகிலமின்ற
தற்பரையை வெற்பரைய னுளமகிழ்ந் தருள்பரா
சத்தியைக் காக்க வென்றே. (6)

இந்திரநீ லப்பெருஞ் செழுநாள முள்ளரைய
வெழிலார் பசும்பொனல்லி
இன்சுவைப் பைந்தேன் வழிந்தொழுக வேழிசையி
னினவண் டிரைந்துவீழுஞ்
சந்தமலி வெள்ளிமட லோரா யிரங்கொண்ட
தமனியப் பும்பொகுட்டுத்
தவளவெண் டாமரையில் வீற்றிருந் தரசுபுரி
தையலைப் பரவல்செய்வாந்
கந்தடிகு சண்பகக் காட்டில்வளர்பூகக்
கடுங்குலையின் மீதிலேறிக்க
காய்க்குலைத் தென்னம் பழக்குலை குலுக்கிக்
கடும்பலாக் கோடுசாய்த்துச்
சிந்திநெடு முடமந்தி கடுவனெடு
வினையாடு தேம்பொழிற் கமலாபுரிச்
சிற்பரை பராசத்தி நித்தியகல் யாணியுமை
செவ்வியைக் காக்கவென்றே. (7)

துர்க்கை

திலகவெண் குடைநீழலி லரசவெள் ளம்பரவு
செம்பொன்மா மலையரசன்முன்
சேர்தலம் பலகோடி செய்துவரு குமுதவாய்ச்
சித்ரமணி நீலமயிலை

யுலகமெங் கும்பரவு கமலையம் பதிமேவி
 யூழிதோ றுழிகாலம்
 யோகா சனத்தின்மே லரசுபுரி பரஞான
 வோதிமத் தைப்புரக்க
 இலகுவெண் பிறையெயிற் றழலெழச் சுழல்விழித்
 திமையாத நோக்கமோடு
 மிடிபெ னுங் குரலோடும் திமிரப் பெருங்கடலி
 னேந்துவா ளவுணருடையக்
 கலகவெம் போர்வென்று மோட்டுடற் கோட்டுடை
 கனல்விழிச் செறிபருத்தாட்
 கருமயிடன் முடியின்மிசை யடிமலர்கள் மலர்வித்த
 கலையேறு மொருகன்னியே (8)

சத்தகன்னியர்

வேழ முயர்த்தவன் வேத முயர்த்தவன்
 மேதி யுயர்த்தவணீள்
 கோழி யுயர்த்தவ னேற துயர்த்தவன்
 கூனி யுயர்த்தவனே
 குழு வணத்தின னேழிரு சிற்றடி
 குழு றினைத்தனமே
 வாழி தமிழ்க்கம லாபுரி யிற்பர
 மாதை யளித்திடவே. (9)

முப்பத்து முக்கோடி தேவர்

மன்னுபன் னிருகோடி சோதியா தித்தரும்
 மருத்துவ ரிருகோடியு
 மருவுபதி னொருகோடி யுருத்திரரு மென்கோடி
 வாழ்வுள வசக்களுமென
 முன்னுமொரு முப்பத்து முக்கோடி தேவரு
 மூவுலக மெங்குமேவி
 மூவாத பலகோடி தேவரும் யாவரு
 முறைமையா லினிதுகாக்க

கன்னலங் காடுமுதிர் சென்னெலங் காடுவளர்
கதலியங் காடுமழகார்
கமுகெனுங் காடுமலர் தாமரைக் காடுமிகு
கற்பகக் காடுமேவித்
துன்னுபல வின் காடு மன்னிலெற் றிடமிலாச்
சூழ்பழன வேலிசூழ்ந்த
தொல்புகழ்க் கமலா புரிக்கரசி யைப்பரம
சுந்தர மடக்கிளி யையே.

(10)

காப்புப் பருவம் முற்றிற்று.

செங்கீரைப் பருவம்

கன்னிமா மயிலெலாஞ் சொல்தொறு மழிகூர்ந்து
கார்கால மெனநடிப்பக்
கரியகோ கிலமெலா மன்பரைப் பிரியமெலி
கன்னியரின் மெய்துடிப்ப
வன்னமார் குங்கும மணிக்குட மிரண்டேந்தி
மாணிக்க வல்லிபோல
வாரேறு முபயதன பாரஞ் சுமந்துமேல்
வனப்பொடு நடக்குமடவார்
சொன்னமார் மாடங்க டொறுமிருந் தலர்தரு
சுந்தவன மனையகோலச்
சொருகுகொந் தளபார மூட்டிடுங் காரகிற்
சூழ்நறும் புகையளவுஞ்
சென்னிநா டாளுமொரு தெய்வமட வன்னமே
செங்கீரை யாடியருளே
தென்கமலை யோகா சனத்தமர் பசுந்தோகை
செங்கீரை யாடியருளே.

(1)

மால்பாய் கருங்கொண்டல் மறிதிரை நெடுங்கடலின்
மண்டிமேய் தோற்ற மதுபோல்
வாவிதொறு மலர்மேயு மேதியின் பருமுகையின்
மடுமடை திறந்தாற்றிதீம்

பால்பாயு நெட்டிலைச் செந்நெல்பைங் கன்னலாய்ப்
 பைங்கன்னல் படர்கழு கமாய்ப்
 படர்கழுக நாளிகே ரங்களதுபோலப்
 பனைத்துவளர் கழனிதோறும்
 நூல்பாய் மருங்குற் கருங்குழற் கடைசியர்
 நோக்கமது கண்டுநாளு
 நுரையினுந் திரையினுந் தரையினு
 நுவல்நாறு நூறுயிரம்
 சேல்பாய் தடம்புனற் பொன்னிநா டாளுமின்
 செங்கிரை யாடியருளே
 தென்கமலை யோகா சனத்தமர் பசுந்தோகை
 செங்கிரை யாடியருளே. (2)

மண்டிவளர் பொற்கிதிர் செந்நெலைத் துன்னிமிக
 வளர்கன்ன லொடுசாய்த்து
 வளர்செழுங் கன்னலைப் பொன்னிறத் தாற்றின்மலி
 வாழைகளின் மீதுமோதி
 தண்டிவளர் வாழையைக் கொண்டன்முக டளவியுயர்
 தமனியச் செம்பழுக்காய்த்
 தாற்றினம் பைங்கழுமின் மேற்சாய்த்து மற்றதைச்
 சாருமூப் புடைக்குடக்காய்
 கொண்டருலை நாளிகே ரங்கனொடு தேவர்கோன்
 கொலுமண்ட பத்தினருகே
 குலவுபூங் கற்பகச் சோலைமேற் சாய்த்துநீள்
 கோடுதொறு மோதிவருநீர்
 தெண்டிரைக் காவேரி வளவநா டாளுமின்
 செங்கிரை யாடியருளே
 தென்கமலை யோகா சனத்தமர் பசுந்தோகை
 செங்கிரை யாடியருளே. (3)

வரையேறு வயீரமு மருவேறு பச்சையும்
 மணமேறு வாசமலரு
 மதமேறு பொருகரி மருப்பேறு முத்தமூ
 மதியேறு பொற்சிகரமேல்
 உரையேறு செம்பொனு மொளியேறு பைம்பொனு
 முருமேறு மென்புயலின்வாய்

உருவேறு முத்தமு திருவேறு சித்திரமு
மொலியேறு புலியினுகிரும்
விரையேறு மாரமு கதிரேறு மாரமும்
விலையேறு மகிலுமுதலா
மிக்கசயி லத்திலுள பொருளெலாம் வாரியே
வீசியிரு சரைகடோறுந்
திரையேற வளமேறு பொன்னினா டாளுமின்
செங்கரை யாடியருளே
தென்கமலை யோகா சனத்தமர் பசந்தோகை
செங்கரை யாடியருளே. (4)

கோங்கலர் கருங்குழற் கொடியிடைக் கடைசியர்கள்
கொங்கை யிளநீர்கள் புளகம்
கொள்ளவள முடிநடுங் குரைவையிற் பாவையிற்
குலவுநீர் விலைகடோறு
தங்கிவெடி கொண்டுதாய் மேகமண் டலமுமொளிர்
தரணிமண் டலமுமப்பாற்
சந்த்ரமண் டலமுநட் சத்திரமண் டலமுமவை
தாண்டந் தம்பொன் மயமாம்
புங்கவர்க ளாகமும் கண்டிந்த்ர சபையினிற்
பொன்னனார் முகைகுலங்கப்
போந்துபாய்ந் திவ்வுலக நம்முலகை யொக்குமோ
பொரலருமை யென்றுமிண்டு
செங்கயல் குதிக்குமொரு பொன்னினா டாளுமின்
செங்கரை யாடியருளே
தென்கமலை யோகா சனத்தமர் பசந்தோகை
செங்கரை யாடியருளே. (5)

அம்பொன்மணி மாடங்கள் மேற்றெற்றி மேடைமே
லாடக வரங்குகண்மேல்
யானிப்பொன் மஞ்சமே லாருயிர்த் துணைவருட
னகமகிழ்ந் தன்பினுடி
பைம்பொனின் முகிழ்முலைப் பாவையர் வெறுப்பொ
பருமுத்த மூக்குத்தியும் [டெறி
பணிமுத்தின் மாலையும் கதிர்முத்தி னோலையு
பரிமளப் பொற்சேகையு

வம்பலர் சுகந்தமொடு கொத்துமுத் துக்குச்சம்
 வச்சிர மிடுசுட்டியுரீள்
 மாலையும் பிறவணியும் மல்கிக் கிடத்தலால்
 வம்பல ரியங்கவரிதாம்
 செம்பொன்மணி வீதிசூழ் சென்னிநா டாளுமின்
 செங்கிரை யாடியருளே
 தென்கமலை யோகா சனத்தமர் பசுந்தோகை
 செங்கிரை யாடியருளே.

(6)

காரார் கருங்குவளை மேய்ந்துசெந் தாமரைக்
 காடுதோ றலைந்துதிரியுங்
 காரான் குடம்புரை செருத்தலிற் குவிமுலை
 கண்டிநர் தூற்றுதீம்பால்
 பேரான் காடுறுங் கரைபுரண் ழேழியிற்
 பெருவெள்ள மெனவியப்பப்
 பேராறு மேரியும் வாவியும் பழனமும்
 பிறவுநிறை செய்துபேரா
 நீராழி யேழுமொரு பாலாழி யாகியுயர்
 நீணைமி யணைகடந்து
 நிறைதரு பெரும்புறக் கடலகடு கிண்டண்ட
 பித்திகையு நெளியமோதுஞ்
 சீரார் செழுந்தமிழ்ப் பொன்னிநா டாளுமின்
 செங்கிரை யாடியருளே
 தென்கமலை யோகா சனத்தமர் பசுந்தோகை
 செங்கிரை யாடியருளே.

(7)

(வேறு)

குடகம் வெள்வளை யணிகர மலரிற்
 குழ்பைங் கிளியாடச்
 சுட்டியும் ரெத்தின கொப்பொடு நிலமும்
 துப்பு மசைந்தாடப்
 பாடக மணிசிறு கிண்கிணி யொடுமொளிர்
 பரிபுர மினிதாடப்
 படரொளி வயிரத் தோடொரு வயிரப்
 பட்ட மசைந்தாட

வேடக மெனமலர் சொருகு கருங்குழ
வினிது சரிந்தாட
விந்திர கோப மெனுங்கனி வாயினி
விளநகை நிலவாடப்
யாடக வல்லியின் மேனி யசைந்திட
யாடுக செங்கிரை
யாரணி தென்கம லாலய நாரணி
யாடுக செங்கிரை.

(8)

மின்பொரு நூலின் மருங்கர மாதர்கள்
மின்போல் வந்தார்காண்
விஞ்சையர் கூடி மகிழ்ந்திசை பாடினர்
விண்சேர் கின்றூர்பார்
அன்பினர் நாண்மலர் யங்கையி லேகொடு
நின்றூர்கண் டாளாய்
அம்புய மாமல ரெண்கணர் நாரண
நிந்திரர் வந்தார்பா
நின்பொடு தாமரை மங்கையும் வானியு
மிங்கே வந்தார்காண்
இந்திரநீல மெனுந்திரு மேனியர்
தங்காய் பொன்குழந்
தென்கம லாபுரி மங்கை பராபரை
செங்கோ செங்கிரை
செம்பொனின் மால்வரை வஞ்சி மனோன்மணி
செங்கோ செங்கிரை.

(9)

மருவாழிக்கார் முகிலுக் கிணையாய்
மஞ்சார் தண்சாரல்
மலைரா சற்கா ருயிருக் குயிரே
வண்சீ ரன்பானார்
கருவாழிக்கோ ரிடுபொற் புணையே
கண்டே பண்டேறுங்
கணியே வச்ரா பரணத் தொளியே
கங்காய் பெண்பாலார்

உருவாழிக் கே யணிசித் திரமே
 யொண்போ தன்காணு
 முலகேழ் குழகன கக்கிரிபோ
 லுந்தா வந்தாருந்
 திருவாழித்தே ரழகர்க் கமுதே
 செங்கோ செங்கிரை
 திருவே பொற்சீர் நகரத் தரசே
 செங்கோ செங்கிரை.

(10)

நீராடற் பருவம் முற்றும்.

தாலப் பருவம்

பூரண மாமதி முகமட வாரும்
 புகலே கடவாரும்
 புனைபொற் றாரும் மனமுற் றாரும்
 புதிதிற் கற்றாரும்
 வாரண ராசியும் மகிழ்பரி ராசியும்
 வாள்பெறு தாசியுநீள்
 மாமகு டமுமொளீர் மணியீடு கடகமும்
 வயிரத் தண்டிகையும்
 தோரண வீதியி னாரும் பேரும்
 யாரும் பெறுவாரே
 தோகாய் நின்சீ றடிமலர் காணிற்
 றெடுகட லாடைகள் குழ்
 தாரணி தென்கம லாலய நாயகி
 தாலோ தாலேலோ
 தமனிய மால்வரை தருமர கதமே
 தாலோ தாலேலோ.

ஆயிர வெம்பட ராசி விரித்திடு
 மாடர வணமீதே
 யம்போ ருகவிழி வளருந் திருமா
 வகில மளிப்பதுவும்

(1)

மேய பசும்பொனின் வாரிசு மலர்மேல்
மேவும் திசைமுகனார்
மிகுபுவ னங்கள் படைப்பது மொளிவளர்
வெள்ளித் திருமலைமேல்
நாயகர் யாவு மழிப்பது மின்னின்
னளின் விழிக்கடையின்
நவிலே வலினு லன்றோ வேள்வின்
னலமல ரார்பஞ்சு
சாயதி தென்கம லாலய நாயதி
தாலோ தாலேலோ
தமனிய மால்வரை வருமர கதமே
தாலோ தாலேலோ.

(2)

இமிழிசை யளிமுரல் சோலை தொறுமெழில்
மாடநன் மாலைதொறு
மிந்திர நீல மிகைத்திடு மலைதொறு
மெழில்மணி மன்றுதொறும்
அமிழ்துறழ் மொழியின் ரணியின் மயில்போ
லாடு மரங்குதொறு
மணிப்பொற் சுவரிற் செம்மணி
யழுத்தி மாண்பார் மேடைதொறுங்
குமிழிசை மறியுங் கொலைவேல் விழியார்
குழுமு மிடங்கடொறுங்
குலவு பசும்பொன் வீதிகடோறுங்
குலடார் பொதியமலைத்
தமிழ்நிறை தென்கம லாலய நாயதி
தாலோ தாலேலோ
தமனிய மால்வரை தருமர கதமே
தாலோ தாலேலோ.

(3)

வண்டலை செண்பக மேலே பரிமள
வாமா தவிமேலே
மரகத மென்காய் வெள்ளிப் பாகை
மடற்பூ கத்தேறிக்

கொண்டலை யணவுங் கூர்நெட் டிகையிற்
 குலவு முடத்தெங்கின்
 குகைமே லேறிக் ககைமே லேறிக்
 குவவா னோர்குழும்
 விண்டலை கற்பக மேலே றிப்பொன்
 விரைமலர் மாகையெலாம்
 வெங்கடு வன்கள் கவானிற் றுணையொடு
 மீண்டன வினையாடுந்
 தண்டலை குழ்கம லாலய நாயகி
 தாலோ தாலேலோ
 தமனிய மால்வரை தருமர கதமே
 தாலோ தாலேலோ.

(4)

விரைதரு தாமரை மலரின்
 கண்ணே வீராய் வாழ்வேதா
 விரிபொறி வாளர வணியின் கண்ணே
 மேலாய் வாழ்மாலோன்
 இருவரு மேமிகு கலகந் தன்னு
 லேயாதே தாய்தா
 மெகினமு மேனமு மெனவந் தந்நா
 ளீரேழ் பூதாதி
 பரியொடு தேடிய முடியம் பொன்னூர்
 தாளார் கேளாயே
 பணிபவர் திமையென் ளளவும் பன்னு
 மேலோர் பான்மாலே
 தருகம லாபுரி மருவும் பெண்ணே
 தாலோ தாலேலோ
 தமனிய மால்வரை யரசன் பெண்ணே
 தாலோ தாலேலோ
 மழைமத வாரண முகனும் பொன்னூர்
 மானார் தாமேகுழ்
 வடிநெடு வேலுடை மழவும் பின்னே
 வாரா தென்னுயோர்
 கழைகுழை வார்சிலு மதனுங் கண்ணோர்
 காயா நீன்போதார்

(5)

கடல்மலை போல வருமுதல்தன் னூர்
காவார் வானோர்குழ்
விழைமுதி லூர்தரு மிறையும் தன்னோர்
வீரூம் வேதாவாம்
விரிதரு தாமரை யிறையும் பன்னாள்
மேன்மே லேசுமுந்
தழைகம லாபுரி யமரும் பெண்ணே
தாலோ தாலேலோ
தமனிய மால்வரை யரசன் பெண்ணே
தாலோ தாலேலோ. (6)

பைந்தமிழ் கொண்டொரு நாவல னேவனின்
மேனாள் மானூர்பால்
பண்பி னடந்தருள் வார்பரி பூரண
மானூர் ஓர்பாலே
சிந்தையி னன்பொடு நாண்மல சேகொடு
சீரா லோவாதே
சென்று வணங்கிய மாசறு நேசர்கள்
தேனூர் தேனூரே.
சந்தர மென் கிளி போலர மாதர்கள்
குழ்போ தார்தாளாய்
தொண்டுசெய் யன்பினர் திவினை கோடிகள்
குழ்வார் நீபாராய்
சந்தன குங்கும லேபன மாலினி
தாலோ தாலேலோ
சங்கரி தென்கம லாலய நாயகி
தாலோ தாலேலோ. (7)

சந்தரி யந்தரி வானவர் குழ்தரு
தோகாய் தாலேலோ
துங்க மிருங்கலை யூர்தி மனோன்மணி
குழவே தாலேலோ
மந்தர மென்கிரி மீதி
லுலாவரு மானே தாலேலோ
மங்கையர் கொங்கைகள் மேலணி யாடக
மாலாய் தாலேலோ

சித்ர மென்சினி மேனை குலாவிய
 தேனே தாலேலோ
 சென்பக மென்குழ லாரணி யேபர
 தேவீ தாலேலோ
 சந்தலர் ஐந்தல ராகிய சாயகி
 தாலோ தாலேலோ
 சங்கரி தென்கம லாலய நாயகி
 தாலோ தாலோ.

(8)

மங்கல மங்கையர் வாழ்வென வேவரு
 மானே தாலேலோ
 வன்கள பம்புனை வரைபொரு பூண்முகை
 மாதே தாலேலோ
 பங்கய மங்கையர் தோழிய ராய்வரு
 பாவாய் தாலேலோ
 பந்து கழங்குகள் மோடியி னாடிய
 பாகே தாலேலோ
 சிங்க மெனுந்தனி யூர்தியின் மேல்வரு
 தேனே தாலேலோ
 சிந்தை மகிழ்த்துற வாழடி யார்பெறு
 சீரே தாலேலோ
 சங்கரி தங்கை கமங்கை பூரணி
 தாலோ தாலேலோ
 சங்கரி தென்கம லாலய நாயகி
 தாலோ தாலேலோ.

(9)

பங்கய மங்கையர் செங்கை குவிக்கும்
 பாவாய் தாலேலோ !
 பந்து கழங்கினி யங்கை சிவக்கும்
 பாகே தாலேலோ !
 புங்கவ ரீந்திரர் வந்து துதிக்கும்
 பாவாய் தாலேலோ
 புண்டரி கந்தனில் என்று மிருக்கும்
 பூவாய் தாலேலோ !

சிங்க மதன்க ணமர்ந்து சிவக்குந்
தேனே தாலேலோ !
திங்க ளிளம்பிறை கங்கை முடிக்குஞ்
சீரே தாலேலோ !
சங்கலை தண்பழ னம்புடை சுற்றும்
தாவா வா ளூர்வாழ்
சங்கர னும்புகழ் சங்கரி சுற்றும்
சார்வே தாலேலோ
தாலப் பருவம் முற்றும்.

(10)

சப்பாணிப் பருவம்

செங்கனக மால்வரையி லீரேமுலகமுஞ்
சேர்ந்துட னிறைந்து காணத்
தேவர்கள் பசும்பொனின் மலர்மாரி சொரியவே
திங்கணிறை சுடர்களேந்தப்
பங்கய மலர்க்கோயி னுன்முகப் பிரமனார்
பண்ணிய சடங்கு காணப்
பைந்துழாய் முகில்கரக நீர்வார்ப்ப வேற்று மகிழ்
பரமகல் யாணமதனில்
கொங்குலவு கரமலரி னின்சரண மம்மியிற்
கொடுவைப்ப நெடுகாணெடுங்
குறுமூரல் கொண்டுவுளர் முகைமுகங் கோட்டி நீள்
குலவுபொற் றாசொடுக்குந்
தங்கமணி வளையலிடு கரமலர்கள் கொண்டம்மை
சப்பாணி கொடியருளே
சங்கரி பராசத்தி கமலா புரிக்கரசி
சப்பாணி கொட்டியருளே.
போதாட்டு நீராட்டி மஞ்சளைக் கம்மெனப்
பூசிரீர் பின்னுமாட்டிப்
பொற்பாக மாட்டியொளிர் பட்டாடை வீக்கியிடு
பொற்பணிகள் பூட்டிவள்கை.

(1)

காதாட்டு நீள்வழிக் கஞ்சனந் தீட்டிமேற்
 கதிர்மணிச் சுட்டிசாத்திக்
 கனகநா புரமொடு சதங்கைகள்
 பதங்களிற் கலின்கலி னெனத்திருத்தி
 மாதாட்டு கதிர்மணித் தொட்டில்மேல் வைத்தாட்டி
 மகிழ்வினோடு தரலாட்டிநீர்
 மலையரசன் மனையாட்டி தடமுலைப் பாலூட்டி
 மங்கைமா ரோடுநாளும்
 கோதாட்டி மடிவைத்து முத்தாட்டு பெண்பிள்ளை
 கொட்டியருள் சப்பாணியே
 கோமனை பராசத்தி கமலா புரிக்கரசி
 கொட்டியருள் சப்பாணியே.

(2)

கவ்வைநீர் வெண்டிரைக் கடலாடை மாநிலங்
 காவல்புரி மகராசருங்
 கற்பகச் சோலைவாழ் முப்பத்து முக்கோடிக்
 கடவுளரும் முனிவர்களும்
 தெவ்வர்போ ரேறெனும் வச்சிரா யுத்தனஞ்
 செந்தா மரைக்கண்ணனும்
 திருமாதர் முதலான செல்வமட மாதரும்
 திசைமுகப் பிரமர்தாமும்
 எவ்வராய் யாவரு மாளாமல் வேலைவா
 யெழுமால முன்னவெம்மான்
 இறந்துபா டெய்துமோ விதுவென்கொ லென்னவே
 ஏழையா மியல்பினாலே
 கொவ்வைவா யமிழ்தாறல் தந்தருள வந்தபெண்
 கொட்டியருள் சப்பாணியே!
 கோமனை பராசத்தி கமலா புரிக்கரசி
 கொட்டியருள் சப்பாணியே!

(3)

போராடும் வாளசுரர் மணிமுடி பிடுங்கியடர்
 பொருபேய்கள் பந்தடிப்பப்
 புகலரு மிடாநினிகள் தோள்வலங் கொட்டியமர்
 பொருகளத் தெங்குமாட
 ஏராடு நாவாய்கள் கடலின்மீ தோடல்போல்
 இரதங்கள் குருதிவெள்ளத்

தெங்குமே சாய்ந்தோட எண்ணில்பல கவந்தங்க
 னேந்துவா னொடுநடிப்பக்
 காராடு மதகரிகள் குருதியம் புனலிற்
 கவிழ்ந்திடக் கொடியவீரர்
 கட்டைகள் வெங்கனற் கொட்டவெஞ் குரோடு
 களித்துவெம் போராடிந்
 தாராடும் வாகையேல் முருகனைத் தந்தபெண்
 சப்பாணி கொட்டியருளே !
 சங்கரி பராசத்தி கமலா புரிக்கரசி
 சப்பாணி கொட்டியருளே.

(4)

கற்றேது மில்லாத வரக்கிமா ரமுதமுது
 கண்களெல் லாஞ்சிவப்பக்
 கனசோரி வாரியுண் டலகைப் பெருங்குழாங்
 கையோடு வாய்சிவப்பப்
 பெற்றே மகிழ்ச்சியென் றமரர்பொன் மலர்மாரி
 பெய்துநீன் கைசிவப்பப்
 பேரணி தெறித்தசுரர் குருதிப் பிரவாகப்
 பெருக்கில்வீழ்ந் தவாசிவப்ப
 முற்றேர் சிவப்பவெம் பரிகரி சிவப்பவலை
 மோதுசீர்க் கடல்களேழு
 முழுதும் சிவப்ப வுலகேழுஞ் சிவப்பவொரு
 முரிவேல் கொண்டபோரிற்
 சற்றே கடைக்கண் சிவந்தசே வகனன்னை
 சப்பாணி கொட்டியருளே
 சங்கரி பராசத்தி கமலா புரிக்கரசி
 சப்பாணி கொட்டியருளே.

(5)

வெங்காள கூடவிட முற்றிருந் தொழுகுதுளை
 வேயர்கோல் முள்ளெயிற்று
 வெம்பொறி மணிச்சூட்டு மோட்டுடற் காளிங்கள்
 மிக்கமுடி நெறுநெறெனவே
 பங்காள கண்மணி பிதுங்கிடவொர் பெருவிரற்
 பதமுன்றி நின்றுமேலோர்
 பதமல ரெடுத்துமற் றதன்வாலை யொர்கையிற்
 பற்றிமுக முத்தரும்பச்

சிங்கார வுடைமணிச் சதங்கையொடு தண்டைகள்
 சிலம்பொடு கலின்கலினெனச்
 செந்தா மரைக்காடு பூத்தகார் முகிலெனச்
 சென்றுகூத் தாடியருளும்
 சங்காழி மாயவங் சகோதரி பெண்பிள்ளை
 சப்பாணி கொட்டியருளே
 சங்கரி பராசக்தி கமலா புரிக்கரசி
 சப்பாணி கொட்டியருளே.

(6)

கங்கா நதிச்சடிவர் தங்காதலுக்குரிய
 கட்டாணி முத்துவடமே !
 கம்பா நதிக்கரையில் அன்பா யருச்சினைசெய்
 கற்பூர நற்கலவமே !
 மங்காம லுற்றொரு பதின்காத மட்டும்விரி
 மட்டார் மலர்ப்பொழிலெலாம்
 மந்தா னிலக்குழவி வந்தார் தமிழ்க்கமலை
 மைக்கோ கிலத்தினரசே !
 சிங்கார முத்துக் குமரன் குடிக்குமிரு
 செப்பார் தனத்தமுதமே !
 சிந்தார மிட்டநுதல் கொந்தார் மலர்க்குழவி
 திக்காடை சுற்றுமழகே !
 சங்காழி யிட்டகர பங்கே ருகத்தினொரு
 சப்பாணி கொட்டியருளே
 தந்தா வளத்தையருள் பைந்தோகை வெற்பரசி
 சப்பாணி கொட்டியருளே.

(7)

செந்தா மரைத் திருவும் வெண்டா மரைத் திருவுங்
 சிற்றேவ கைப்புரியவே
 சிந்தாத புத்தமுத மென்றே வியப்பினொடு
 திக்கோர் மகிழ்ச்சிபெறவே
 பந்தாடு சித்திராதி யிந்திராணி மற்றவர்கள்
 பற்றாய் நினைப்பணியவே
 பைம்போது கைக்கமல மென்போ தினிற்சொரியும்
 மிக்கோர்கள் முற்புகழவே

நந்தாத பச்சைமயி லின்பேடை தக்கனெனு
நற்கீரீட மிட்டபிரமர்
நங்காய் முகிற்கரிய தங்காய் ! பழுத்ததமிழ்
நற்பா மருத்திழையுநீள்
சந்தா சலத்துறையும விந்தா சலத்திறைவி
சப்பாணி கொட்டியருளே.
தந்தா வளத்தையருள் பைந்தோகை வெற்பரளி
சப்பாணி கொட்டியருளே.

(8)

(வேறு)

மலர்மழை யிமையவர் சொரிதர
வருள்சொரி வச்ச மணிப்பூணே !
வளரொளி மரகத விளமயில்
மழவை யளித்த மலர்க்காவே !
பலபல புவனமு முயிர்களும்
அருளொடு பெற்றருள் பொற்பாவாய் !
பரிபுர மலரடி யடியவர்
முடிமிசை வைத்த கைத்தேனே
அலைபொரு மறிகட லுடையின
ணிலமக ளற்புத மிக்கர்கும்
அலர்முக மெனுத லணிதில
கமதென மிக்கணி யைப்போலே
குலவிய கமலையில் வருபரை
திரிபுரை கொட்டுக சப்பாணி
கொழிதமிழ் மதுரையர் துரைமகள்
வரைமகள் கொட்டுக சப்பாணி.

(9)

பனிமதி யெனுநுதல் மடவியர்
புகழ்துரை பற்பமலர்க் கோயிற்
பளபள வெனவொளிர் தமனிய
வுருவினள் பத்திசெய் பொற்பாவாய்
கனியினு மமுதினு நவரச
மொழுவி மிகுந்த தமிழ்ப்பாவே
கடலினொர் நெடுமடை யுடைபட
வுலகின் மிகுந்த பெருக்கேபோல்

யினியநல் வருன்பொழி விழிமல
 ருடையவ னெப்புவனத் தோரு
 மிசையொடு பரவிய கமலையில்
 வருபரை யெற்றி மிகத்தேறி
 குனிதிரை பொருமொரு சுரநதி
 யுடையவன் கொட்டுக சப்பாணி
 கொழிதமிழ் மதுரையர் துரைமகள்
 வரைமகள் கொட்டுக சப்பாணி.

(10)

சப்பாணிப் பருவம் முற்றும்.

முத்தப் பருவம்

கொங்கலர் மலர்க்குழற் கொத்துடன்
 முத்தினியல் குச்சுமங்க ணின்றசையவே
 கோமே தகச்சுட்டி நுதல்மீதி
 லசையவொளிர் குலவயிர மணிகள்ரத்ந
 செங்கனக குண்டலம் மண்டியொளி
 விசிடச் செம்பொன்மே கலைமுழங்கச்
 செங்காந்த னங்கையிற் செறிகடக
 மணியாழிச் செம்பொன்வகை பனபளென்னத்
 தங்குபிறை வடமேறு கொங்கைகள்
 குலுங்கவிடை தள்ளாட வோடிவந்து
 சரணதா மரையினஞ் சிவப்பநங்
 கமலைவரு தையல்கிறு முறுவலுடனே
 பங்கய முகந்தனைச் சற்றே
 திருப்பியொரு பவளவாய் முத்தமருளே
 பங்கய மலர்க்கோயில் மங்கையர்
 துரைப்பெனோரு பவளவாய் முத்தமருளே (1)
 சிராட்டி மடிவைத்து முத்தாடு
 மலையரசி செல்வமேனைக் கொருமுத்தம்
 தென்னவன் மனையாட்டி தடமுலைப்
 பாலூட்டி சென்றிடரின் நெருமுத்தம்

நீராட்டி யருமையிடு நேரிழைக்
 கொருமுத்தம் நேசமார்க் கொருமுத்தம்
 நெஞ்சருக வேகொஞ்சி நிற்பவட்
 கொருமுத்தம் நீர்மாதர்க் கொருமுத்தம்
 ஏராட்டு கண்ணீர் துதைந்துநின்
 றங்கையி லெடுத்தனைப் பார்க்கொருமுத்தம்
 யீந்தனைமுன் னீபுரி குறும்பினி
 லுருகினேன் என்மீதி லிந்தமோடி
 பாராட் டிடேலம்மை கமலைப்
 பராசத்தி பவளவாய் முத்தமருளே
 பங்கய மலர்க்கோயில் மங்கையர்
 துரைப்பெண்ணுரு பவளவாய் முத்தமருளே. (2)
 மோதுமிள முலைகள்மேற் கமழார
 மோடுகதிர் முத்தார மும்புனைகுவேன்
 முகபங் கயத்தின்மேற் றிலதமிட்
 டதன்மீது முழுமணிச் சட்டிபுனைவேன்
 மாதரிரு காதுக்கு முத்தோலை
 யுஞ்சோதி வச்சிரக் கொப்புமிடுவேன்
 வண்குமிழின் மலரின்மேற் பருமுத்து
 முக்குத்தி வளர்சுக்ர னென்னவணியேன்
 கோதறு சுகந்தமொடு கோத்துமுத்
 துக்குச்சு மசையமைக் குழவினணியேன்
 கொலுசுச் சிலம்பொடு சதங்கையுந்
 தண்டையுந் குலவுமா டகமுமணியேன்
 பாததா மரைகளிற் கமலைப்
 பராசத்தி பவளவாய் முத்தமருளே
 பங்கய மலர்க்கோயில் மங்கையர்
 துரைப்பெண்ணுரு பவளவாய் முத்தமருளே (3)
 கண்ணே கண்மணியே மணியினுட்
 பாவையே கருதுமா ருயிரினுயிரே
 கானமே கானத்தின் ஞானமே
 மெஞ்ஞானக் கருத்துளே தோன்றுபொருளே
 எண்ணையு நான்மறையு மொட்டாத
 சித்ரமே யிறைதியாக ராஜர்வருநாள்

இந்திரர் போல்வாருந் தலந்தரன்
 முதல்யாரு மிறைஞ்சுமன மேயிமவான்
 பெண்ணே மகிழ்ந்துவளர் பெண்களர
 சேயருள் பெருகுமொரு பெருவெள்ளமே
 பேராத ஞானவா னந்தமே
 யெனமேனை பெரிதருமை யிடமகிழ்ந்த
 பண்ணே செழுந்தமிழ்க் கமலைப்
 பராசத்தி பவளவாய் முத்தமருளே
 பங்கய மவர்க்கோயில் மங்கையர்
 துரைப்பெண்ணொரு பவளவாய் முத்தமருளே. (4)

செறிசீ ரணிகொள் முடிநெடிய
 திருவி தியிலே திருவாழித்
 திருத்தே ரேறித் திருவுலா
 செய்யுந் தியாக ராசர்செகத்
 திறைவர் மந்தா கினிப்பெண்மே
 விச்சை நோக்க மினிதுசெய
 இரண்டு கிளையுஞ் சிறுபிறைமே
 வேறி முகத்தில் முத்தரும்பி
 அறவும் புலக்குந் தகைமையைக்கண்
 டணங்கே தவறே தென்றிறைஞ்சு
 அம்மா வெல்லாம் வல்லசித்தர்க்
 கருமையீதோ யென்றுசிறு
 முறுவ லரும்புங் கனிவாயால்
 முத்தந் தருக முத்தமே
 முக்கட் கரும்பே மலையரசன்
 முத்தே முத்தந் தருகவே. (5)

யோகப் பெண்ணே புவனமெலா
 முதவும் பெண்ணே யுயிர்க்குயிராய்
 யுறையும் பெண்ணே கதிர்மணிச்சூட்
 டோரா யிரம்பை விரிப்பவளர்
 நாகப் பெண்ணே யிந்திராணி
 நாமும் பெண்ணே விரிகடல்குழ்
 ஞாலம் பரவுந் திருவாசூர்
 நம்பர்தியாக ராசர் பைம்பொன்

ஆகப் பெண்ணே யெழின்மேலை
யருமைப் பெண்ணே சிறுபிரமர்
அருளும் பெண்ணே தமிழ்க்கூட
லரசன் மலையத் துவசனருள்
மோகப் பெண்ணே துரைப்பெண்ணே
முத்தந் தருக முத்தமே
முக்கட் கரும்பே மலையரசன்
முத்தே முத்தந் தருகவே.

(6)

தத்துந் திரைக்கா விரிமுத்துந்
தாமும் பொருளைத் துறைமுத்துஞ்
சரயு நன்னீர்ப் பருமுத்துஞ்
சந்திர பாகைத் திருமுத்துங்
கத்துந் தரங்க முகரிமுத்துங்
கங்கைக் கரைதோ றெதுங்குமுத்தும்
கம்பை யாற்றிற் கழிக்குமுத்தும்
பம்பையாற்றிற் கொழிக்கு முத்து
நித்தங் கோதா விரிமுத்துட்
எல்லா முத்தும் நினைவேங்காண்
ரிமலாய் கமலாபுரி மயிலே
நிதிசேர் நெல்வே வியின்பேயின்
முத்த மகிழும் பவளவாய்
முத்தந் தருக முத்தமே
முக்கட் கரும்பே மலையரசன்
முத்தே முத்தந் தருகவே.

(7)

சாலி முத்த மள்ளுவாள்
தன்னு லரியுண் டலைந்துதிருந்
தழைக்குங் கழைத்தண் பருமுத்துஞ்
சாய்ந்து கழிப்பட் டனமுகில்வாய்
ஆலி முத்தம் நீரேறு
மார்க்குஞ் சங்க முத்தமெலாம்
அலைபட் டொதுங்கி விடுமந்தா
மரையிற் பிறந்த அருமுத்தம்
போலி முத்த மால்யாணப்
பொருப்பின் முத்த மரியுதிரால்

போக்கு முத்தந் தென்கமலைப்
 புனிதர் பாகத் தினிதிருந்து
 மூல முத்தி தந்தருள் பெண்
 முத்தே முத்தந் தருகவே
 முக்கட் கரும்பே மலையரசன்
 முத்தே முத்தந் தருகவே.

(8)

கற்றைப் பசும்பொற் செஞ்சாவி
 கதிர்முத் துதிருங் கழனிதொறுங்
 கதிப்ப வளர்ந்து முதிர்ந்து கன்னல்
 கண்கள் தோறுந் தெளிர்முத்தஞ்
 சுற்றுங் கதிர்சேர் பொன்னுலகில்
 சுரர்கற் பகப்பூந் தருமிழலில்
 தோகை யன்னார் களபமுலைத்
 துயிலுமுத்து வடத்தொடும்போய்
 எற்றித் தெய்வ மணத்தொடும்பின்
 டும்மாவிலத்திற் பெண்கள் கண்ணேர்
 இணைப்பொற் குடத்தி லெதிர்மோதி
 யிறைந்து விடக்குஞ் சோதிவிலா
 முத்தஞ் கொழிக்குந் தமிழ்க்கமலை
 முத்தே முத்தந் தருகவே.
 முக்கட் கரும்பே மலையரசன்
 முத்தே முத்தந் தருகவே.

(9)

(வேறு)

சனகரா தியர்கண்டு நறியமா மலர்கொண்டு
 தயவாகி முற்பணியவே
 சகலதே வருமம்பொன் மலரின்மா ரியினின்று
 தலைவா வெனப்புகலவே
 பனகரா சனுமிஞ்சு புரியுந் டருமெங்கள்
 பரமமே யெனப்பரவவே
 பவளமே னியினம்பு தவளந் றணியந்த
 வழிகேமிகுந் துலவவே
 அனகமா மணிமன்று ளானநடமா டியநம்பர்
 அசபா நடத்தரமுதே

அமலைசா யதியெங்கள் கமலைநா யதியன்ப
ரகமென்னுண் மலர்ப்பிரசமே
கனகவா ரிசவஞ்சி யுருகவேர் மொழிகொஞ்சு
கனிவாயின் முத்தமருளே
கரியமா லொருதங்கை பெரியமால் வரைமங்கை
கனிவாயின் முத்தமருளே.

(10)

அதிருநீ னிறமென்ற கடலென
வருகின்ற அசுரேசர் பட்டுவிழவே
யடருமூ ழியின்வெம்பு மழலென
வருகின்ற வரியேறு சித்திரமயிலே
முதிருநீ சர்க்கத்தங்க னிதையதா
மரையின்க ணொழியா திருக்குமனமே
முனைகொள்வே லதுகொண்ட முருகையோர்
கரம்தந்த முதலோ டளித்தமுதலே
சதுரர்மீ னவர்தங்கள் குலமெலா
முயவந்த தனியாணி முத்துவடமே
தருணகு ரியர்தங்கு மலரென
மலரங்கை யொளிலீச சக்ரதரியே
கதிர்கொள்பு ரணசந்தர வதனிநா
ரணர்தங்கை கனிவாயின் முத்தமருளே
கமலைமா நகரின்கண் வருபரந்
பரைகொஞ்சு கனிவாயின் முத்தமருளே, (11)

முத்தப் பருவம் முற்றும்.

வாராலைப் பருவம்

மாலைக் கருங்கொர் தளபார
 மாலை யுடனே சரியாமல்
 மதிமண் டலத்தின் வெயர்முத்தம்
 வந்து சிறிது மருப்பாமல்
 கோலக் களப வடஞ்சுமந்த
 கொங்கை யினரீர் குலுங்காமல்
 கொங்கைக் கோடுங் குழற்காடுங்
 கொண்டு மருங்குல் வருந்தாமல்
 சிலத் தவர்நான் மறைதேடுஞ்
 செம்பொற் சிலம்பு சதங்கைபுனை
 செந்தா மரைத்தாள் சிவவாமல்
 தேனே யெம்பால் மெல்லமெல்ல
 வாலைக் கரும்பே திருவாசு
 ரனமே வருக வருகவே
 அருள்சேர் யோகா சனத்துறைபெண்
 னரசே வருக வருகவே. (1)

செம்பொன் மணிமா டந்தோறும்
 சித்திர மணிக்க டங்கடொறுஞ்
 சீரார் மணிமன்று கடோறும்
 சேனா றணிஞன் றுகடோறும்
 பைம்பொன் னெடுவீ திகடோறும்
 பரவுஞ் சிறுவி திகடோறும்
 பாங்கி லுயர்மே னிலைதோறும்
 பளிங்கிற் புனைகா னிலைதோறும்
 விம்ப விதழா ிடந்தோறும்
 மிக்க தனபொற் குடந்தோறும்
 வேவும் மாந்தர் புயந்தோறு
 விசய வில்வேள் மிக்கமலர்
 அம்பு பரப்புந் திருவாசுர்க்
 கரசே வருக வருகவே
 அருள்சேர் யோகா சனத்துறைபெண்
 னரசே வருக வருகவே. (2)

தண்டை புனைய வருகசிறு
சதங்கை புனைய வருகமுத்தின்
தரிசு கிடக்கும் பொற்சிலம்பு
சரணத் தணிய வருகமலர்க்
கொண்டை புனைய வருகமுத்துக்
குச்சச் சொருக வருகவச்சரக்
கொப்பும் பருமுத்து மாலைகளுங்
குலுங்க வணிய வருகவிரு
கெண்டை விழிக்கு மையெழுதக்
கிட்ட வருக பொற்குமிழ்போல்
கிளரு முத்து முக்குத்தி
யணிய வருக சோலைதொறும்
வண்டு முரலுந் திருவாரூர்
வாழ்வே வருக வருகவே
மானே யோகா சனத்தில்வளர்
மயிலே வருக வருகவே

(3)

பாலாய் மழலை கிள்ளையஞ்சொற்
பாலாய் வருக வருகவே
படருங் கடம்பா டவியில்வளர்
பரமே வருக வருகவே
மேலாய் மொழிவே தாந்தமணி
விளக்கே வருக வருகவே
விண்ணோர் பரவுஞ் சித்தாந்த
வித்தே வருக வருகவே
காலா யிரநா கணியில்வளர்
கரும்பே வருக வருகவே
கமலா லயநா யகியேயென்
கண்ணே வருக வருகவே
மாலா மெனையு மேற்றுவந்தான்
வாழ்வே வருக வருகவே
மானே யோகா சனத்தில்வளர்
மயிலே வருக வருகவே

(4)

அணியே யணியும் வச்சிரமே!
 யாணித் தரள மணிவடமே
 யடருஞ் சோதி மாணிக்கத்
 தழகே! முழுவான் வயிரமீடும்
 பணியே சுமந்து வனஞ்சுமந்து
 பரவப் படுவான் படர்மின்னே
 பங்கே ருகத்தில் வீற்றிருக்கும்
 பாவை முதற்பெண் சுளுக்கெல்லாம்
 தனியே தந்தாவள வேந்தர்
 தாரிற் பசும்பொன் ருதனையாய்
 தனக்கொப் பில்லா வாருர்வாழ்
 தைய லரசே தனிரீல
 மணியே பொன்னே மரகதமே
 மழவே வருக வருகவே
 மாணே யோகா சனத்தில்வளர்
 மயிலே வருக வருகவே.

(5)

திருமால் பிரமர் கண்கனிப்பத்
 தேவர் பெருமான் மனங்கனிப்பச்
 செம்பொற் கனகத் தேரேறித்
 திருவா ருர்த்திரு வீதிக்கண்
 திருவு லாச்செய் நாயகனைச்
 சேவிக்கின்ற குழுவமரர்
 செறிவா லுளதாஞ் சிறுதுகளுந்
 தெருவில் மிடைந்து தியங்குவார்
 பொருவில் முடிசு னொடுமுடிகள்
 பொரலா லெழுந்த பொற்பொடியும்
 போய்ப்பொன் னுலகம் புவியுலகம்
 புவிபொன் னுலகப் பொலிந்தழகு
 வரிசேர் புவிக்கால் முனிவர்தொழு
 மன்னன் வாழ்வே வருகவே
 மாணே யோகா சனத்தில்வளர்
 மயிலே வருக வருகவே
 கொஞ்ச வருக வொருமுத்தங்
 கொள்ள வருக மலரளகங்

(6)

கோத வருக சுகந்தசரக்
 கொத்து சொருக வருகமலர்
 அஞ்சம் வருக புழுதிதுடைத்
 தனைக்க வருக தொட்டிலின்மேல்
 ஆட்ட வருக பாலாட்டி
 யாற்ற வருக பேராசை
 மஞ்ச வருக மேனைதவம்
 விளங்க வருக வாநூர்
 மெச்ச வருக தமிழ்க்கூடல்
 வேந்தன் மகிழ வருகவே
 மஞ்ச செறியு மலையரசன்
 மகளே வருக வருகவே
 மாணே யோகா சனத்தில்வளர்
 மயிலே வருக வருகவே
 மாணிக் கப்பூங் கொடியனைய
 வாணோர் மடவார் வினையாடி
 மகிழ்கற் பகப்பூஞ் சோலைக்கு
 வளைத்த வேலி யாமென்னு
 காணப் பெரிய தீவேழுங்
 கடல்க ளேழுஞ் சூழ்நேமிக்
 கதிர்மால் வரையை யூழிதொறும்
 படைத்துப் படைத்துக் கைவந்து
 சேணிற் பொலியுந் திசைமுகனார்
 சிறப்பாய்ப் பின்பு படைத்தமையால்
 திகழ நிற்கும் புறச்சுவராஞ்
 சக்ர வாளத் திகிரியென
 மாணப் பொலியும் பாவல்லோர்
 பரவ நிற்கு மதிலாநூர்
 மாணே யோகா சனத்தில்வளர்
 மயிலே வருக வருகவே.
 தண்ணென் முல்லைப் பூம்புறவந்
 தன்னிற் பரந்து புன்மேய்ந்து
 தடங்கான் யாற்றி நீருண்டு
 தழைக்குங் காயா நிறுவெங்கும்

(7)

(8)

எண்ணுந் துயில்கொண் டிமிலேற்றோ
 டெழுந்து சாயு மினரிரைகள்
 ஏற்றை மறந்து குழக்கன்று
 மிதைய மறந்து தழையுமறந்
 தெண்ணு மிசையொன் றதுமறவா
 தோடித் திரண்டு செவிசாய்ப்ப
 ஒலிக்கு முல்லை வேயங்குழலை
 யூதும் பெருமாள் கருங்கொண்டல்
 வண்ணன் றங்காய் தென்கமலை
 வாழ்வே வருக வருகவே
 மாணே யோகா சனத்தில்வளர்
 மயிலே வருக வருகவே

(9)

(வேறு)

தருண மங்கலை வருண சங்கலை
 தருக ருங்கடல் வருகவே
 சரம தன்செக முழுதும் வென்றிட
 வருள்பு ரிந்தவன் வருகவே
 அருண வெங்கதிர முதசந்திர
 னிடன மர்ந்தவன் வருகவே
 அசுரர் தந்தன முறிய வன்றட
 லரிது ரந்தவன் வருகவே
 பொருண யம்பெறு மறைக ஞுந்தொடர்
 புவன சுந்தரி வருகவே
 பொருநெ டுந்திரை யிளம்பி றைமுடி
 புனைந்தும் பொன்னிற மேவுமோர்
 கருணை யங்கட லுடன மர்ந்தவன்
 கமல மாதர்கள் வழிபடுங்
 கமலை யம்பிகை வீமலை சுந்தரி
 கௌரி சங்கரி வருகவே

(10)

தவள வெண்பிறை தனம டந்தைய
 ரழகெனுந் திருவருகவே
 சரண நம்பிய ரடியர் வெண்பிறை
 தனைம றந்தவன் வருகவே

பவள மென்கொடி துவளு மின்னிடை
 கனக மென்கொடி வருகவே
 படர்க டம்படர் நெடிய தண்டலை
 யமர்ப சுங்கிளி வருகவே
 யுவள கம்புகழ் மலர கம்பெரி
 தெனவு றைந்தவள் வருகவே
 யுலக டங்கலு றிலைபெ றும்படி
 தவழு யன்றவள் வருகவே
 கவள வெங்கரி யுரிபு ணைந்தவ
 ரிடம மர்ந்தவள் வருகவே
 கமலை யம்பிகை விமலை சுந்தரி
 கௌரி சங்கரி வருகவே.

(11)

வாராணைப் பருவம் முற்றும்.

அம்புலிப் பருவம்

ஈழிச் செழுங்கனிப் பவளவா யிந்திராணி
 மென்கை யரம்பை முதலாய
 விண்ணுலகில் மாதரு முப்பத்து முக்கோடி
 விண்ணவரு மிந்தி ரனுரீள்
 குழிக் கடாசலத் தரசருஞ் செகராசர்
 தொகையரும் நாக வேந்தன்
 சோதிமணி முடிநெடிய திருவீதி யெங்குமொலி
 குழநெடு வேலியேழும்
 வாழிப் பசும்பொன் வரைதன்னை வளைந்தவென
 வரிசையிற் குழ்ந்து வரவே
 மால்பிரமர் தோழர்தன் சிங்காத
 னத்திசுமேல் வளர்தியாக ராசருடனே
 ஆழித் திருத்தேரில் வருபரா
 சத்தியுடன் அம்புலி யாடவாவே
 யம்போருகப் பெண்கள் செல்வத்துரைப்
 பெண்ணுடன் அம்புலி யாடவாவே.

(1)

முன்னநான் மறைகட்கு மூவர்க்கும்
 மயலார்க்கு மெட்டாத முக்கட்பிரான்
 முடிமே லிருக்கின்ற பான்மையா
 லோவிந்த மூன்றுல்கு மகிழ்தலாலோ
 சொன்னவா ரமுதமய மாதலா
 லோவுயிர்த் தோழியொடு தோன்றலாலோ
 சொல்லரு முயிர்ப்பயிர்கள் யாவையும்
 வளர்த்தருஞ் சோதிபெறு நீதியாலோ
 கன்னிமரர் முன்னர்நீர் தோன்றிடுங்
 காலையிற் கைகுவித் திடுதலாலோ
 கனதையா வம்புலி வாவென்று
 கூறினாள் கனகமணி யோகாசனத்
 தன்னதிரு வாரூரி லமர்பரா
 சத்தியுட னம்புலி யாடவாவே
 யம்போ ருகப்பெண்கள் செல்வத்
 துரைப்பெண்ணுட னம்புலி யாடவாவே. (2)

விரியுநெடு வெண்டுகரைக் கடலாடை
 யுலகேழு மிக்கசெங் கோல்செலுத்தி
 மேன்மைபெற வெண்ணினும் விண்ணவர்கள்
 பரவுதே வேந்திர பதமேநினையினும்
 பரவுமொரு பொன்மட லாயிரஞ்
 குழ்சேழும் பற்பாச னத்தின்மாலாய்ப்
 பணியினும் பங்கயச் செங்கண்மா
 லாகிடப் பரவினும் பற்பமுதலாம்
 பெரியதன மருவிய குபேரன்
 செல்வமே பேணினு மக்கணத்தே
 பேரன்ப ருக்கருள் புரியவாரூரில்
 வந்தகிளி யந்தமில்லா
 வரியபர முத்தியுந் தருபரா
 சத்தியுடன் அர்புலி யாடவாவே
 யம்போ ருகப்பெண்கள் செல்வத்
 துரைப்பெண்ணுடன் அம்புலி யாடவாவே (3)
 ஏடகத் தாமரையி லரசுபுரி
 பிரமாவு மிந்திராதி தேவர்கணமும்

எண்ணுநான் மறைகளு மின்னமும்
தேடரு மிறைவியொரு குறைவுமில்லா
வீடகத் தேபுகும் பேரன்பர்
சிந்தைதொறும் வீற்றிருந் தரசுபுரியும்
வெற்பரசன் மகன்பசும் பொன்வளையல் தளதளென
விரலாழி விளங்கி மின்னிச்
குடகப் பூம்பதும மலர்கொண்டு நின்னையே
சுட்டின ளழைத்து நின்றான்
தொல்புவன மீதிலகு நீசெய்த
மாதவஞ்சொல்லுதற் கெளிதாருமோ
ஆடகப் பூங்கோயில் வாழ்பரா
சத்தியுட னம்புலி யாடவாவே
யம்போ ருகப்பெண்கள் செல்விதுரைப்
பெண்ணுட னம்புலி யாடவாவே (4)

விரிபெரும் புவனங்க ளெங்குமிவள்
தூயபுகழ் வெண்ணிலா வுண்டுவிசும்
வெண்டிகரைக் கடலாடை மேதினியின்
மட்டுமுன் வெண்ணிலா வுண்டுகண்டாய்
மருவியிவ ஞலகிலாங் குமுதங்கள்
மலர்விப்பன் வானுலா வருவள்ளனி
வாவிவாய்க் குமுதங்கள் மலர்விப்பை
மலைராசன் வஞ்சியிவள் வாயமுதமோ
பொருவருந் தேவர்புகழ் மாதேவ
ருண்டமைய புல்லியநின் வாயமுதமோ
பொன்னுலகி லுளதேவர் தாமுண்ப
ராதலாற் பூவையொடு பொருவாயுணர்
அருவுருக் காண்டரிய ஆரூரி லம்மையுடன்
அம்புலி யாடவாவே
யம்போ ருகப்பெண்கள் செல்விதுரைப்
பெண்ணுடன் அம்புலி யாடவாவே (5)

இருள்மண்டி யுண்டிடுவை ககனகெடு
வீதிதனி விரவிலே சென்றுதிரிவா
யிசையாத கயரோக முற்றதனை
யென்சொல்வே னென்றுங்க ளங்கமுடையாய்

பொருள்கொண்ட தேவகுரு மனைவியிவள்
 முகிண்முலைப் பூவைபாற் றவறிழைத்தாய்
 பொன்னுலகி லமரர்கள் பிழிந்துண்டு
 நாடோறும் போட்டிடு வெறுங்கோதுகாண்
 டெருள்கொண்ட மேலவர் சதுர்த்தியி
 லுனைக்கண்டு தெரிசியா ரிவைபோலவே
 தியபிழை கோடியுண் டவையெலா
 மெண்ணுது சிறியபெண் பிள்ளைமதியால்
 அருள்கொண் டழைக்குமில் வாருரிற்
 சத்தியுட னம்புலி யாடவாவே
 யம்போ ருகப்பெண்கள் செல்வதுரைப்
 பெண்ணுட னம்புலி யாடவாவே (6)
 தனக்குடிகர் வெண்டுகரைக் கங்கா
 நதிப்பெருநூடு தன்கணவர் செம்பவளவார்
 சடைமூடியி லுறைவதுந் தவறென்று
 திருவுளந் தன்னிலொரு சுற்றுநினை யா
 ணமக்கினிய தோழிமார் வளமனையை
 நாடோறும் வனமழிப் பதுவுமதியான்
 மகிணர்க்கு மாருன மதனுக்கொர்
 குடையாக வருவதுஞ் சிறிதுமெண்ணுள்
 கனக்குநீ காளக டத்தொடு பிறந்ததுங்
 கருதாமல் மகிழ்வுகூர்ந்து
 கருணையோ டழைப்ப தென்சொல்
 வேன்செய்யபூங் கமலமலர் வாவிதோறு
 மனக்குழாஞ் சுற்றுதிரு வாருர்ப்பரா
 சத்தியுட னம்புலி யாடவாவே
 யம்போ ருகப்பெண்கள் செல்வதுரைப்
 பெண்ணுட னம்புலி யாடவாவே (7)
 கண்டகலை பதினா றுனக்குண்டு சயிலேசர்
 கன்னிக்கோ ராயிரங்கான்
 கரியமா கடலுண் டுனக்கிவட் கரனெனுங்
 கருணைமா கடலுண்டுகான்
 பண்டுமுனை யுலகோர்கள் வெண்மதி யெனப்பகர்வர்
 பாவையொன் மதியுடையன்கான்

பரவுமண் டலமொன் றுனக்குண்டு வஞ்சிக்கோர்
 பதினா யிரந்தலங்காண்
 மண்டல மதிப்பவொளிர் பத்துமாத் துத்தங்க வணியலிடு
 செங்கை மலரால்
 வாடுவென் றழைக்குமுனம் வருதிகண் டாய்ப்சும்
 பொன்முடி வணக்கினாளும்
 அண்டர்நா தன்தொழு மாரூர்ப்பரா
 சத்தியுட னம்புலி யாடவாவே
 யம்போ ருகப்பெண்கள் செல்வ துரைப்பெண்ணுட
 னம்புலி யாடவாவே (8)

வம்பிலொரு தக்கனார் முக்கனா ரின்றியே
 மாவேள்வி செய்தஞான்று
 வருவீர பத்திரன் முன்னிற்ற லாற்றாது
 வாசவன் தெறிகெட்டது
 மும்பர்தம் பேரணிகள் கடலுடைந் தெனவுடைந்
 தோடியே விட்டகதையு
 மொள்ளொளிக் கதிரவன் பல்லுதிர்ப் புண்டது
 மோங்குதழல் கைபோனது
 மிம்பர்மற் றேனோர்கள் பட்டபா டதுநிற்க
 விறைவனீ பட்டபாடு
 மென்சொல்கே னின்னுமிவள் வெகுளுமுன் அவர்சாப
 மெய்துமெதிர் நிற்கமுடியா
 தம்பிகைதென் னாருளில் வருபரா சத்தியுட
 னம்புலி யாடவாவே
 அம்போ ருகப்பெண்கள் செல்வதுரைப் பெண்ணுட
 னம்புலி யாடவாவே. (9)

மானந் தருங்குலங் குடிவடிவு பேரழகு
 வாழ்நாள் சிறந்த சீர்த்தி
 மன்னியகு பேரன்பெருஞ் செல்வநவ ரெத்தின
 மாடமா னிகைசுரும்பார்
 தேனந்த மழலைமொழி மானார்கள் குமுதவாய்த்
 தேனெழு கு செங்கட்சிறார்
 திசைகொண்ட பெருவாழ் வணத்துமுத் தெறிபெருந்
 திரைவேலை யுலகமிசையே

யினர் தருங்கன வலகையந் தேர்நீரின் எழுகுமிழி
 முகில்மின் குமென
 வெண்ணுவார் மனத்திருவர் தம்மா லறியாத
 வெருவனெடு வீற்றிருக்கு
 மானந்த வெள்ளமா மாகூர்ப் பராசத்தியுட
 னம்புலி யாடவாவே
 அம்போ ருகப்பெண்கள் செல்வதுரைப் பெண்ணுட
 னம்புலி யாடவாவே. (10)

அப்புலிப் பருவம் முற்றும்.

அம்மாணப் பருவம்

சாயுமென் மலரளக பாரமும் வளருதன
 பாரமுந் தாங்கினானுஞ்
 சாயுநா லிடையுனது சிற்சுணமொர் முக்குணந்
 தான்காட்டு தன்மைபோலப்
 பாயுமொள் ளொளியீசு படிசத்தின் அம்மாண்கள்
 பங்கயச் செங்கைதோயும்
 பருவத்தில் மாணிக்க நிறமாக நீலமான்
 பார்வையிற் பார்வைபாய
 ஏயுமிந் திரநீல நிறமாக மணிமுறுவ
 விளநிலவு பாரித்தலா
 வினியகதிர் வெண்முத்த நிறமாக இசைபாடி
 யெம்மனோர் தம்பொருட்டு
 ஆயிரம் பேர்கள்பெறு மாகூர்ப் பராசத்தி
 யம்மாண யாடியருளே
 யாழிமா லொருதங்கை வாழிமால் வரைமங்கை
 யம்மாண யாடியருளே. (1)

வானவி நியினுலவு தாராக ணத்தினிடை
 வளரமுத சந்திரன்போல்
 வளர்ச்சங்கா யிரத்திடை நிலவுபொழி யுத்தம
 வலம்புரிச்சங்க மதுபோல்

நானமார் குழலெழிற் றோழியர்கள் புடைகுழ
 நடுவே யிருந்தெனம்மை
 நான்மறையி னிசைபாடி வெருராச மோடியொடு
 நளினகர மலர்கள்சேப்பத்
 தானமார் கற்பகப் பூஞ்சோலை மீதுபடர்
 தருகாம வல்லி யழகாய்த்
 தாவிப் படர்ந்தேறு கொழுக்கொம்பு போலவே
 தான்கட்டு கொடியாடுறு
 மானமர் மணிமதிட் கமலைப் பராசத்தி
 யம்மாண யாடியருளே
 யாழிமா லொருதங்கை வாழிமால் வரைமங்கை
 யம்மாண யாடியருளே. (2)

கட்டுபொற் சேலையுங் கொத்துமுத்
 தோலையுங் கதிர்விசு பொன்மாலையுங்
 காந்தளஞ் செங்கையிற் கடகமும்
 வளையலுங் காலிற் சிலம்புமெல்லா
 மொட்டமென முன்வைத்து வாரிசு
 மலர்க்கோயி லுறையுமிரு தோழிமாரும்
 ஒருவிசையி லவைதோற்று மீளவுங் கஸ்தூரி
 யொழுஞ்சிந் தூரநுதல்மே
 லிட்டபொற் சுட்டிய முத்துமுகக் குத்தியு
 மெதிர்வைப்பவவர்களுடனே
 எதிராடி மெத்தவும் வழக்காடி மடிபிடித்
 தெம்மிறைவி யெளியள்போல
 வட்டதிசை யும்பரவு மஞ்ஞர்ப் பராசத்தி
 அம்மாண யாடியருளே
 ஆழிமா லொருதங்கை வாழிமால் வரைமங்கை
 யம்மாண யாடியருளே. (3)

கதிர்விசு பைந்தோகை மயில்கள்புடை... குழந்தமா
 கனராச லீலமயில்போற்
 கன்னியர் நனந்தலை துன்னியென் னம்மைசெங்
 காந்தளங் கைகளாலே
 எதிர்விசு மொளிமுத்தி னம்பனை களாகாச
 மெங்குறிதை கின்றதோற்றம்

மீதுபே ரண்டமா மிதபொதியு மகிலாண்ட
 மிகையெனவு மிரவியுடனே
 மதியாகு மிருவிளக் கிடுதாய கனகமணி
 மண்டபத் தினிதிலங்கு
 மலர்தவன புண்டரிக முகநிரைக ளென்னவும்
 வளர்தமிழ்த் தியாகராசர்ச்
 கதிமோ கனப்பெண் கமலாபாயப் பெண்மணி
 யம்மாண யாடியருளே
 ஆழிமா லொருதங்கை வாழிமால் வரைமங்கை
 யம்மாண யாடியருளே.

(4)

பாடல்வண் டிசைமுரல சுகந்தசர
 மொடுமளக பாரஞ்சரிந்த சையவே
 பருமுத்து மூக்குத்தி தளதளென
 முகிழ்முலைகள் பளபளென மணியாழிசூழ்
 கோடலஞ் செங்கைவளை கலகலென
 மழையிற் கொஞ்சமொழிக் கிள்ளியென்ன
 குவளையங் கண்கள்மென் குமிழ்மேவ
 மறிந்தெழிற் குவலய மிட்டசோதித்
 தோடலம் புங்குழை கடப்பவிரு
 காயுஞ் சூழ்ந்துமணி நூபுரங்கள்
 துவளுமிடை யினியாத வருமையென
 முறையிடச் சுந்தரப் பைந்தோகைபோ
 லாடலம் பிகைதமிழ்க் கமலைப் பராசத்தி
 யம்மாண யாடியருளே
 ஆழிமா லொருதங்கை வாழிமால்
 வரைமங்கை யம்மாண யாடியருளே.

(5)

தண்டரள மணிமுறுவ லிந்திராணி முதலான
 தருமீழற் பெண்கள்காணத்
 தவளவேண் டாமரைப் பெண்காண வாயிரந்
 தமனிய மடல்கள்குழ
 புண்டரிக மாளிகையில் வாழும்ப் பெண்ணினொடு
 பொருந்துபந் தயமென்கொலார்
 பொற்றுதில் பிடித்தனை யெதிர்த்துமற் றவளுநின்
 பூந்துதில் பிடித்தபோதிற்

கண்டவர்க ளென்சொலார் விடுவிடெனக் கூவரின்
 கணவர்கண் டாலுமயிலே
 கனமாய் நகைப்பரென வாருயிர்த் தோழியர்
 கருணையோ டளவளாவ
 அண்டர்கள் பரவுதிரு வாருர்ப் பராசத்தி
 யம்மாளை யாடியருளே
 யாழிமா லொருதங்கை வாழிமால் வரைமங்கை
 யம்மாளை யாடியருளே.

(6)

(வேறு)

கருமைக் கண்ணூர் தாமரை
 மின்னூர் கவரிகள் வீசிடவே
 கதிர்வெண் குடைபுகழ் மாத
 ரேடுப்பக் கனிவா யிந்திராணி
 பருமைப் பொற்கா ளாஞ்சி
 யெடுப்பப் பாகடை செய்வீரப்
 பாவை கொடுப்பக் காவுல
 குறையும் பாவையர் நடமாட
 வொருமைக் கண்ணே செல்பவர்
 உண்மை யுலகே முஞ்சூழும்
 யோகா சனமேல் வாழூந்
 துரையே யுயர்மா மதுரையர்கோ
 னருமைப் பெண்ணே மதுரப் பெண்ணே
 ஆடுக வம்மணையே
 ஆளு ரரசே மறையின் சிரசே
 யாடுக வம்மணையே.

(7)

பரிமள மலரே மலர்திரு மணமே
 பாவலர் தம்முயிரே
 படரொளி யிமையா சலமர கதமே
 பாரதி தன்னழுதே
 விரிகதிர் நெடுவேல் மதுரையர் துரையா
 மீனவர் பெண்ணரசே

வெகுவித மறைதான் முறையிடு பரமே
 மேலவர் சின்மயமே
 திருமகள் நலமே செயமகள் வலமே
 சீர்பெறு நன்னிலமே
 திகழ்மணி யொளியே ஒளியிளி லொளியே
 தேவர்தன் மன்னளியே
 அரிவையர் மணியே வரதிரி புரையே
 யாடுக வம்மணியே
 யருள்புரி கமலா புரிமட மயிலே
 ஆடுக வம்மணியே.

(8)

வெயில்விரி கதிர்வா முகர்கள்
 கடல்போ லோடினர் வெந்நீடவே
 விரைகுர கதரா சியினணி
 தெரியா மாதிரம் விண்ணுறவே
 புயலுரு மெனவே யதிர்தரு
 பொருமால் யானைகள் மண்ணிடைவே
 பொழியரு விகளொ டுயர்மணி
 மகியே போலவி ரெண்ணுறதேர்
 மயில்கொடி யுடனே யுடைபட
 வெகுபேய் பாடின முன்னுறவே
 பளபள வெனுமவர் கொடுபோர்
 வருகுர் மாவிழ மின்னியரீள்
 அயில்முரு கையே மனமகி
 முகையே ஆடுக வம்மணியே
 அருள்புரி கமலா புரிமட
 மயிலே ஆடுக வம்மணியே

(9)

அரவிய பூண்முலை யவரணி
 மணியே அன்பர்கள் கண்மணியே
 அடிப்படு மறைமுதல் மறைகளி
 னடுவுஞ் குழ்தரு மேன்முடிவே
 தரைமுத லுலகே ழினுமத
 னெருகோ லேசெலு முன்னருளே

தருகயல் விழியே குழவன
மொழியே தரவரு நன்னிதியே
பரவிய தமிழா விருவிசை
யொருதா தாயிரு என்னடுவே
பரவைதன் மனைவா சலிவரு
பரனார் பால்வளர் பெண்ணரசே
யரவ வண்ணமிசை யேவளர்
மரகதம் ஆடுக வம்மனையே
அருள்புரி கமலா புரிமட மயிலே
ஆடுக வம்மனையே.
அம்மாளைப் பருவம் முற்றும்.

(10)

நீராடற் பருவம்

விடலரிய வெற்றியங் கொடியொடு
நடக்குமத வேழநிரை வனிகநிரையாய்
மேகமண் டலமளவு மவர்விடு
கடும்பரிகள் வீசுகொடி வெண்டிரைகளாய்
மடலவிழ் மலர்ச்செழுந் தாரணியு
நீளணிசெய் வாட்டாளை கோட்சுறவமாய்
வன்னமார் பலகோடித் திரளொடுந்
தோன்றுநெடு வையங்கள் மால்வரைகளாய்
உடல்பெருகு மயில்விழிக் குயின்மொழிப்
பவளவா யன்னலார்

* * * *
* * * *

கடலணைய வீதியிற் திருவுலா
வருசெல்வி காவேரியாடியருளே
கனதைக் கிருபாசத்தி கமலைப்
பராசத்தி காவேரி யாடியருளே.

(1)

தங்கவரி வணையலிடு செங்காந்த
ளையகைச் சசிமுத லமரர்மடவார்

சந்தவேழிசைபாடும் வண்டுபயி
 றுமலர்த் தையலா கங்கனோடும்
 கொங்கலரும் மணிமாலை யருவியங்
 கிரிராச குமரிநீ யாடுதோறுன்
 கொங்கையிள நீர்கனிற் றங்குகற்
 பூரமுங் குலவுமதி வாணுதலின்மேற்
 பொங்குகத் தூரியுந் திலதமு
 மிலகுபைம் பொன்போலும் மேனியெங்கும்
 பூசுமண மஞ்சளும் தரைபாய
 வெவ்வேறு பொருதிரை கொணர்ந்தேறலாற்
 கங்கையும் யமுனையும் வாணியும்
 போலவரு காவேரி யாடியருளே
 கனதைக் கிருபாசத்தி கமலைப்
 பராசத்தி காவேரி யாடியருளே.

(2)

*	*	*	*
*	*	*	*
*	*	*	*

நீராடற் பருவம் முற்றும்.

பொன்னாசற் பருவம்

*	*	*	*
*	*	*	*
*	*	*	*

பொன்னாசற் பருவம் முற்றும்.

உ
கமலாம்பாள் துணை

கமலைப் பராசத்தி மாலை

காப்பு

திருவார் கமலைத் திகழ்யோக பீடஞ்
செழித்துவள
ருருவா யருவு முபயமு மாகு
முயர்பரைதான்
மருவார்வத் தானற் பராசத்தி மாலை
வழுத்தியுய்ய
வருணா நல்குவன் வாதாவி வாரண
வைங்கரணே.

நூல்

திருவும்வெண் டாமரைச் செல்வியு மாசிச்
சிவனிடத்தின்
மருவு முமையாய் மகேசுவரி யாகி
மனோன்மணியாய்த்
தருபரை யாயுன் சரணே சரணென்று
சாராமன்பர்
பருகுஞ் சிவானந்த மேதென் கமலைப்
பராசத்தியே.

(1)

சத்தியு மாசிச் சிவமுமா யுலகிற்
சகலமுமாய்ச்
சித்தியு மாகியச் சித்தி பெற்றோருஞ்
செலற்கரிய
முத்தியு மாகியம் முத்திக்கு வித்தாய்
முனைத் தெழுந்த
பத்தியு ஞானமு மாகுங் கமலைப்
பராசத்தியே.

(2)

நாலே நிகரெழி னுண்ணிடை யும்மந்
 நுணுகிடையின்
 மேலே விளங்கு கொங்கையு மலரணி
 மென்கரமுஞ்
 சேலே நிகரருட் பார்வையு மாயென்
 சிந்தைநின்றான்
 பாலே நிகர்மொழித் தாயே கமலைப்
 பராசத்தியே.

(3)

புத்தகக் கையும் பளிங்கொளிர் மாலை
 புனைகரமு
 மத்த மிரண்டில் வரதா பயமு
 மணிபலவு
 மொய்த்த சரச்சந்திர மேனி யாயுனை
 முன்னுமுயர்
 பத்தர்க்கு வித்தையை நல்குங் கமலைப்
 பராசத்தியே.

(4)

உன்னித் தியானிக்க மெய்ஞ்ஞான மேனியு
 முன்மையன்பாற்
 பன்னித் துதிக்கத் திருநாம மும்பல
 பத்திசெய்ய
 மன்னித் திகழ்கோ யிலுங்கொண் டெமையான்
 மனோன்மணியே
 பன்னித் திவாகைத் தாயே கமலைப்
 பராசத்தியே.

(5)

நடன முன்றும் வெறுத்தே பரமத
 வினார்வழித்
 தூடனஞ் செய்து சுருதி சிவாகமஞ்
 சொல்லுமுன்மைக்
 கோடனை யேவிழை மெய்யன்பர் கூட்டத்தைக்
 கூடியுனைப்
 பாடப் பணிய வருள்வாய் கமலைப்
 பராசத்தியே.

(6)

வேலே நிகர்வழிச் செவ்வாய் மடந்தையர்
வேட்கைவெள்ளச்
சேலே யணைய மகாமோகத் தேனையுன்
சேவடியென்
பாலே வினையுஞ் சிவானந்த வெள்ளத்
தழுத்தவுமென்
பாலே கருணை புரிவாய் கமலைப்
பராசத்தியே.

(7)

கவியாணி யம்பிகை யாரணி வாரணி
கௌரியுய
ரொலியா ரணங்கு மிறுங்களத் தாயுன்னை
யுன்னிநீத்தம்
நலிதி வினையகன் றுன்றிரு நாம
நவில்பவர்க்குப்
பலியா தனவு முளவோ கமலைப்
பராசத்தியே.

(8)

உயிரே யுயிரி னுணர்வே யுணர்வு
முண்டவொண்ணுச்
செயிர்தீர் சிவமே சிவவறி வேயச்
சிவவறிவின்
அயிரா தெழும்பர மானந்த மேயவ்வா
னந்தம்மார்
பயிரே நிகர்பத்தி தந்தாள் கமலைப்
பராசத்தியே.

(9)

தன்மாத் திரையைந்து மைங்கனை யாகத்
தரித்தவளே
சின்மாத் திரமா யுனை * வேறற வுன்னுஞ்
சிந்தையர்பா
னின்மாத் திரம்பெறு மானந்தங் காட்டி
நிலைபெறச்செய்
பன்மாத் திகழ்குயில் கூவுங் கமலைப்
பராசத்தியே.

(10)

தியே னுளக்கற் றடத்தே நின்சேவடிச்
செங்கமலந்

தாயே யரும்புங் கொலோவுமை யேயுயர்
தண்ணிமயச்

சேயே திரிபுர சுந்தரி யேவிடத்
தியரவின்

பாயே யுகந்தவன் போற்றுங் கமலைப்
பராசத்தியே.

(11)

கண்ணாதி யைந்து மனமாதி நான்குங்
கலந்துலகி

லொண்ணு வுன்பாதத்தை † யொன்றி யுணர
வுலகையே

பெண்ணாதி யாணுரு வாயுல கின்ற
பெரும்பரையே

பண்ணார் மொழிச்சுந் தரியே கமலைப்
பராசத்தியே.

(12)

திருப்பாற் கடனடு மாமணித் திவிற்
செனித்தகற்ப

தருப்பா னெருக்கிய வேலியி னுப்பண்
டழைகதம்ப

விருப்பா ரண்யச் சிந்தா மணிமானிகை
மேவுசிவப்

பருத்தாள் மணிமஞ்சம் வாழுங் கமலைப்
பராசத்தியே.

(13)

காலைத் தினகர னன்னசெம் மேனியுங்
கையிற்பற்று

மாலைச் சிலையுந் பாசாங் குசமு
மலாக்கணையுஞ்

சேலைப் ‡ பொருமரு ணோக்குங் கத்தூரித்
திலகமூமாய்ப்

பாலைக் கடுத்த வருவாள் கமலைப்
பராசத்தியே.

(14)

† ஒன்றியுறையும் - பி-ம்.

‡ பொருமரு ணோக்கும் - பி-ம்.

அருஞ்சல மெய்ய னுள்ளத் தடத்து
அசபைபடம்
புரிதே வரகண்டர் வாமத்து நாமம்
புகலிடத்துந்
திருயோக பீடத்து மென்றுஞ் செழித்தருள்
செய்பரையே
பருமா மணிரிறத் தாயே கமலைப்
பராசத்தியே.

(15)

காமாதி யோடுங் கலந்தகங் காரமென்
கட்டழியப்
போமா நெழுமடி யேனுய்யு மாநெவன்
பூரணியே
வாமாதி யெண்மருஞ் சூழ வளரு
மனோன்மணியே
பாமான் புறச்சொல் நல்குங் கமலைப்
பராசத்தியே.

(16)

வரையினின் மாக மலிசத்திலே சத்தி
மண் னுலக
நிரையிற் படைத்தயன் மாலளித் தேயுயர்
நின்மலனும்
தரைமுதல் யாவுந் துகளாக்கி மூவர்
நிற்குநரேற்
பரையேநின் மேன்மை யெவரே யறிவார்
பராசத்தியே.

(17)

செக்கச் சிவந்த திருமே னியுமிடர்ச்
செம்மலர்க்கை
யொக்கற் செறிய வலக்கர நில
மலரொளிரத்
தக்கயோ காசன மாயோக பீடத்திற்
சார்ந்தமலன்
பக்கத் தமர்ந்தவ ளேதென் கமலைப்
பராசத்தியே.

(18)

கதிர்மதித் தெதிரிடு டாரகை சேர்ந்தொளிர்
காட்சியன்ன
வதிசயப் காட்டு மியன்மணக் கூந்த
வணிமுடியாய்
மதிசிலை யாழி குமிழாடி துப்பு
மணிக்கமலம்
பதியெழில் காட்டு முகத்தாய் கமலைப்
பராசத்தியே. (19)

* துப்புத் தொழுதி கயதராற் றிகையெண்
டுலக்கருணம்
பப்புமருண் மெய்யி லார்த் தண்டாரணி
பல்கவிந
ளிற்பொதி செக்கர்நிகர்ப்ப லுட்டாமரை
யென்னுமவர்ப்
பற்பல மாதர்க்கு வேளாங் கமலைப்
பராசத்தியே. (20)

அரனூர்க் கொடிய வலப்பா கமுநின்
ஊணியீடமுந்
திரமாயொன் ருமெழில் நோக்கிச் சகியர்
சிலர்களைப்ப
வரமா னினது நகையால் வரமதி
மத்தஞ்செய்து
பரமாஞ் சகந்தருந் தாயே கமலைப்
பராசத்தியே. (21)

அரனூர்க் சிலங்கணி யேதுரு வேதிசை
யாதனமே
துரமான் தொழிலிந்து மேதின்ப மேதறி
வொண்படையுந்
தரமா மனைவியு மேதிலை நியெனிற்
றற்பரையே
பரனாரை யாரறி வார்தென் கமலைப்
பராசத்தியே. (22)

தூண்டிய சோதிய னையாய் நின்றபாதந்
தொழுபவருள்
வேண்டிய யாவையு வேண்டு மளவின்
மிகவருள்வோ
யீண்டிய வல்வினை யெல்லா மகற்று
மிறைவிசெல்வப்
பாண்டியன் மாமக ளாகுங் கமலைப்
பராசத்தியே.

(23)

செங்கதி ராற்றிசை பத்தையுஞ் செம்மைசெய்
செவ்வுருவு
மங்கைகள் நான்கில் வரதா பயமணி
யக்கவடன்
தூங்கநற் புத்தகந் தாங்கி யணிகள்செந்
தூசணியும்
பங்கய வாணைப் பாலைக் கமலைப்
பராசத்தியே.

(24)

அல்லியங் கோதைநல் வன்மிக நாதருக்
கார்ந்தகொண்டி
மெல்லியல் பாகம் பிரியாணன் பாலொத்த
மென்மொழியாள்
நல்ல தியாக வினோதருக் காகி
நலமருளிப்
பல்லிய மூம் பெறுவாள் கமலைப்
பராசத்தியே

(25)

கல்வியு ஞானமும் பல்வகைப் போகமுங்
கட்டழகுஞ்
செல்வமு மின்பமு நன்மனை யானுந்
திறலரசு
நல்வள மைந்தருஞ் சித்தியு முத்தியு
நாடியுனைப்
பல்வகைப் பத்தி புரிவோர்க் கருளும்
பராசத்தியே.

(26)

விரியுஞ் சிவானந்த வாரிதி யேயுன்
 வியாபகத்திற்
 பிரிவின்றி யென்று மூலாவுவன் யான் பெரும்
 பேதமைக்கே
 உரியவென் னுள்ளத் துணர்வாக வாழ்தி
 யுறுமெனக்குப்
 பரிபூ ரணிசூறையேதோ கமலைப்
 பராசத்தியே. (27)

மரகத மேனியுஞ் செங்கையில் வீணையும்
 வாய்மலரிற்
 புரமெரித் தோனுண் மிழிசைப் பாட்டும்
 பலவகைப்பூண்
 வரமலி மல்லெழின் மேனிசோம் மாதந்தி
 யாகவுண்டைப்
 பரவுவ ரிசைவல ரார்க்குங் கமலைப்
 பராசத்தியே. (28)

எங்கு நிறைந்த பரம்பொரு னீயென்று
 மெவ்வுயிர்க்குந்
 தங்குஞ் சடங்குஞ் சார்தொழி னீயன்றி
 யில்லையென்றும்
 பொங்கு மறைசொலு மேதோ வினையேற்
 புணர்தலருள்
 பங்கும் பகுந்தரன் மேனியு மாக்கும்
 பராசத்தியே. (29)

வேதமும் வாழிமெய் யாகமம் வாழி
 வியன்றரும
 போதமும் வாழி புனிதரும் வாழி
 புவியும்விண்ணு
 மேதமற் றேங்க விறைவரும் வாழி
 வியம்பியநாத்
 பாதமும் வாழ்க் கமலையில் வாழும்
 பராசத்தியே. (30)

முற்றிற்று.

உ
சிவமயம்

கமலாம்பிகை பிள்ளைத் தமிழ்

காப்புப் பருவம்

காப்புப் பருவம் என்பது, விநாயகப் பெருமான், திருமால் முதலிய கடவுளர் கமலாம்பிகையைக் காக்கவெனத் தாதிபர் வேண்டிக் கொள்ளுவதாக அமைந்த பகுதி.

1. பொருப்பு-மேரு. ஏர், தென் - அழகு. அடுக்கல்-மலை, 'நனினகரம்ஐந்து' என்பது முதல் ஒருவேழம் என்பதுவரை எண்ணலங்காரம் பெற்றுக்கொண்டது. ஆகாம் - கடல். மயிற் பேடாகிய கமலையுமையினது தமிழ்த்தழைய அஞ்சலிப்பாம் எனவும், என்ன, என்ன நிலவுதவழும் சடாமருடம் முதலிய வற்றையுடையவேழம் எனவும் கூட்டுக. தீட்டி - தீட்ட. ஒடித்தமருப்பை எழுதவுன்றியது. சயிலம்நட்டது போலாம். நன்கூத்த - நன்மை தோன்றிய.

2. நாதாந்த வேதப்பொருள்-நாதாந்தப் பொருள் வேதப் பொருள் எனக்கூட்டுக. விந்து சிறந்தொளிருமசுத்தி-விந்து தத்துவமாக விளங்கும் சிவசுத்தி 'பிந்துவிலையே' "பிந்துஸ்வ ரூபினி" என்பன அந்நிலையை விளக்குவன. பராசுத்தியென்பதால் அம்மையின் ஒளிவடிவான அருவத் திருமேனியும், விந்து மாசுத்தி என்பதால் அருவருவத் திருமேனியும், 'இமயவெற்புறை சுத்தி என்பதால் உருவத்திருமேனியும் உணர்த்தப் பெறுகின்றன. அளிதுதையாக் கமலம் - வண்டுகள் நெருங்கி எச்சிலாக்காத கமலம்: என்றது உள்ளத்தாமரையை. பணிலம் - சங்கு. நேரலர் - பகைவர். வனமாலை - துளசிமாலை. பாது - சூரியன். உண்டு, சொரிக்கொண்டல் எனக் கூட்டுக. கொண்டல் - மேகம் (திருமால்) மேகம் உவர்தீர் உண்டு நன்னீர் நல்குவதுபோலத் திருமாலாகிய மேகம் பகைவர் ஆவியையுண்டு, கருணை மழையைப் பொழிகின்றது என்ற நயம் உணர்த்தற்குரியது.

3. தீர்த்தன் - பரிசுத்தன். அடையலர் - பகைவர். மரு-மணம். இடழி - கொன்றை. பொதுனிய - செறிந்த. கோடு - பன்றிக்கொம்பு. வலம் - வெற்றி. மறி - மான்கன்று வாக்கி - வாக்கினையுடையவன். விதிபடை, அரியளி என முறைநிரானிறை.

வாங்கி - ஆணையுடையவன். குகர் - முருகன். அலகை - பேய். பேய்தேவவடிவானவரொற்றை, "பேயுருநீங்கி, பொன்றயங்கிய தேவுருவாகியே பொலிந்த" என்னும் திருவாரூர்ப் புராணம் வாயிர்த்தச் சருக்கத்தான் உணர்க.

4. செத்துப் பிறக்குங் கெடவுளர் - சிறுதெய்வங்கள் இது 'செத்துப்பிறக்கின்றதெய்வங்களெண்ணாவாள்' என்ற முத்துக் குமாரசாமிபிள்ளைத்தமிழ்ப்பகுதியை நினைவூட்டும். உழலாமல் - வருந்தாமல். இருள் - ஆணவம். புத்தி - பதிஞானம். பூர்தானைபிதையப்பூயிகையே புணர்த்ததல் - சத்தி பதியச் செய்தல். படர்தல் - தத்தம்புலன்களிற் சென்று பற்றதல். சிமந்தனி - சோமவார விரதம் பூண்ட ஓராசி. பலம் அளித்தது புதல்வர்ப் பேற்றையும், எல்லாப் பேறுகளையும் எய்துவித்தது.

5. புறச்சமயங்களைப் பெரும்பாம்பாக உருவடித்தமை காண்க. பார்தன் - பெரும்பாம்பு. மன்சரிதை - நிலைபேறான ஒழுக்கம். ஐம்புலவேடரான் அறிவிழந்து அரசுநடையை விட்டிழிந்த ஆன்மாவாசியநான் என்றமாம். முன்சமயம் - பழையமையாயி, முதன்மையாயி சுத்தாத்துவித சித்தாந்த கையம். அன்புடைபோர் - பண்டு அன்புடையவர்களாகிய திரிபுராரிகள். 'திரிபுரம் தீயெழச் செற்றஞான்றய்ந்த மூவர், என்ற தேவாரப் பகுதியை உட்கொண்டெழுந்தது. வைத்தோன் - சிவபெருமான். ஏவ அழித்தானை என்றது அனுபகத்தை வைத்து அறிவித்தது.

6. படலை-இலைமாலை. கார்-கரிய நிறத்தனாகிய திருமால். அளகம் - கூந்தல். வனிதைபர் - கோவியர். படு ஊர் அச் செருக்கோடு கனித்தகற்று - எருமையையூர்ந்த அச் செருக்கினால் கனிப்பேறியமன். சஞ்சமலர்-தாமரைப் பாதம். சேவகம் - வீரம். முருந்து - மயிலிறின் அடிக் குருத்து. முண்டகம் - தாமரை. ஒதிமம் - அன்னம். அன்னர் தன் தலைபை மடக்கிச் செறிச் செறித்தத் தூங்குதல் இயல்பு

7. வேதமகம் எனக் கூட்டுக. புரவிசதமகம்- நூறு அஸ்வ மேத யாகம். தெய்வர்-பகைவர். காமர்வல்லி - இந்திராணி. அலங்கல்-மாலை. போதம்-சிவஞானம்.

8. சகுதிமுடி-உபநிஷத். உணர்ந்தும்-இழிவு சிறப்பும்மை. அல்லாமொழி என்றது பிறரைப் பார்த்தவன்கூறிய பேதைமை மொழியைத்தாம் கூற விரும்பாத கூறியது. நந்த-அழிய. நம்பன்-சிவன். பொறிமாதங்கம் - ஐந்து இந்திரியங்களாகிய

யானைகள். காண்பு புரவி-அந்தக் காணங்கனாகிய குதிரைகள். மனுச் சேனை-மந்திரங்கனாகிய சேனை. பூநகரம் ஐந்து-மூலாதார முதல் விசுத்திவரையுள்ள ஐந்தாதாரங்கள். ஞானத்தவிசு - பரவெளி.

9. மூவர்-திரிபுராரிகள். தமிழேன் என்றது தூலாசிரியரை அன்றி நூலைக் கேட்பிக்கும் தாதியரை எனலுமாம். அன்ன நீதினிவர் சத்தி - பிராமி. கலுமுண்ணர்சத்தி - வைணவியிடையமகிழ்சத்தி - மாகேஸ்வரி. மஞ்ஞை - மயில். வருசத்தி - கௌமாரி. பகடு - எருமை. செல்சத்தி - தூர்க்கை. வாரணம் - வெள்ளையானை. உயர்சத்தி - இந்திராணி. கனி-பேய். சத்தி - வாராவி.

10. பணி - பாம்பு. மான் மழுச்செங்கையர் - உருத்திரர். எல்லோர் - சூரியர்.

காப்புப் பருவம் முற்றும்.

செங்கீரைப் பருவம்

செங்கீரைப் பருவம் என்பது இனிய சொற்களைப் பேசும் வண்ணம் தாதியர் வேண்டிக்கொள்ளும் பருவம்.

1. தொடி-வளை. வீசு, ஏற்றிட, மின்ன, நிற்ப, இழுத்து நிற்ப, போய், மொழிந்தவன் என இயைக்க. மதிகண்டும் கூம்பா மலர் என்றது முரணணி. மதி - புத்தி, சந்திரன்.

2. அறுபதம் - வண்டு. முத்தம் - மூக்கணியின் முத்து. இறையியின் புன்முறுவல் நிலாவானது மூக்கணிமுத்தி நிலாவோடு பொருகின்றது என்பதாம். ஐம்பால் - கந்தல். மௌவல் - மூல்லை. செங்கீனிப்பு - மிக்ககனிப்புடன். ஆடகம் - பொன். பாடகம் - காலில் அணியும் ஒருவகையணி நுபுரம் - காற்சிலம்பு.

3 அரண்-பாதுகாப்பிடம். மஞ்ச-மேகம். பருதி-சூரியன். திருவாசுநர் வாழும்புதர்கள் இயல்பு விளக்கப் பெறுகின்றது. நளினி - கமலை. நஞ்சுண்டதால் பாற்கடற்கே பொருந்து மாயினும் கடலென்ற பொதுமையான் ஏழும் என்றார். ஆயிரவர் என்றது பலர் என்ற அளவில் நின்றது.

4. சானதி-கங்கை. சயிலமன்-இமவான். சாத்தன்-ஐயனார். வாசவன் - இந்திரன். புங்கவர் - தேவர். பவராசி - பிறகிக் கூட்டம்.

5. கந்தபுரி-வேளூர், (வைத்தீஸ்வரன்கோயில்) வீரட்டம் எட்டு - திருக்கண்டியூர், திருக்கோயிலூர், திருவதிகை, திரு.

கருப்பறியலார், திருக்குறத்தை, திருக்கடவுள், சிற்றடி
வழுவுள், என்பன.

6. கோதைதல்-அழகிய செத்தி, தண்ணி-கருணை. வார்-
கச்சு. அண்டர்-தேவர்.

7. மலிய-மிக. கைவரும்-தடவும்.

8. கிடை-இடபம். ஊர்மாறு-ஊர்தலை மறவாத. மறைய
வன்-பிரமன். தேயாத அரும் அன்னம் பேடு - பிரமன்
ஊர்த்த அறிபாத அரிய பெண்ணன்னம்.

9. கனிவக்குழி - தாமரையில் வாழும் குழந்தையாகிய
பிரமன். பதுமை - இலக்குமி. கிழவன் - திருமால். உலவா-
அழியாத. உலைய-வருந்த. தணந்த-பிரிந்த. வானி-அம்பு.
(திருமால்) விண்ணுதலார் - தேவமகளிர். அளி-கருணை.
ஒளியாய் - ஒளியாயுள்ளவளே - ஒளிக்காதவளே என்றமாம்
இருளாய்-இருளாயிருப்பவளே.

10. மூலத்தொளி-மூலாதாரத்திலுள்ள பாம்பின் வடிவாகச்
கருண்டிருக்கும் கனல். சூல் - கருப்பம். அவிழ்ந்து - மலர்ந்து.
நாளுகர் - பலககர். நந்தா-கெடாத.

சேக்கிரைப் பருவம் முற்றும்.

தாலப் பருவம்

தாலப்பருவம் என்பது தாடியர் நாவகைத்து
உகாக்குந் தாலாட்டுதலைக் கேட்பிக்கும் பருவம் ஆகும்.

1. அனந்தம் - முடிவற்ற. அம்போருகம்-ஆயிரம் இதழ்த்
தாமரை. (சகஸ்ராரச் சக்கரம்) வனசம் - தாமரை. மருமம் -
மாப்பு.

2. மேதி-எருமை. கறித்து, குதட்டி, துடைத்து, முடித்து,
ஒப்பி, இரங்கி, ஒசித்து, கலக்கி, ஏறி, குழித்து செருக்கும் மேதி
எனவும், ஓட, பாய கலக்கி எனவும் கூட்டுக.

3. விளக்கம் அளவுகலம்-ஒளிகலந்தகன்மை. அளவறிந்த-
பக்குவத்திற்கு ஏற்ப. பவளாசலம்-பவ்ளமலை. (சிவபெருமான்)
சாதமாறர் - பிறந்தவர். பவளாசலம் சிவபெருமானுக்கும்,
பச்சைக் கொடி உமையம்மைக்கும் உவமை.

4. சட்டை-உடல்.

5. காரி-ஐயனார். விதி-பிரமன். வாமம்-இடப்பாகம்.

6. விழைவெல்லாம் இகந்தயோகம்-ஆசைபற்ற போக நெறி. பரிந்த-அன்புகூர்ந்த.

7. கல்-மேருமலை. முருகன் செந்தாள் தோய்ந்ததோள் திருமகள் கூடியிருப்பதையும் வெண்ணீறு தோய்ந்ததோள் வாணி குழுவியிருப்பதையும் ஒத்திருக்கிறது என்பது.

8. வேள்-மன்மதன். விளித்திடும்-அழைக்கும். தாளிற் கண்ணை யாரிந்தார்-திருவிழியிழையில் கண்ணைப் பிடுங்கித் தாளிற் சாத்திய திருமால்.

9. இடப்பால் என்பது இடவாரு பெயராக உமையம் மையை யுணர்த்திற்று. ஐயம்-பிச்சை. இடப்பால் முப்பத்தி ரண்டறமும் செய்ய. வலப்பால் பிச்சையேற்பது வியப்பு என்பது குறிப்பு. பரிவார்-அன்புகூருமடியார்கள்.

10. பள்ளப் புனலிற் பரிவாய்-பள்ளத்தை நோக்கி விரையும் தண்ணீர் போலக் கருணை புரிபவள். அள்ளல்-சேற. பவம்-சிறப்பு.

தாலப் பருவம் முற்று.

சப்பாணிப் பருவம்

சப்பாணிப் பருவம் என்பது, குழந்தைபைக் கைகொட்டி விளையாடுக எனத் தாதியர் வேண்டிக் கொள்ளும் பருவம் ஆகும் (சப்பாணி-கையுடன் கை சேர்ப்பது)

1. சுட்டி-நெற்றியில் தொங்கவிடும் சிறுபதக்கம். தாமம்-மலை. வற்றி-வர்த்தி என்பதன் திரிபு. ஆடை. தூபுரம்-சிலம்பு. சற்பம்-பாம்பு. எதுகை நோக்கிச் சர்ப்பம் சற்பம் ஆயிற்று.

2. மூரி-வலிமை. மால்-பெரிய. சிதை-செல். செவ்வை பற்ற-நிமிர். குருகேத்திரத்தில் செய்த யாகத்தில் உண்டான வில்லைக்கொண்டு திருமால் தேவர்களை விரட்டிச் சென்று இத் தலத்தையடைந்தனர். பராசத்தியின் திருவருளால் அறிவு சோர்ந்து வில்லின் நுனியில் தலையை யூன்றிச் சோர்ந்தனர். தேவர்கள் வியாழன் கட்டளைப்படிச் செல் வடிவாகி நாளை

நறக்கினார்கள். வில் நிரிந்தது. திருமால் தலையிடறி வீழ்ந்தார் என்ற வரலாறு குறிப்பிடப் பெறுகின்றது.

3. அனை-வனை. அயில்-கர்மை. ஆலம்-விஷம். ஆணவம்-மூலமலமாகிய பாய்பு. பொறிகளைக் கீழங்காகவும், வினைகளைத் தனிராகவும், ஆசைகளை மலராகவும், குணங்களைக் காயாகவும், பிறவியைக் கனியாகவும் உருவகித்தமை காண்க. முனைக்கும்-தோன்றும். பதடு-எருமை. வந்தவன்-யமன். தனை-பாசம்.

4. முதலடி, சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளை வழக்குகள் பேசி வன்தொண்டர் என்று பெயர்த்தது ஆட்கொண்ட வரலாற்றை விளக்குவது. நேமிதொட்டார்-திருமால். விழிப்பூ-விழியாகிய தாமரை. திருவிழிமிழலையில் திருமால் கண்தாமரை மலரால் அருச்சித்ததம், இறைவன் மணவாளத் திருக்கோலம் கொண்டதமாகிய வரலாறுகள் அறியத்தக்கன. மறைபிட்ட பாதம்-வேதத்தில் விளக்குந் திருவடி. சமுக்கு ஓடும்-வஞ்சனை யகன்ற.

5. காவிரியின் தோற்றமுதல் சோழ நாட்டிற் புருந்த செய்யும் உதவி வரை விளக்கப் பெறுகின்றன. ஆராம-நந்தனவனம். உழை-கரை.

6. மழுவாள் அயில் உம்மைத் தொகை. எருது-இடபம் (திருமால்). களத்தணி - தாலி. மால் - மேகம். தினகான் - சூரியன். இந்து - சந்திரன். மருமகனாகிய சிவபெருமான் ஆல முண்டபோது அம்மை அமுதகரங்கொண்டு கழுத்தைத் தடவாவிடின் அவரது வேறுத்தன்மை கண்டு இமவான் மனைவி யாகிய மேனை தடிப்பாள் என்றது. களவாலம் - கழுத்தில் விளங்கும்விடம்.

7. படிமால்-பூம்பாசை. மால்-மயக்கம். மேவ-பொருந்த.

இப்பாடற் கருத்த முழுதம்,

“பாரொலாம் பாதம் திசையெலாந்தாளை
வரையெலாம் பச்சிளங்கொங்கை
காரொலாம் அளகஞ் சுடரொலா நயனம்
உருவெலா மாரமேழ் கடல்கொள்
நீரொலாந் கருணை மறைபெலாந் குதலை
நிறையொளி ஞானவானந்த
வேரொலாந் தெய்வ மேனியாய் நின்றான்”

என்ற திருவாரூர்ப் புராணப் பராசத்தி சருக்கப் பாடலை உளங்கொண்டெழுந்ததாகும். வாலை - கன்னி.

9. இமவான், நின் துணையடி சிவப்பேறப் பயிலுங் குணங் கண்டனன் போற்றிக் கதிகொண்டான் எனவும், கெஞ்சே பரியாதென்றோ பற்றுதிருந்தாய் எனவும் கூட்டுக. புயலிற்றனு - மின்னற்கொடி. பரியாது - தாங்காது.

10. மறுத்திரள் - மக்கட்கூட்டம். பணிதே - திருமால். பணி - ஆதிசேடன். ஒலி ஆடும் என்க. ஆடும் - பரவும்.

சப்பாணிப் பருவம் முற்றும்.

முத்தப் பருவம்

முத்தப்பருவம் என்பது தாடியர் கமலாம்பிகையை முத்தர் தருக என வேண்டிக் கொள்ளும் பருவம்.

1. இப்பாடல் அம்மையினது சிற்றில் விளையாட்டை விளக்குகின்றது. மாயை-சிறுவீடு. பொறி-ஐம்பொறி. மதமுன் னாற அறகு - காமக்குரோத லோப, மோக, மதமாற்சரியம் என்ற ஆறும் அறகுகள். விளையின் சுவைய அனம் - பிரார்த்த கன்மமாகிய அன்னம். பதத்திற் சமைத்து - பரிபாகமுறச் சமைத்து. சாய்காலம் - விளையருதிய காலம். சாய் - துணுதிய. கேவலப் பெண் - முத்திநங்கை. உஞற்றும்-செய்யும். அம்மையின் விளையாட்டு ஐந்தொழில் விளையாட்டாக இருப்பது ஊன்றியின்புறற் குரியது.

2. இமயமலையில் இறைவி யவதரித்தமையின் பிறவிப் பகையான யானையும் சிங்கமும், புலியும் பசுவும், பாம்புங் கருடனும் பகைநீங்கி வாழ்பின்றன என்பதாம்.

3. உழக்கும்-கலக்கும். உடைத்தாய், நடந்து, எதிர்த்துப் போர் புரியும் குஞ்சரம் என்க. தத்தி-மத்தகப்புள்ளி. குஞ்சரம்- யானை. யானையையுரித்த வரலாறு. ஆனையையுரித்த வலிய தோளைக் குழையச் செய்த பெருமை இறைவியது ஆதலின் என் கல்நெஞ்சையும் கனியச்செய்து அன்பு மூளச் செய்ய இயலும் என்ற எளிமையின்பம் தோன்ற நிற்கிறது.

4. முகுந்தன் கிமலை-திருமாலும், உமையும். எழிலி-மேகம். பச்சைக் கிரி-மாசுந்தரி. கோடு-கிளை. பொங்கர்-சோலை. பருதி-குரியன்.

5. எழுவாயாய்-முதலாக. ஆறு குறும்பு-காமம்; வெருளி, லோபம் மேகம், மதம், மாற்சரியம் என்பன. கௌணியர்-ஞானசம்பந்தர். தொழும்பர் - அடியார். முடுக்கும் - பெருகு கின்ற.

6. கின் பொருள்-ஆராயத்தை மோதுகின்ற. கங்கையின் மகிமை கூறியபடி. அதிபவம்-மிக்கபிறப்பு. வாகி-தேவதீர்த்தம்

7. கமலையார்-திருமகள். நளினம்-தாமரை. வான்உகிர்-ஆளி-கூரிய கடத்தையுடைய அத்தி ஆளி.

8. பொன்னன்னக்கு-திருமகள். அகம்-மார்பு. கண்டு அஞ்சொல் வானி- கங்கண்டையொத்த சொல்லியுடைய கலைமகள். வானி வரமுறும் ஞாய்-சரஸ்வதி தீர்த்தம். இராமன் வழிவந்த நகரதன் என்னும் குரியவமிசத்து அரசன் ஒருவன், வானி தீர்த்தத்தில் மூழ்கித் தன்னுடைய ஊமை நீங்கப் பெற்றான் (திருவாரூர் புராணம் - பராசத்தி - 18-38.)

9. முப் பொருள் உணர்ந்ததுயோர்-சைவ சித்தார்திகள், வான் மந்திரம்-பஞ்சாக்கரம்.

10. குடிவ-பிரணவம். சத்தி பிரணவம்-உமா என்பது. இதுவியட்டி பிரணவம் என்ற கூறவுப்பெயர். இச் செய்யுளில், அம்மையினது பல்வேறு அவதாரத்திலுள்ள பல்வேறு காமங்கள் அறிவிக்கப்படுகின்றன. இவை ஒவ்வொன்றும் பராசத்தியி னுடைய மந்திரங்களாக வரிதா சகஸ்ரகாமத்து வருகின்றன.

முத்தப் பருவம் முற்றும்.

வாரானப் பருவம்

பின்னிப்பருவத்தம்மையைத் தளர்நடை நடந்தவருக வெனத் தாதியர் வேண்டிக்கொள்வதாகப் பாடப்பெற்றவது.

1. பூ இதயம் - பூமி தேவியின் இருதயஸ்தானம், இச்செய்யுள் திருவாரூரின் பதினாறு திருகாமங்களையும் விளக்குகின்றது.

2. குழியம்-உச்சிக்கொண்டை.

3. மூரி-வலிமை. உவரி-தடல். வங்கம்-தப்பல். சலஞ்சலம்-வலம்புரிச்சங்கம் ஆயிரம் குழந்தை சங்கின் ஒருவகை கொண்டல்-மேகம். கிட்டவாசலிலே உறைகளிற்-கிட்ட வாசற்கொபதி. 4. மாதர்களது மருட்டும் விழியின் இயல்பு மூன்று அடிகளால் கூறப்படுகிறது. முகம்புரிந்த-கருணையுடன்தோக்கி. 5. உழை-மான். சலனம் - சடை. நறை-தேன். முருகனது கிளையாட்டு முன் இரண்டு அடிகளால் அறிவிக்கப்படுகிறது, வேலன்-உழையைப் பிடித்து, வழங்கி, அளித்து, நீவி, வீக்கி கிளையாட என்முடிக்க. 6. கன்னி - உமை. இறை - சிவம். 7. கஞ்சாசனம் - தாமரையாசனம். அணங்கு - திருமகள். பிஞ்சேறு வெண்மதி-இளமதி. மஞ்ச-மேகம்போன்ற கூந்தல். 8. துசுப்பு-இடை. 9. வள்ளல்-பிரமன். சாதம்-உறதி. பவர்-மின்னற்கொடி, 10. கேடிலாப்பந்தம்-அணையா கிளக்கு.

வாராணைப் பருவம் முற்று

அம்புலிப் பருவம்

அம்மை அம்புலிமாணச் சாமபேததானதண்டங்களால் அருளியும், சினந்தும் கிளையாட அழைப்பதாகத் தாதியர் கூறும் பருவம்.

1. இப்பாடல், அம்மைக்கும், சந்திரனுக்கும் பேதம் கற்பிக்கின்றது. அக்கல்-மலை. கருணாகரம்-கருணைக்கடல். பைக்கழ்-பயிர். மன்பதை-மக்கள்.

2. நிரையம்-நாகம். சரோருகம்-தாமரை. கயம்-கூய ரோகம். முவெழுசுற்றம்-இருபத்தொரு தலைமுறையான சுற்றம் இது முதல் தானம் கூறுகிறது.

3. ஊழிநான் உண்டவன்-சூரியன். ஒளிபெருகு மேனியுற் றோன் - அக்கினி. நிதிபெற்றவள்ளல் - ருபேரன். வேந்தன்-இந்திரன். உயிர்படைத்தோன் - பிரமன். சரணமுடினன்-திருமால்.

4. பார்தன்-ஆதிசேடன், தொடி-வளையல்.

5. ஒருபொருள் என்றது பரசிவத்தை. ஓட, கடமா, நல்கும் எனக்கூட்டுக. பிடு-பெருமை. மின்-அம்மை.

6 வனமாலிகை - துளசிமாலை, கொண்டல், கண்டவன் என்பன திருமாலின் குறிப்பன. இது இறைவனை மட்டும் வழி பட்டு, மகப்பேறு அடைந்தும், மன்மதஞ்சிய மகன்

அம்மையின் சாபத்தால், இறைவன் கண்ணால் வெந்து பட்ட செய்தியை விளக்குகிறது. முண்டகம்-தாமரை.

7. சிறியிதி-தக்கன். உவரி-உடல். பாவகன்-அக்கினி. பான் முனிவு தள்ளலாம் இவன் முனிவு தள்ளலாகாது என்பதாம்.

8. வேதன்டம் - மந்தாமலை. முறை-குறை. கியாளம்-வாசகிப்பாம்பு. பண்ணவர்-தேவர். கோகனகை-திருமகள். கோகனகை-தலைகியாசிய, மேரு மலையின் மகளாகிய உமா தேவியார்.

6. மரு-மணம். மால்-மயக்கம். பிஞ்சுகன்-சிவன். களம்-கழுத்து, நீவ-தடவ.

10. கொண்டலிடு கோகனகம் - மேகத்தில் தோன்றிய தாமரை. திருமால் உத்தியந்தாமரை, படிவம்-பதஞ்சலியாகிய வடிவம், துண்டு படுதல்-பிறையாதல்.

அப்புலிப் பருவம் முற்றும்

அம்மானைப் பருவம்

அம்மானைப் பருவம் என்பது மகளிருடனிருந்து அம்மானையாடவருகவென அம்மையைத் தாடியர் வேண்டிக் கொண்டவதாய் பாடப் பெறுவது.

1. குலிசன்-இந்திரன், சக்கரத்தையல்-தூர்க்கை, ஆன்-இடபம்,

2. பொருப்பு-எல், வாரணம்-யானை, மாபுரம்-திரிபுரம், கிருப்பிலா ஒரு தலை-ஆட்டித் தலை, அணுவினுக்கணுவாகி, மேருயின் மேருவான என்பது, 'அனே-அனுமான் மஹதோ மஹிபான்' என்றும் மந்திரத்தை நினைவூட்டுவது. பாணன்-ஏமாநன், ராவுரு - கிறகுதலையுதல், இடங்கர்-முதலை, சிறுவரை-சிறியகாலத்தான், அருக்கு எலி-தூண்டியிட்ட எலி, இராசவுடல்-முசுருந்த சோழகுதியவுடம்பு,

3. ஐக்குழல்-பின்னி முடித்தல், கொண்டையாக முடித்தல், செருகி முடித்தல், பின்னியிடுதல், திரளமுடித்தல், என்ற ஐந்துவகையான முடிக்கையுடைய கூந்தல். தாமம்-மலை, தறகல்-சிறுமலை, சோம்-தளி.

4. சேதான்-திருமால். குழிக்காதல்-மகப்பேறு வேண்டுமென்ற ஆகை. இப்பாடல், தியாகேசப் பெருமானைத் திருமால் வழிபட்டதும், இந்திரன், அவரிடமிருந்து பெற்றதும், முசுருந்த

தன் இந்திரனிடமிருந்து பெற்றதத் திருவாரூரில் எழுந்தருளச் செய்து, திருவிழாச் செய்தவரை யுள்ள துமாகிய வரலாற்றை விளக்குகிறது. 5. கிம்புரி-பூண், உரி-தோல். 6. சீராளன்-சிறத்தொண்டனின் மகன். 7. மாறன்-மன்மதன், நார்-அன்பு. 8. அங்கணர்-சிவபெருமான். 9. கவுணியர் - ஞானசம்பந்தர். 10. சுப்பித்து-அசைந்து.

அம்மானைப் பருவம் முற்றும்.

நீராடற் பருவம்

பிள்ளைப் பருவத்து அம்மையை நீராடும்படித் தாதியர் வேண்டிக் கொள்ளும் பருவம்.

1. ஆடல்-விளையாட்டு. இது அம்மை திருக்கண் புதைத்த காலத்து; இறைவன் தெற்றிக் கண்ணால் உலகிற்கு ஒளிதர, கண்ணைமூடிய கைவிரல்களிலிருந்து பத்து கங்கைகள் உண்டான வரலாற்றைத் தெரிவித்திற்று. 2. உயர்வரை - விர்தமலை. குப்புசு-பூமியிற்புக. நால்வாய்-தொங்குகின்ற வாய். குஞ்சரம் - விநாயகப் பெருமான். 3. மனு - மனு தருமசாத் திரம். ஆனந்த வேலை - ஆனந்தக்கடல். 4. கிழமை-உரிமை. தாமம் - இடம். கோகடல் - கண்ணாகிய கடல். 5. ராசி - தொகுதி. 6. கடுக்கை-கொன்றை. 7. அவிரும் - விளங்குகின்ற, அலங்கல் - மலை. அளகம் மழை காட்டுதல் - சுந்தல் மேகம்போல் இருத்தல். பருவெந்தரளம் - பிளந்த சிப்பி வாய் விளங்கும் முத்து. பணிலம் - சங்கு. பணி - ஆபரணம். 8. குண்டர்-சமணர்கள். தொட்ட-தோண்டிய. தகழி-அகல். 9. கருதார்-படைவர். பாகன்-இந்திரன். 10. பாவை-பரவையார். தமிழ்ப்பா-'கொன்செய்த' என்னும் திருப்பாடல்.

நீராடற் பருவம் முற்றும்.

பொன்னாசற் பருவம்

1. புணரி - கடல், குல்கரு, எண்ணெய்க்கைகள் - மாதர்க்கு உரிய அறுபத்துநான்குக்கைகள். 2. மங்கை - பூம் பாவை, மேருவின் - மேருமலையைப்போல. பூதம் - குண்டோ தான் கொடுவழுதி-கன்பாண்டியன். 3. ஆழி-ஆழம். போழ்-பிளவுபட்ட. 5. பாவகன் - அக்கினி. 6. தாங்கம் - அலை.

ஆகுபெயராகக் கடைபிடினார்த்திற்ற. பாயாத உழை - திருக்
காததமான், பழமொழி "ஆட்டுவித்தால் ஆரொருவர் ஆடா
தாரோ" என்ற அப்பர் அருண்மொழி, களை - நீக்குகின்ற.
7, 8. தேசனை-தேன்சனை. உழை-பக்கம்-தனு-உடல் உளவம்
புயத்தால் நிற்பதத் தாமரைபைப் பற்றிய பத்தர்க்கு னன
மாறக. 9. மெய்யான - திருமேனி கொண்ட. தோளான்-
இராவணன். நாகம் கழுமுனைக் காய்ந்தது இறைவன்
திருமுடிச் நாகம் கருடனைச் சுகம் வினாவிபது. அம்பரம்-
ஆகாயம், ஆற-தேவகங்கை, எலி-வேதாரண்யத்தில் விளக்கு
தூண்டிய எலி, அரசு-முசுக்குந்தன். 10. பணிகளின் - அட்ட
நாகங்களைப்போல.

பொன்னுசற் பருவம் முற்றும்.

கமலாலய அம்மன் பிள்ளைத் தமிழ்

காப்புப் பருவம்

1. வாகைவேல் மழவு-முருகன். வாதாபி வாரணம்-தல
விகாயகர். வரைபரசு-இமவான். தமிழரசு - மலியத்துவசு
பாண்டியன். 2. செகமயி-உலகவடிவானவள். விண்டு-விளக்கி.
இருகிசை - இருதடவை. 3. செயமின் - அசுரரை வெற்றி
கொண்டதற்காகத்தேவேந்திரன் அளித்த தேவயாளை. சிறுபிளை-
சிறுபிள்ளை. தொகுத்தல் விகாரம். தவளமலர் மடமயில் - சரஸ்
வதி. பொன்மலர்மின்-திருமகளாகிய மலரினுள்ள மின்னலைப்
போன்றவள். கருமலிடம்-காரொருமை. 4. ஏடு-இதழ். புலி-
விபாக்கிரபாதர். ஏமசிறுசபை - பொன்மயமான சிற்சபை. நறு-
தேன். 5. 'தெங்கல கண்ணல் கொலெனுஞ் செஞ்சாலி'
என்பது "கரும்பல்ல நெல்லென்னக் கமுகல்ல கரும்பென்ன"
என்ற பெரியபுராணச் செய்யுளை நினைவூட்டுவது. ஊரு-
தொடை. 6. மணியினக்கு - திருமகள். தாராகணம் - நட-
சத்திரக் கூட்டம். தண்டனை-சோலை. ஓர் ஊரும்-ஆம். 7. நாளம்-
தண்டு. அல்லி - தாமரை. வெண்டாமரைக்கும் பொருட்டு
பொன்னிறம் என்பது. தமனியம் - பொன். பூகம்-பாக்கு.
8. ஓதமம்-அன்னம். திமிரம்-இருட்டு. 9. உவணம் - கருடன்.

செங்கீரைப் பருவம்

1. கோதிலம்-குயில். கொந்தளம்-கூந்தல். சென்னிநாடு-சோழநாடு. 2. மால்-கருமை. 'செந்நெல் பைங்கன்னலாய் என்பதுமுதல் நாளிகேரங்கள்' என்பதுவரை, 'நெற்கரும் பெனக் கரும்பெலா நெடுங்கழுநென்ன, வர்க்கவான் கழு கொலி கலித்தெங்கென்ன' என்ற திருவிளையாடற் பருதியை ஒப்பது. தூல்பாய் மருங்குல்-தூலொத்த இடை. 3. தண்டி-செறிந்து. முப்புடைக்குடக்காய் - மூன்றாடிப் புடைத்த குடம் போன்றதேக்காய். வளவர்-சோழர். 4. மணமேறு வாசமலர் என்றது பதுமராகக்கல்லை. 5. புங்கவர் - தேவர். குரவை-குரவைப்பாட்டு. பொரல் - ஒப்பாதல். 6. தெற்றி-திண்ணை. 7. காரான் - எருமை. செருத்தல்-மடி. சேமியனை-சக்கரவாள சிரியாகிய அனை. பித்திகை-சுவர். 8. சூடகம்-வளை. வெள் வளை-சங்கவளை. துப்பு-பவமும். ஆடகவல்லி - பொற்கொடி. 9. எண்கணர்-பிரமர். மேனிபர்-நாரணர். கருவாழி - பிறவிக்கடல். 10. ஆழி - சக்கராயுதம். கண்டு - கற்கண்டு. பண் - இனிமை. காணும்-படைக்கின்ற.

செங்கீரைப் பருவம் முற்றும்.

தாலப் பருவம்.

1. தூசி-முன்படை. மடவாரும், கடவாரும், அடிமலர் காணில், தார் முதலியவற்றைப் பெறுவார் என இசைக்க. 2. வேள்-மன்மதன். 3. தமிழ் சோலைமுதலிய இடங்களில் நிறைகின்றது என்கின்றார். 4. வாம் மாதவி-தாலிப்படர்ந்த மல்லிகை. கவான்-மலைப்பக்கம். 5. வீராய்-தனித்த பெருமை யோடு. 6. வாரணமுதன்-விநாயகன். கா ஆர்-கற்பகச்சோலை யிற் பொருந்திய. 7. நாவலன்-சுந்தரர். மானார் - பரவையாரும், சங்கிலியாரும். பரிபூரணமானார்-குறைவற நிறைந்தவர். தேனார் - தேன்போல இனிமையானவர். லேபனம் - பூச்சு. 8. கலை-மான். சுந்தலர்-அழகிய அலர்.

தாலப் பருவம் முற்றும்.

சப்பாணிப் பருவம்.

2. மாதா+ஆட்டம்-திருமகள் ஆட்டிகின்ற. 3. எவ்வர்-துன்பத்தையுடையவர். 4. கவந்தங்கள்-தலைக்குறை. 5. கற்ற-பொய். 9. வேயர் கோல் முள்-மூங்கிலின்கிரண்ட முள்-7. தந்தாவளம்-விநாயர். 8. மருத்து-மருந்து. சுந்தாசலம்-பொதியமலை. சப்பாணிப் பருவம் முற்றும்.

முத்தப் பருவம்

2. தென்னவன் மனையாட்டி-காஞ்சனமாலை. நேசமார்-அன்புடையார். 4. தலத்தான்-திருமால். 5. மந்தாமினிப் பெண்-கங்கை. 6. சிறபிரமர்-தக்கன். 7. பொருளை-தாம்பிர பர்ணி. 8. வான்-உழுபுடையான். கழை-முல்லை. ஆளி-நீர்த் துளி. உகிர்-கடல். 9. கரும்பு முத்து, தேவமாதர் நகின்முத் தோடும் எற்றித் தெய்வமணஞ் சேர்ந்து வருகின்றது என்பதாம். 10. சனகராதியர்-சனகர், சனந்தனர், சதைனர், சனற்குடாரர். பனகராசன்-பதஞ்சலி முனிவர். புலி-வியாக்கிரபாதர். பிரசம்-தேன். 11. முருகையோர்க்கார்த்தத் துதல் - சரவணப் பொய்கையில் ஆறுருவமைத்த கத்தினை ஒருருவாக்க அம்மையின் கையில் அளித்த இறைவன். சதூரர்-சாமர்த்தியமுடையவர். தருணசூரியர்-இளஞ்சூரியர்.

முத்தப் பருவம் முற்றும்.

வாராணைப் பருவம்

1. குத்தனம் கொத்தனம் என்பன கூத்தையுணர்த்துவன. 2. அம்பம் - ஆதொண்டைக்கனி. 7. அஞ்சம்-அன்னம். 9. இயிர்-தியிர் (கொண்டை). இசையயப்பட்டுப் பசுவினம் நிற்குமிடம் கூறுகின்றார். 10. தளம்-படைப் பரப்பு.

வாராணைப் பருவம் முற்றும்.

அம்புலிப் பருவம்

1. குழி-முடிபடம், டோசலம்-யாணை. தேருக்கு மேரு மலையும், அின்மாதர் முலியோர் குழித் த வருதல் செடுவேலி யேழும் குழித் தவருவதற்கும் ஒப்பு. 2. மயலார்-மாயையான் மயங்கிய அறிவின். கனகை-கொளவம். 3. பற்பம்-இருவகை சித்புள்; தாமகரவடிவான சிதி. 4. ஏடு-இதழ். 5. பொருவாய்-ஒப்பாய். 6. கனம்-ஆசையம், அசாயகப்பெருமானுடைய சாபத்தாற் பெழுற்றவருதலின் சதூர்த்தியிற் சந்திரனைத் தரிசிக்கலாகாது என்பதாம். 7. வனம்-நீர். மகிணர்-மகிழ்நர் என்பதன் மருட. 9. இறைவன் என்பது இகழ்ச்சி குறிப்பு. 10. அம்மையை அன்புடன் வழிபடுவார் எய்தும் பயன் கூறப்படுகிறது.

அம்புலிப் பருவம் முற்றும்.

அம்மானைப் பருவம்

1. சிற்றனம்-ஞானம். படிசஅம்மனை சென்றிற்றோம் ராஜசகுணமாகவும்; நீலநிற்றோய தாமசகுணமாகவும்,

வெள்ளொளி தோய சததுவ குணமாகவும் காட்சியளித்திறது என்பதாம். 3. ஒட்டம்-பந்தயம். 4. நனந்தலை-பூமி, தவள புண்டரீகம்-வெண்டாமரை. முகை-மொட்டு. 5. ஆதல் வளர்தல். குவலயமிட்ட-உலகத்திற் பொருந்திய. சோதித் தோடு - ஒளிப்பிழம்பு. 6. பாருஅடை - பாக்குவெற்றிலை. 8. பாரதி-கலைமகள், மீனவர்-பாண்டியர். மன்னனி-நிலைத் தருணை. 9. வெந்-முதுகு. உரும்-இடி. 10. அரவிய-அராவப்பட்ட.

நீராடற் பருவம்.

1. அனிகம்-சேனை.

நீராடற் பருவம் முற்றம்

கமலைப் பராசத்தி மாலை

காப்பு.

1. மருவு ஆர்வத்தான் - பொருந்திய அன்பால்,
1. பருகும் சிவானந்தம் என்பது 'பருகலாம் பரமாயதோரா னந்தம்' என்ற தேவாரப் பகுதியை நினைவுபடுத்துவது.
4. முதற்செய்யுளில் 'வெண்டாமரைச் செல்லியாதி' என்றதனை விளக்குகிறது இச்செய்யுள். 5. இச்செய்யுள் மனோன்மனியாய் என்பதை விளக்குகிறது. திருக்கோயில்களில் அருவுருவத் திருமேனியாகிய சிவலிங்கத்தின் சத்தியாய் எழுந்தருளி யிருக்கும் நிலையில் மனோன்மணி என்பது பெயர்.
6. ஈடனை மூன்று-மண், பெண், பொன்னாசைகள். கோடனை-ஒலி. 8. வாரணி-கோழிக் கொடியுயர்த்த கௌமாரி. வார் அணி கௌரி என ஆக்கினும் அமையும். ஆரணம் குமிழம் களத்தாய் என்க. 14. கடுத்த-ஒத்த. 16. வாமாதி எண்மர்-வாமை, சேஷனை முதலிய எண்வகைச் சத்திகள்.
17. வரையினின் - மலையைப்போல. மாமலி சத்தியால் விண்ணிறைந்த வல்லமையால். 18. ஒக்கல்-இடம்பு. 24. தூசு-ஆடை. ஆனனம்-முகம். 25. கொண்டி-அம்மையின் திருநாமம் 'கொண்டியிடம் பிரியாத ஓவன்' என்ற தேவாரப்பகுதி ஒப்பு நோக்குதற்குரியது. 29. பங்கும் பருந்து-ஒரு பாதியும் கொண்டு. அரன் மேனியுமாதல் - உருவமுமுதுமாதல். 30. நார்பாதம்-சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் என்ற நான்கு பாதங்கள். வாழ், வாழும் பராசத்தியே வாழி வாழி எனக் கூட்டுக.

சீவம்.

உ

திருத்தம்

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
1	23	திருந்தி	திருத்தி
5	3	பணியும்	பணியப்
7	22	குறையிலா	குறையிலாக்
11	7	என்னுதலார்	என்னுதலார்
21	5	தொழு	தொழு
37	2	வல்லியின்	வல்லியும்
	3	வெற்றி	வெற்றிச்
39	28	தாவித்	தாவித்
43	23	குடைந்தடு	குடைந்தாடு
45	16	மீக்க	மீக்கற
47	11	யுலவாது	யுலவாது
55	16	யுயிரோடு	யுயிரோடு
"	25	பெற	பெறத்
64	10	நீராடற்	செங்கோரப்
75	25	குலவுமா	குலவுபா
"	34	மொட்டாத	மெட்டாத
80	20	வேவும்	மேவும்
85	22	செடிய	செளரிய
89	30	பேரன்பெருஞ்	பேரன்பெருஞ்
92	6	மலர்தவள	மலர்தவள
		முகநிரை	முகநிரை
93	29	யிமையா	யிமயா
96	3	லாமலர்த்	லாமலர்த்
101	18	மலிசத்திலே	மலிசத்தியாற்
102	18	அரனூர்க்கொடிய	அரனூர்க்குரிய
103	13	பவ்வகை	பவ்வகை
"	14	மேனிசோம்	மேனிசேர்

॥ श्री उमा ॥

॥ कमलाम्बिका चूर्णिका ॥

(रागम्—आरम्भ)

श्रीमत्कमलापुर कनकधराधरवर वरनिरुपम परमपावन मनोहर
 प्रान्ते—सरसिज भवोभव विश्वभरामरवर्ग निर्गल-ससंग्रम कुम्भानुकुम्भ
 निरन्तर पथ्यमान निखिल निगमागम शास्त्रपुराणेतिहास कथानुनिर्मल
 निनाद समकान्ते—तत्र प्रवर्धित मन्दार मालूर कर्णिकार सिन्धुवार
 खर्जूर कोविदार जंभीर जंबु निच कदम्बोदम्ब कसाल रसाल तमाल
 तकोल हितोल नालिकेर कदली क्रमुक मातुलंग, नारंग लवङ्ग बदरी
 चम्बकाशोक पुन्नाक कुर्विकैल, द्राक्षा, मल्लिका माधवी लता शोभायमान
 पुष्पित फलित ललित विविध वनतरु वाटिक मध्य प्रदेशे—शुक्र पिक
 शाकोनिकर मयूर चक्रवाक बलक भारद्वाज पिङ्गल टिट्ठिम गरुड विहङ्ग
 कुलायन कोलाहल रवपरिपूरिताशे—तत्र सुधार सोपम, पानीय परिपूर्ण
 कासार तटाक स्फुटारविन्द शोभायमान पुण्डरीक कुमुदेन्दीवर, षण्ड
 संचिन्तराळ चक्रवाक कारण्ड नक्र मकर जलक्षज मण्डली शोभायमाने—
 नन्दनवनकृतबहुमाने, चारु चामीकर रत्न गोपुर प्राकारादि वलयिते—
 सुलक्षिते—सुस्निग्ध राजित वज्रस्तम्भ सहस्र पद्मरागोपल फलक जातरूप
 निर्मित मण्डप द्वितीयमण्डपान्तराळमण्डपमूल महामण्डपस्थाने—शिल्पशास्त्र
 प्रधाने, कलित वज्रवैडूर्य गोमेधक पुण्यराम पद्मराग मरकत नील मुक्ता
 प्रवाळाख्य नवरत्न तेजो विराजित बिन्दु त्रिकोणादि श्रीचक्र स्वरूप पल
 सिंहासनासीने—देवता प्रधाने, चरणांगुलीयनखमुखेहचिनिचय पराभूत
 तारके—शिष्टिन्माणिक्य मंजीर रञ्जित्री पदाम्बुज द्वेये—मीन
 केतन मणि तूणीर विलास विजय जङ्घा युगले—कनक रम्भास्तम्भजृम्भित
 उल्लङ्घये—कन्दर्प स्वर्णस्थन्दन पटुतर शकट सन्निभ निदम्बविम्बे—कुचभार-

नम्रा दृष्टादृष्टावलित्वय विभूषित कमनीय काञ्चीकलापे—दिनकरोदयवशार्थ
विकसितारविन्द कुण्डल तुल्य नाभि प्रकाशे—रोम राजी विराजित वलित्रय
भास्वर करभोरुदरे जम्भासुर रिपु कुम्भीकुम्भ कुम्भायमान संभावित पयोदर
द्वये—अद्वये,—गोपित कुच कलश कक्षद्वयारुणारुणित परिधान निर्मित
मुक्तामणिप्रोक्त कञ्चुक विराजमाने—हेमलता कल्पवल्ली समान पाशांकुश
वराभयमुद्रामुद्रित करकंकण कणत्कणाकार विराजित चतुर्भुजे—त्रैलोक्य
जयितृयात्रागमन समनन्तर संगत कनकगिरीश्वर करवद्धमांगल्य सूत्रत्रिरे खा
शोभित गन्धरे-नव प्रवालपल्लवा पक्वविम्बाधरे, निरन्तर कर्पूर ताम्बूलचर्वणारुणित
रदनपङ्क्तिद्वये—चम्बका प्रसून तिलपुष्प समान नासापुट पोतञ्चित मौक्तिक
भरणे—अरविन्ददलदीर्घलोचने, कुसुमवर कोदण्ड रेखालंकार कारि मनोहारी
भ्रूलता युगले—शम्भु वैराग्य निर्गल कुंजिके—बालप्रभाकार शशीकराकार
पद्मराग स्वरूप चिररुचि मण्डल कर्णकुण्डल मण्डित गण्ड भागे—सुलक्षिताष्टमी
चन्द्र लावण्य ललाट फलके—कस्तूरिका तिलके, हरि नील मणि सकल
द्विरेफावलि प्रकाशिके—सपाशे-कनकांगत केयूर कमनीय काञ्चीकलापहारां—
गुलीयकादि नानाविध भूषा विशेषान्वित स्थिरभूत सौदामिनी तुलित कलित
नृदन धनुर्लते—काश्यपात्रि भरद्वाज दूर्वासोऽगस्त्य पराशर मार्कण्डेय विश्वामित्र
कण्व कपिल गौतम गार्ग्यव पौलस्त्य वसिष्ठ वामदेवादि सकल मुनि मनो
ध्येयमान ब्रह्मतेजोमये—चिन्मये, सेवाथागत अंग वंग कर्लिक काम्भोज
गाप्मीर, कामरूप, सौवीर, सौराष्ट्र, विराष्ट्र, कूर्जूर, मगध, मालव, निषध,
पाञ्चाल, गौड, ब्रह्मल, द्राविड, द्रविड, भोट लाट, विराड, कर्नाट, त्रिकोण,
भोज, गरु, गान्धार, विजृम्भ, विदेह, वल्लीक, वर्धर, केकय, कोसल,
सूरसेन, चवन, टंकण, कोंकण, वंगण, मत्स्य, सैन्धव, जह्नीक, भुज,
चक्रायुग, प्रार्क, ज्योतिष, वासनाद्यादि पटपञ्चाशत् देशदेश नवगन्ध सिन्धूर
भगकार शतांग कटक लैंकार भेरीहुंकार मद्गलध्वनि निरहंकार धुक्त सारंग
बलसमेत सितराज सुरराज राजाधिराज पुंखानुपुंख समस्तागमन संकर्षण समुत्त
पञ्चावर पाटली पालुकायमान प्रथममण्डल सन्निधाने—तत्तत् पूजाकाले
क्रियमाण अर्घ्यपाद्याचमनीय स्नान वस्त्राभरण गन्ध पुष्पाक्षत धूप दीप नैवेद्य

ताम्बूल मन्त्रपुष्प प्रदक्षिण नमस्कार स्त्रोत्रपारायण संतोषित स्वान्त सन्तत वर
 प्रदानशीले—श्रीबाले—रम्बोर्वशी मेनका तिलोत्तमा हेमा घृताचि मञ्जुघोषा,
 अप्सरस्त्रि दिद्धिमित चित्रोपचित नृत्योल्लास अवलोकन प्रिये—जृम्भासुर
 रिपु प्रोक्षिताखण्डनिचकर वल्लभांगुलीयकादि, मत्स्य कूर्म वराहादि नारायण
 दशावतारे—हिमवत्कलराजकन्ये-सकल लोकमान्ये-कोटिकन्दर्प लावण्य तारुण्य
 कनकगिरीश्वर श्रीमत्यागराज वामपार्श्वालये श्रीविद्याधीश रचित चूर्णिकाश्रवण
 पठनानन्द आयुरारोग्य ऐश्वर्य विद्यां बुद्धिं पुत्रपौत्र सकल सौख्य प्रदे—श्री
 भुवनेश्वरी—सकल फलदायकी—नमस्ते नमस्ते नमस्ते ॥

॥ शिवम् ॥

॥ अथ श्री कमलाम्बिकाऽष्टकम् ॥

वन्दे श्री पुरवासमम्बकलये वन्दे जगत्कारणे
 वन्दे योगिमुनीन्द्र सेवितपदे वन्दे दयासागरे ।
 वन्दे पर्वतराजमम्बकलये वन्देन्दु चूडामणे
 ध्यायेत्वां कमलाम्बिके भगवती प्रत्यक्ष भाग्यप्रदे ॥१॥

अम्बां श्रीपुरवासिनीं शशिकलां अन्तर्गत ज्योतिषीम्
 आनन्दामृत पूर्ण वारिधिमुखीं अन्तादिमध्यस्थलीम् ।
 अम्भोजासन पूजितांघ्रियुगलां बन्धोलसत्त्रिभृतीम्
 ध्यायेत्वां कमलाम्बिके भगवती प्रत्यक्षभाग्यप्रदे ॥२॥

अज्ञानाध्वान्त दीपिके हरिहरब्रह्मादिभिर्पूजिते
 तत्त्वश्री सरसान्निभैक रसिके आनन्दह्रींकारिके ।
 अर्थज्ञान महारथादिवरदे ऐंकार मान्त्रोदये
 ध्यायेत्वां कमलाम्बिके भगवती प्रत्यक्ष भाग्यप्रदे ॥३॥

तत्त्वार्थप्रद मोक्षकारणपरां तत्त्वज्ञानैस्सेवितां
 तत्त्वानन्द निरञ्जनैक रचितां तत्त्वप्रियां शंकरीम् ।
 तत्त्वज्ञान पदांबुजां तपमहांताटङ्क शोभान्विताम्
 ध्यायेत्वां कमलांबिके भगवती प्रत्यक्ष भाग्यप्रदे ॥५॥

माये मङ्गलपीठ मध्यनिलये माहेश्वरार्चिलये
 मन्ताज्ञाद्भुत मन्त्र यन्त्र निलये मारस्य जीवोदये ।
 मानामान मणीन्द्र चारुवलये मायामये चिन्मये
 ध्यायेत्वां कमलांबिके भगवती प्रत्यक्ष भाग्यप्रदे ॥५॥

नानारक्त विचित्र पद्मयुगलां नानाजनैः सेविताम्
 नाना योगिमुनीन्द्र सेवितपदां नारायणेनार्चिताम् ।
 नाना पुष्प सुगन्ध माल्य युगलां नादान्त रूपात्मिकाम्
 ध्यायेत्वां कमलांबिकां भगवती प्रत्यक्ष भाग्यप्रदे ॥६॥

श्री चक्रान्तर चिन्दु मध्यवसितां श्रीकण्ठ देहाश्रिताम्
 श्री नाथादि गुरुत्वर्यां शिवकरां श्रीनाथ पादार्चिताम् ।
 श्री मौन श्रीतौदराभिदनां श्रीकुम्भदिव्यामृताम्
 ध्यायेत्वां कमलांबिके भगवती प्रत्यक्ष भाग्यप्रदे ॥७॥

कल्याणाद्भुत कारणां कविहृदा कन्दकोटिप्रभाम्
 कार्यकारण तत्परैक निलयां कान्तामये विग्रहाम् ।
 काम्यार्थप्रदमोक्षकारणपरां कस्तूरिका पत्रिकाम्
 ध्यायेत्वां कमलांबिकां भगवती प्रत्यक्ष भाग्यप्रदे ॥८॥

॥ शिवम् ॥

॥ अष्टकम् २ ॥

बंजूकद्युतिमिन्दुचिम्बवदनां वृन्दारकैर्विन्दतां

मन्दारादि समर्चितां मधुमतां मन्दसितां सुन्दरीम् ।

बन्धश्चेदन कारिणीम् त्रिनयनाम् भोगापवर्गप्रदाम्

वन्देहम् कमलाम्बिकां अनुदिनं वाञ्छानुकूलं शिवाम् ॥ १ ॥

श्रीकामेश्वर पीठ मध्य निलयां श्रीराजराजेश्वरीम्

श्रीवाणी परिसेवितांघ्रियुगलां श्रीमत्कृपासागराम् ।

शोकापत्नय मोचिनीं सुखवितां नन्दैकसन्दायिनीं

वन्देहम् कमलाम्बिकां अनुदिनं वाञ्छानुकूलं शिवाम् ॥ २ ॥

माया मोहविनाशिनीं मुनिगणैराराधितां तन्मयीं

श्रेयस्सञ्चय दायिनीं गुणमयीं वाग्वादि भूतां सताम् ।

साताहात् समानशोभमकुटां सामादिवेदैस्तुताम्

वन्देहम् कमलाम्बिकां अनुदिनं वाञ्छानुकूलं शिवाम् ॥ ३ ॥

बालां भक्तजनौघ चित्तनिलयां बालेन्दु चूडां परां

सालोक्यादि चतुर्विधार्थ फलदाम् नीलोत्पलाक्षीमजाम् ।

कालारि प्रियनायिकां कलिमल प्रध्वंसिनीं कौलुर्नीं

वन्देहम् कमलाम्बिकां अनुदिनं वाञ्छानुकूलं शिवाम् ॥ ४ ॥

आनन्दामृत सिन्धु मध्य निलयां अज्ञान मूलपहां

ज्ञानानन्द विवर्धनीं विजयतां मीनेक्षणां मोहिनीम् ।

ज्ञानानन्दपरां गणेश जननीं गन्धर्व संपूजितां

वन्देहं कमलाम्बिकां अनुदिनं वाञ्छानुकूलं शिवाम् ॥ ५ ॥

षट्चक्रोपरि नादविन्दुनिलयां सर्वेश्वरीं सर्वगां
 षट् शास्त्रागम वेदवेदितगुणां षट्गोण संवासिनीम् ।
 षट्कालेन समर्चितात्म विभवां षट्गुं संचेदिनीम्
 वन्देहं कमलाम्बिकां अनुदिनं वाञ्छानुकूलां शिवाम् ॥६॥

योगानन्दकरीं जगत्सुखकरीं योगीन्द्र चित्तालयां
 एकामीश सुखप्रदां द्विजनुतां एकान्त संचारिणीम् ।
 वागीशां विधि विष्णु शम्भुवरदां विश्वेश्वरीं वैणिकीम्
 वन्देहं कमलाम्बिकां अनुदिनं वाञ्छानुकूलां शिवाम् ॥७॥

बोधानन्दमयीं बुधैरभिनुतां मोदप्रदामम्बिकां
 श्रीमद्वेदपुरीश दाशविनुतां श्रींकारसंघालयाम् ।
 भेदाभेद विवर्जितां बहुविधां वेदान्तचूडामणीं
 वन्देहं कमलाम्बिकां अनुदिनं वाञ्छानुकूलां शिवाम् ॥८॥

प्रियकरं स्तोत्रं पठेद्यस्सदा पुत्र श्री प्रदं
 अष्टसिद्धिफलदं चित्तोविनाशास्पदम् ।
 एति ब्रह्मपदं निजं निरुपमं निष्कलमभं निष्कलं
 योगीन्द्रैरपि दुर्लभं प्रणयनं चिन्ता विनाशं परम् ॥

श्रीमत् परमहंस परित्राजकाचार्य नारायण तीर्थ पादुकाङ्घ्रित
 श्रीमद्वेदपुरीशदाश विरचितं कमलाम्बिका अष्टकम् संपूर्णम् ॥